

PLAYBOY

AL PLAYBOY STORY]
CAPONE

INTERVIEW]
**VLADIMÍR
ŽELEZNÝ**

Dvakrát vstoupíš
do stejné řeky!

20 OTÁZEK]

**JOSEF
FORMÁNEK**

Všechny ženy,
které jsem potkal,
jsem měl rád...

HITPARÁDA]

**KDO VLÁDNE
HOLLYWOODU?**

Andrea

PICTORIAL]

www.playboy.cz

DUBEN / 04 • 2014
99 Kč • 3,99 €

ČASOMÍRA MISTRŮ

Rally - nejdobrodružnější adrenalinový sport pro milovníky automobilových závodů. Nový model EDOX Chronorally je vyroben tak, aby odolal extrémním podmínkám tohoto náročného závodu - prudkým nárazům, vysokým teplotám a prachu. Hodinky

Chronorally mají vlastnosti nejlepších světových jezdců - odolnost, přesnost a spolehlivost. EDOX je oficiální časomírou mistrovství světa superrychlých motorových člunů Class - 1, Rally Dakar a jachtařských závodů Extreme Sailing Series. **Edox - časomíra mistrů.**

EDOX

Maître Horloger - Les Genevez
depuis 1884

Adresy prodejců na
www.edox.cz

Kdo se nám vyrovná?

Zhruba od šesté třídy základní školy anebo od prvního ročníku osmiletého gymnázia nás spolužačky začínají podvědomě zařazovat do čtyř kategorií. První kategorií tvoří spolužáci neobdaření ani na těle, ani na duchu. Ti projdou školními léty často téměř nepovšimnutí a mnohdy na sobě v tichosti pracují – a v dospělosti někdy mile překvapí. Pak jsou tu ti, kterým příroda dopřála atletické tělo, ale byla skoupá na duchovní dary. Takoví chlapci bodují u děvčat nejvíce právě v době od května do září. Ve třetí kategorii jsou intelektuálové: obrylení, neduživí anebo obtlouští, tělesně nešikovní premianti třídy. Pokud k tomu vůbec najdou odvahu, tak svádějí dívky v období, kdy je jejich málo atraktivní tělesná schránka milosrdně zahalena – od podzimu do jara. A nakonec je tu malá skupinka vyvolených, kteří nám ostatním lezou na nervy a v duchu jim závidíme, protože nikoho nesvádějí a jsou neustále sváděni – chytří kluci, kteří se stejnou lehkostí počítají množiny, mluví anglicky, hrají na klavír, skáčou do výšky, později řídí banky a s nedbalou grácií sklízejí obdivné pohledy na pláži.

KELLIE SMITH
K108

této znepokojivé teorii jsem dospěl, když mi bylo asi dvanáct a brouzdal jsem se už asi dva roky v blátíčku obtloustlých intelektuálů.

Z letargie mě vyvedla nedůstojná dvojka z tělocviku – začal jsem cvičit a běhat jako šílenec, abych mohl aspoň občas „hostovat“ v kategorii vyvolených jedinců. Všichni, kteří to děláme, máme jedinou motivaci: dopřát si ten luxus, aby naše inteligence, náš vtip a šarm – zkrátka náš vytříbený playboyovský duch – dostaly tělesnou schránku, kterou si zaslouží. V takovém dárkovém balení pak můžeme prodloužit sezonu pábení o letní měsíce a nemusíme se při milostném namlouvání schovávat do vlhkého županu. Tím spíš,

že ženské časopisy nás muže považují za lehce definovatelné a ve své podstatě prostinké tvory. Říkají, že jsme nevyzrálí. Ano, jsme. Ve čtyřiceti máme stejné reakce na většinu podnětů jako v pubertě. Právě proto je s námi taková legrace. Říkají, že jsme ješitní. Pokud se tím míní, že nám alespoň trochu záleží na tom, jak vypadáme, tak to beru. Ženy žijí mnohem déle než my, tak si to alespoň zkusme vynahradit tím, že nám příjemný zevnějšek vydrží déle. Taky jsme prý nafoukaní. Jenže znát svoji hodnotu není nafoukanost. Je to nutnost, která ušetří spoustu času. Když nevím, kdo a co jsem, na co buňky mám a nemám, tak se budu neustále honit za ocasem vlastního života. Jo, a ještě jsme dětinští. Ale to je přece kouzelná

vlastnost! Milé dámy, kdybychom nebyli dětinští, tak nás tak lehce nedostanete. A konečně – jsme prý jen lovci a manipulátoři. Ale tak je tomu od pravěku: nejdříve ulovit partnerku, potom mamuta. Šikovně partnerkou manipulovat, aby na mamuta neměla chuť, pokud se nám ho nepovedlo ulovit. Dnes jsme na tom ovšem rozhodně hůř než v pravěku: partnerek je pořád víc, jsou neustále náročnější a mamuti jsou téměř rozebrání.

TAK ŠTASTNÝ LOV, PÁNOVÉ!

Vlado Oliva
ŠÉFREDAKTOR

OBSAH 04/2014

24

Daniel Bína je mistr republiky a reprezentant jak v kategorii hendikepovaných, tak zdravých sportovců. Jachtař, který se nehrabe v minulosti...

Novinář, cestovatel, spisovatel, podnikatel a také „zlobivé dítě“ Josef Formánek toho má za sebou spoustu, ale i před sebou...

52

OBSAH 4/2014

FOTO TITUL PETER JIRMANN
ANDREA KOCMANOVÁ
jde do všeho s lehkostí bytí

003 DOPISY ČTENÁŘŮ

KOKTEJL

- 006 Pro chvíle ve dvou
- 008 Exkluzivní logika
- 010 Playboy křtil v Coco
- 012 Robbie Williams po jedenácti letech v Praze

014 PICTORIAL | ANDREA KOCMANOVÁ

PEOPLE

- 024 **DOBRODRUŽI** | DANIEL BÍNA
Jachtař, který se nehrabe v minulosti Paralympiáda je pro něj pomyslnou třešničkou na dortu. Určitě to ale není alfa a omega jeho bytí a žití. Na to už má něco za sebou...
- 030 **STORY** | Al Capone
Jak se syn holiče a švadleny stal pravým ztělesněním organizovaného zločinu
- 036 **TÉMA** | Civilizace přežraných aneb
Za naše tučná břicha můžou lovci mamutů
Obezita bude pro naši planetu brzy větší problém než přelidnění
- 042 **INTERVIEW** | VLADIMÍR ŽELEZNÝ
Se současným ředitelem TV Barrandov můžete nesouhlasit. Zaslouží si však respekt. Důvod?
- 048 **SEX** | Jak se zakrývala (a odkrývala) řadra
- 052 **20 OTÁZEK** | JOSEF FORMÁNEK
Všechny ženy, které jsem potkal, jsem měl rád
Zakladatel veleúspěšného časopisu Koktejl jako reportér procestoval víc než třicet zemí světa

058 PLAYMATE | BRITT LINN

070 CARTOONS & PLAYBOY SE SMĚJE | Vtipy

HIGHTECH

- 072 **AUTO SNŮ** | Mercedes-Benz třídy S
Továrna na absolutno
- 078 **AUTO MĚSÍCE** | Volkswagen Golf R
Změna pravidel

082 PICTORIAL | MARKÉTA DVOŘÁKOVÁ

LIFESTYLE

- 090 **HITPARÁDA** | 13 nejmocnějších mužů Hollywoodu v roce 2013
- 094 **PROFIL** | Zuzana Novotná
- 098 **GOURMET** | Comedor Mexicano
- 102 **POVÍDKA** | Romantik – 33
- 106 **KNOW-HOW** | Poševní med
Hudba budoucnosti?

108 PICTORIAL | KELLIE SMITH

PLAYBOY

- 114 **HRY** | 116 **KNIHY** | 118 **HUDBA** | 120 **FILMY**
- 122 **PŘIPRAVUJEME**, co vás čeká v příštím čísle?

Vydává **PLAYPRESS**, Ohradní 1440/2a
140 00 Praha 4-Michle

Redakční příprava časopisu
VLADO OLEXA vlado.olexa@playpress.cz
MILAN KAPEC milan.kapec@playpress.cz

Grafická příprava časopisu
JAN KRATOCHVÍL jan.kratochvil@playpress.cz
MICHAL BOHÁČ michal.bohac@playpress.cz

Obrazová redaktorka a office manager
LINDA TRUHLÁŘOVÁ linda.truhlarova@playpress.cz

Externí spolupracovníci
Petr Bošnakov, Martin Buček, Jana Holoubková, Ondřej Horák,
Kristina Janová, Patrice Kolohnátová, Marek Kožušník, Petr Prošek,
Dagmar Sedlická, Martin Šebesta, Jan Tůma

Redakce a administrativa
playboy@playpress.cz
Ohradní 1440/2a, Praha 4-Michle
tel./fax: 241 430 355

Inzerce
Sales Director **JOHANA PERNECKÁ**, mobil: 602 388 155
johana.pernecka@playpress.cz
inzerce@playpress.cz
Sales Moravia **MARIE KEMROVÁ**, mobil: 603 431 494
marie.kemrova@playpress.cz

Tisk **KAVKA PRINT**, a. s., Klecany

PLAYBOY ENTERPRISES, INTERNATIONAL
HUGH M. HEFNER, Editor-in-Chief
U. S. PLAYBOY: SCOTT FLANDERS, Chief Executive Officer;
DAVID ISRAEL, Chief Operating Officer; JIMMY JELLINEK, Editorial Director;
MAC LEWIS, Art Director; REBECCA BLACK, Photo Director
PLAYBOY INTERNATIONAL PUBLISHING: MIKE VIOLANO, SVP/Content
Rights & Licensing; MARY NASTOS, Publishing Services Manager;
GABRIELA CIFUENTES, Digital Asset Manager
Playboy, Playmate, Rabbit Head Design, Playmate of the Year, Femlin and Femlin
Design are marks owned by Playboy Enterprises International, Inc.

© 2009 Playpress, s. r. o., Prague, ISSN 0862-9374

PODEPSANÉ ČLÁNKY VYJADŘUJÍ NÁZORY AUTORŮ A NEMUSÍ BÝT VŽDY TOTOŽNÉ SE
STANOVISKEM VYDAVATELSTVÍ A REDAKCE. NEVYŽADANÉ RUKOPISY A OBRAZOVÝ
MATERIÁL NEVRACÍME. KOPÍROVÁNÍ, ZNOVUPUBLIKOVÁNÍ NEBO ROZŠÍŘOVÁNÍ
KTERÉKOLIV ČÁSTI ČASOPISU SE POVOLUJE POUZE S PÍSEMNÝM SOUHLASEM
VYDAVATELE. OCHRANNÉ ZNAČKY PLAYBOY, PLAYMATE, RABBIT HEAD DESIGN, PLAYMATE
OF THE YEAR, FEMLIN A FEMLIN DESIGN PATŘÍ PLAYBOY ENTERPRISES, INC. A JEJICH
VYUŽÍVÁNÍ JE MOŽNÉ POUZE NA ZÁKLADĚ LICENČNÍ SMLOUVY.

PLAYBOY CZECH EDITION (REG. ČÍSLO MK ČR E 19079 MIČ 47 133),
DUBEN 2014, ROČNÍK 20 (24), ČÍSLO 4

VYDÁVÁ MĚSÍČNĚ Playpress, s. r. o.
jednatel VLADO OLEXA
Ohradní 1440/2a, 140 00 Praha 4-Michle

PŘEDPLATNÉ ČR
SEND Předplatné, s. r. o.

Ve Žlábku 1800, hala A3, 193 00 Praha 9-Horní Počernice,
tel.: 225 985 225, fax: 225 341 425, www.send.cz, e-mail: send@send.cz
Předplatné je možné si objednat i prostřednictvím SMS na číslo 605 202 115
ve tvaru název časopisu, jméno a příjmení, adresa, PSČ, roční nebo půlroční
předplatné.

PŘEDPLATNÉ SR
Magnet Press Slovakia, s. r. o., Šustekova 8, POX 169, 830 00 Bratislava,
tel./fax: 004212/67 20 19 31-33 – předplatné, e-mail: předplatne@press.sk

V ČR rozšiřuje Mediaprint & Kapa Pressegrasso, spol. s r. o.,
Náchodská 2396/21, 193 00 Praha 9
POVOLENO MK ČR 19079, ISSN 0862-9374

Redakci chrání produkty NORTON

Dobrý den, vážená redakce,

už několikrát se mi stalo, že přes mou pracovní vytíženost spojenou se služebními cestami mimo republiku mi pár čísel vašeho časopisu proklouzlo mezi prsty. Rád si váš časopis беру s sebou na služebky a je fakt, že dělá dobrou společnost při cestách i chvílích volna nejen mně, ale i spolecestujícím kolegům. Jelikož nechci, aby mi uniklo nějaké vydání mého oblíbeného časopisu, reagoval jsem na nabídku předplatného. Samozřejmě i na dárek s tím spojený, který došel v pořádku. Jen se chci zeptat... Když jsem zaplatil roční předplatné, znamená to, že mi, když v poslední době děláte na začátku roku dvojčíslí, přijde jen jedenáct vydání? V tom případě by se mi to zdálo trochu nefér, když garantujete dvanáct čísel do schránky. Děkuji za odpověď. Váš věrný čtenář

JAROSLAV M., PLZEŇ

Vážený Jaroslave,

je dobře, že jste se rozhodl si časopis předplatit. Teď už vám opravdu neunikne nic z toho, co vám každý měsíc připravujeme v jednotlivých vydáních. Samozřejmě když si předplatíte dvanáct vydání za rok, nemůže se v žádném případě stát, že bychom vám poslali o jedno méně. Vždy dostanete časopis dvanáctkrát do schránky, i kdybychom dělali dvojčíslí několik za rok...

REDAKCE

VÝSLEDKY SOUTĚŽÍ: Ve dvojčíslí leden/únor jsme pro čtenáře měli připravenou jedinou soutěž, a to v rubrice her. Tentokrát jsme měli k dispozici videohru Batman: Arkham Origins ve verzi PlayStation 3. Ten, kdo odpověděl, že opatrovník, asistent a rádce v jedné osobě se ukrýval pod písmenem A, měl pravdu – a mohl se těšit na případnou výhru jedné ze tří videoher. Batman tak letí k **Martině Hanušové** z Prahy, **Petru Zborjavnovi** z Olomouce a **Miroslavě Šimkové** z Liberce.

Vše o Playboyi se dozvíte na
www.playboy.cz

Posílejte nám své názory a připomínky na adresu:
**Playpress, s. r. o., Playboy ČR, Ohradní 1440/2a,
140 00 Praha 4-Michle, e-mail: playboy@playpress.cz.**
My se je budeme snažit vzít v potaz a uvést v praxi.
Vždyť PLAYBOY tu je pro čtenáře.

INFORMACE PRO SOUTĚŽÍCI: Při e-mailové korespondenci s redakcí, zejména když odpovídáte na soutěžní otázku, nezapomeňte uvést zpáteční adresu. Jinak nebudete moci být zařazeni do slosování.

ZASLÁNÍ NEVYŽADANÉ FOTOGRAFIE, KRESBY ČI PŘÍSPĚVKU NA ADRESU REDAKCE (POŠTOU ČI E-MAILEM) AUTOR UDĚLUJE SOUHLAS K TOMU, ABY JEHO DÍLO BYLO ZVEŘEJŇOVÁNO, POUŽÍVÁNO, UPRAVOVÁNO A UCHOVÁVÁNO REDAKCÍ PODLE POTŘEB. AUTOR PŘÍSPĚVKU NESE VEŠKEROU PRÁVNÍ ODPOVĚDNOST ZA OBSAH A PŮVOD SVÉHO DÍLA. PŘÍSPĚVKY NEJSOU HONOROVÁNY. NÁROKY HONOROVÁNÍ PŘÍSPĚVKŮ PODLÉHAJÍ VYLUČNĚ PŘÍPADNĚ SMLOUVĚ S AUTOREM. PŘÍSPĚVKOVÉ MATERIÁLY PODLÉHAJÍ SOUHLASU REDAKCE. SOUHLAS JE VYDÁN JEN TĚM PŘÍSPĚVKŮM, KTERÉ NEOBSAHLUJÍ REKLAMU, VULGARISMUS, PORNOGRAFII ČI JINÉ ODBORNĚ ZAVADNÉ MATERIÁLY A JSOU OPAŘENY JMÉNEM A PŘÍJMENÍM AUTORA, PŘÍLOŽENÝM FUNKČNÍM KONTAKTEM NA JEHO OSOBU (ADRESA, MAIL, TEL.). REDAKCE SI VYHRÁŽUJE PRÁVO PŘÍSPĚVKŮ ODMÍTNOUT. PRO UDĚLENÍ SOUHLASU NEEKISTUJE TĚDY PRÁVNÍ NÁROK A JEHO PŘÍPADNĚ VYMÁHÁNÍ JE TAK IRRELEVANTNÍ. NEVYŽADANÉ PŘÍSPĚVKY NEVRACÍME.

Předplatné časopisu

Předplatné 12 čísel Playboye jen za 999 Kč.

Doručením do vaší schránky ušetříte 189 Kč.

Tím dostáváte 2 čísla a dárek zdarma!

Všichni noví předplatitelé a také ti, kteří si předplatné prodlužují o dalších 12 čísel, si navíc mohou vybrat jeden z hodnotných dárků **ZDARMA!** Ve vydání DUBEN, které je na trhu od 18. BŘEZNA 2014, jsme pro vás připravili **ČTYŘI DÁRKY**...

**EXKLUZIVNÍ BUTYLKA
S LOGEM PLAYBOYE**
za **349 Kč** Při objednávce celoročního
předplatného uveďte prosím heslo **BUTYLKA**

349 Kč

490 Kč

TERMOHRNEK BAMBUS

za **490 Kč** Uvnitř ocelový, obsah 0,45 l, plastové víčko. Při objednávce celoročního předplatného uveďte prosím heslo **TERMOHRNEK**

PLAYBOY

PLAYBOY VIP

Myslíte ve stylu Playboye? Máte rádi nečekané, mimořádné a neuvěřitelně okouzující věci? Duo vůní Playboy VIP vám nyní otevírá dveře do života VIP osobností... Máme pro vás neodolatelnou nabídku v podobě balíčku obsahujícího Playboy VIP pro něj a Playboy VIP pro ni. Při objednávce celoročního předplatného uveďte prosím heslo **VIP**.

830 Kč

NABÍDKA VŠECH DÁRKŮ

JE OMEZENÁ A PLATÍ

JEN DO VYČERPÁNÍ ZÁSOB.

DÁMSKÁ SLUCHÁTKA CRESYN

Sluchátka Bijoux zdobená krystaly Swarovski (bílostříbrná verze) za **500 Kč**. Při objednávce celoročního předplatného uveďte prosím heslo **BIJOUX**.

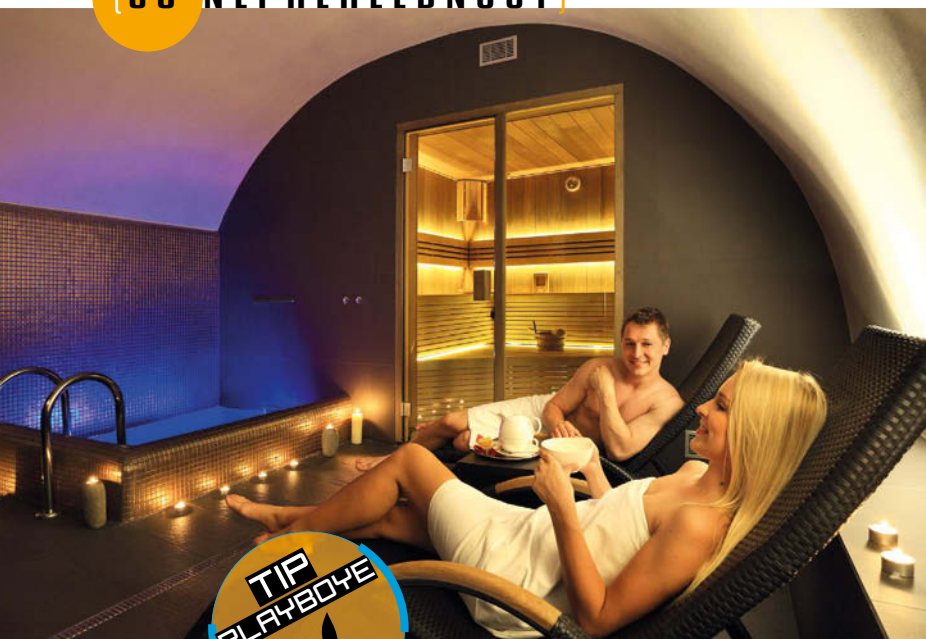
500 Kč

Objednávku zasílejte na adresu:

SEND Předplatné, s. r. o., Ve Žlíbku 1800, 193 00 Praha 9.

Předplatné si lze také objednat prostřednictvím SMS na čísle 605 202 115 nebo na www.send.cz.

Pokud jste aktivním předplatitelem a o dárek máte zájem hned, můžete si své předplatné do budoucna prodloužit na telefonním čísle 225 985 225 nebo na e-mailové adrese send@send.cz.

Pro chvíle VE DVOU

Nebýt na očích veřejnosti, to je přání mnoha mužů, kteří se svým protějškem nechtějí být nikým rušeni. Toto přání se vám, pánové, splní v **HOTELU CHATEAU ST. HAVEL** v pražské Krči. V budově hotelu se totiž skrývá **WELLNESS INFINIT**, které vám poskytne stoprocentní soukromí a ničím nerušené chvíle ve dvou. Soukromé wellness centrum s finskými saunami a vířivými whirlpooly si můžete objednat pouze sami pro sebe

a nechat se unášet jedinečnou relaxací. Navíc si do privátních zón můžete kdykoli objednat třeba láhev lahodného sektu nebo nějakou lahůdku z wellness menu, které se připravuje v zámecké kuchyni. Mimo to můžete odpočinek spojit i s uvolňující masáží, nebo pokud se vám pobyt prodlouží a nebude se vám chtít domů, můžete se ubytovat v jednom ze zámeckých pokojů a ráno si vychutnat čerstvou snídani na prosluněné venkovní terase. Wellness na zámku otevírá dveře každý den od ranních hodin do pozdního večera. Více informací na WWW.WELLNESSNAZAMKU.CZ.

Exkluzivní logika

V nastávající golfové sezoně chce každý ohromit nejen svou vylepšenou hrou, ale i nějakým novým golfovým nádobíčkem. Ať je to nová sada holí, driver, nebo třeba bag. Co takhle **bag Geum Decolt** od české společnosti Geum? Nejenže vyniká osobitým designem, ale především skvělými ergonomickými i fyzikálními vlastnostmi. Vše máte vždy při ruce, nic vám v bagu nerachotí a díky nízko položenému těžišti je snadno ovladatelný a má výjimečnou stabilitu i v extrémních náklonech terénu. Kdo ví, o čem to je, ocení, že se nemusí dotýkat zašpiněných holí a manipuluje jen s gripy a shafty. Decolt nabízí dostatek prostoru i pro další golfové nezbytnosti. Karbon, leštěný hliník a kůže jen umocní jeho výjimečnost. A i když okolí nezaujmete svou hrou, díky bagu, který se dá jednoduše přeměnit na vozík, si vás všimne úplně každý... Více na WWW.geumgolf.com.

Zakřivený neznačená pokřivený

LG G Flex, první telefon, který svým zakřivením sleduje křivku obličeje. Nejnovější zařízení prémiové řady G nabízí řadu inovací, včetně prvního ohebného displeje a baterie na světě. Zároveň se smartphone s šestipalcovým displejem může pochlubit novým uživatelským rozhraním UX, jež využívá zakřivené provedení telefonu. Z celé řady nových funkcí uživatelské nadstavby UX zaujme určitě funkce Dual Window, která rozděluje široký displej do dvou samostatných oken pro efektivnější multitasking. Mezi technologie, jež G Flex používá jako první, patří i samospravitelný povlak na zadním krytu. Uživatelé mají možnost přehrávat hudbu ve formátu MP3, v CD kvalitě nebo nejvyšší kvalitě Hi-Fi.

Cena je asi 20 000 Kč. Více na www.lge.com.

ŽHAVÉ NAPĚTÍ VE VZDOUCHU

Střešní party je nasáklá elektrizujícími červenými záblesky. Vše je rozpálené a intenzivní, vzduch je nabit syrovou sexualitou a vzrušením. Přesně toto evokuje dvojice parfémů pro něj i pro ni ck one Red Edition. Vůně pro ni nejprve oslní výraznou pulzující svěžestí vodního melounu a lístků fialky, které se pojí s výbuchem šťavnatého ovoce a vytvářejí směs zakázaného objevování. Ženské a návykové náoty jsou složené z hřejivého bílého jantaru, smyslného pačuli a intimního pízma kůže. Vše dohromady vytváří mocnou směs nezapomenutelné přitažlivosti a svůdnosti. Pánská vůně se otevírá výbuchem šťavnaté hrušky obohacené energetickými aldehydy. Srdce ožívá s neodolatelnou smyslností semiše pojícího se se svěží intenzitou černého pepře a zázvoru. Vetiver, pízmo a krémová tonka bobý halí vůni do smyslnosti.

Cena je asi (100 ml) 1250 Kč.

Inzerce

BMW X1

www.renocar-bmw.cz

Radost z jízdy

PRO ŽIVOT PLNÝ MOŽNOSTÍ.

Dokonale funkční, všestranné a dynamické SAV, které se dokonale přizpůsobí Vašemu charakteru. Takové je BMW X1. Jeho variabilní prostor pro zavazadla i cestující si můžete upravit podle svých aktuálních potřeb. Inteligentní pohon všech kol BMW xDrive poskytuje maximální dynamiku a trakci na každém povrchu. Technologie BMW EfficientDynamics zajišťují minimální spotřebu paliva a současně maximální výkon. Využijte nabídku paketů JOY, které obsahují bohatou volitelnou výbavu zdarma. Nabídka skladových vozů na www.renocar-bmw.cz.

BMW X1 S PAKETEM JOY OD 720.000 Kč vč. DPH.

Renocar Brno, Řípská 5C, Brno - Slatina, tel.: 810 888 105, info@renocar.cz, Otevřeno 7 dní v týdnu

Renocar Praha, Lipová 280, Praha - Čestlice (D1, EXIT 8), tel.: 810 888 105, info@renocar.cz, Otevřeno Po - So

Paket JOY není k dispozici pro BMW X1 sDrive18i, BMW X1 sDrive16d a BMW X1 sDrive20d EfficientDynamics. Vyobrazení vozu je ilustrativní. Další podrobné informace o aktuální nabídce zvýhodněných paketů JOY, výbavách a dodacích podmínkách Vám poskytnou naši prodejci. Nabídka je platná pro vozy předané od 1. 1. 2014 do 31. 3. 2014.

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ BMW X1: 4,5–7,9 l/100 km; 119–185 g/km.

Řemeslné umění

Letošní kampaň návrháře a parfumáře Johna Varvatose uvádí legendární skupina KISS, jejíž debut obrátil v roce 1970 hudební svět vzhůru nohama. Skandální kostýmy, extrémní make-up a obrovská show z nich udělaly jednu z nejvlivnějších rokenrolových kapel všech dob. A právě Varvatos je hrdý, že skupina je součástí jeho kolekce pro nadcházející sezonu, která je inspirována notoricky známým albem *Dressed to Kill*. Samozřejmě v nadčasovém, na míru šitém oblečení od Johna Varvatose. Prvním počinem „pod taktovkou“ KISS je novinka v podobě vůně Artisan Acqua, která kombinuje osvěžující citrusovou směs s nádechem koření a bylin vytvářející jedinečnou dřevitou vůni ztělesňující důvěru, tvořivost a vášně moderního muže. Navíc je, co se týče obalu, limitovaná sada směsí starého světa řemesel a moderní techniky. Cena je asi (125 ml) 2200 Kč.

Už nemusíte jen TOUŽIT

Která žena by netoužila po značkové luxusní kabelce, která bude skvostem šatníku. Od toho je tady internetový butik USAboutique.cz, který nabízí široké množství módního oblečení a módních doplňků.

Nabízí módní trička, šaty, džíny, bundy, plavky, spodní prádlo, ale také boty, kabelky, módní hodinky či šperky od nejlepších světových značek, jako jsou například GUESS, PLAYBOY, VICTORIA'S SECRET, ARMANI, APPLE BOTTOMS, BEBE, LACOSTE, CALVIN KLEIN, JESSICA SIMPSON a mnoho dalších.

V Americe narazíte na mnoho značek, které u nás nejsou běžně dostupné. Přitom je milují celebrity, nebo mnohé z nich dokonce tyto značky tvoří či jsou jejich tváří.

Potřebujete-li doplnit svůj šatník o kvalitní trička, mikiny nebo třeba sportovní kalhoty, sáhněte po prestižní značce ABERCROMBIE & FITCH. Tato značka byla založena již v roce 1892 a původně byla synonymem pro kvalitní a vysoce odolné outdoorové oblečení.

Hledáte luxusní spodní prádlo či plavky? VICTORIA'S SECRET je světoznámou značkou, která nabízí sexy kalhotky a podprsenky zdůrazňující ženské vnady, exkluzivní spodní prádlo, luxusní plavky, dámské oblečení, kosmetiku, obuv a sportovní oblečení VSX SPORT či VICTORIA'S SECRET PINK. Toto vše najdete na WWW.USABOUTIQUE.CZ. Největší výběr, nejnovější kolekce 2014 a rychlé dodání.

Sběratelský klenot

Značka **Hennessy** ve spolupráci s uznávaným britským designérem **Tomem Dixonem** připravila novou limitovanou kolekci svého skvostu mezi jantarovými nápoji **Hennessy X.O.** Tento sběratelský klenot vzdává hold tradici uznávané a oblíbené značky a výsledkem je unikátní směs ukrytá v oslnivé fazetované měděné karafě a dárkové krabici z matného kovu. A právě podobou (efekt úchvatné vizuální mozaiky), jakou Dixon dal karafě, vzdává autor hold víc než stovce jedinečných faux-de-vie, jejichž smísením vzniká koňak Hennessy X.O. Jako moderní mozaika s mnohonásobnými světelnými odlesky na luxusní fazetované mědi hlásá karafa své poselství o bohaté povaze a ušlechtilosti koňaku. Limitka je k dostání ve specializovaných prodejnách a e-shopech.

Cena je asi 4900 Kč.

EDOX ČASOMÍRA MISTRŮ

Počátkem 60. let minulého století **EDOX** představil první vodotěsný model hodinek **Delfin**, který se nyní triumfálně vrací na světovou scénu. Sportovní hodinky **EDOX Delfin** mají patentované dvojité těsnění korunky, nárazuvzdornou vložku a dvojité zadní víko. Velmi specifický design ocelového pouzdra odkazuje na legendární původní kolekci **Delfin** s nezměnitelnou dvanáctiúhelníkovou lunetou. Speciální zesílený kryt zadního víka s gravírovaným logem chrání hodinky při hloubkovém potápění. **ORIGINAL DELFIN CHRONOGRAF** se svou voděodolností až do 200 metrů je vhodný pro jachting, potápění a závody motorových člunů.

Doporučená cena je 20 900 Kč.

Více na **www.EDOX.cz**.

Inzerce

NOVÉ MINI. # NOVÁ LÁSKA.

NOVÉ MINI. NOVÝ ORIGINAL.

Jestli jste si mysleli, že není možné udělat MINI ještě více vzrušující, nám se přesně tohle povedlo. Posledních sedm let jsme trávili tím, že jsme se soustředili na přepracování každého detailu vozu, a na výsledku je to znát. Nové MINI spojuje kulturní design s moderními prvky 21. století, úhledně zabalený do pěti nových elektrizujících barev exteriéru. Kokpit prošel kompletním přepracováním a je napěchován nejnovějšími technologiemi a užitečnými funkcemi včetně služeb MINI Connected nebo na přání dodávaného Head-up displeje. Díky novým motorům MINI Twin Power Turbo je MINI nyní ještě rychlejší a úspornější. I když je MINI naplněné moderními technologiemi až po střechu, to nejdůležitější stále zůstává, pocit z jízdy jako v motokáře. Více informací Vám podají naši prodejci.

Renocar MINI Centrum, Řípská 5c, Brno - Slatina
Gabriela Kyzlinková 725 117 344, gabriela.kyzlinkova@renocar.cz
Jan Křivka 602 764 596, jan.krivka@renocar.cz

Renocar MINI Centrum, Lipová 280, Praha - Čestlice
Eva Friedlová 723 030 883, eva.friedlova@renocar.cz

Tentokrát se křtilo v mezinárodním duchu... Březnovému Playboyovi popíjeli jen to nej zleva majitel klubu **Luis Gonaj**, marketingový manažer slovenského Playboye a hudební producent **Johnny Kortis** se svou ženou, **Denise Ayverdi**, která pózovala chorvatskému Playboyovi, a fotograf **Martin Šebesta**. Mezi majiteli **Tikym Ivoševičem** a **Vladem Olexou** stojí **Darina Balážová**, kterou by čtenáři měli najít v jednom z budoucích čísel, a zcela vpravo vítězka reality show Hotel Paradise **Nela Slováková**.

FOTO GEOMETRIA.RU

MARRAKECH

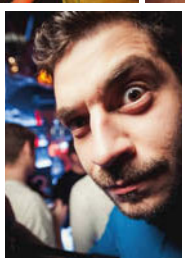
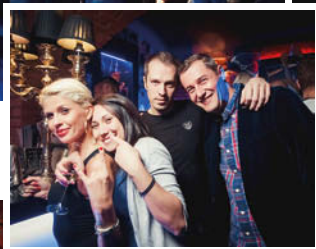
G
GEOMETRIA.RU

PLAYBOY V COCO CAFE DISCO BARU

Na tento křest březnového čísla Playboye jsme se fakt těšili. Po sváteční odmlce jsme byli vyprahlí, a navíc jsme si chtěli vychutnat **atraktivní prostory v Coco Baru**, které jsme si vyhlídli už při pořádání našeho castingu v tomto klubu v Kaprově ulici v Praze. Výsledek? Nad všechna očekávání! Tak skvělou atmosféru jsme už dlouho nezažili. Ostatně, fotky snad mluví samy za sebe!

Až do křtu vše probíhalo v poklidném tempu, **ale po něm zábava nabrala plné obrátky.**

NEW

PLAYBOY
— fragrances —

PÉČI PO HOLENÍ NECH NA ZAJÍČCÍCH

PRESS TO PLAY

UŽIJ SI NOVÉ **BALZÁMY** PO HOLENÍ! PLAYBOY FRAGRANCES NAJDEŠ NA

A

Jarní turné Monkey Business

Oblíbená česká funky formace vydala loni na jaře po čtyřech letech nové album *Happiness of Postmodern Age*. Kapela přizvala ke spolupráci hosty, kteří se podíleli na několika písních – americkou písničkářku Joan Baez, Ivana Mládka s jeho banjem, rappery Vladimíra 518 a Oriona, Terezu Černochovou, Vojtu Dyka nebo Dana Bárta. **26. BŘEZNA V OLOMOUCI**

A 27. BŘEZNA V BRNĚ A DÁL V DUBNU V KARLOVÝCH VARECH, MARIÁNSKÝCH LÁZNÍCH, PRAZE A VÝŠKOVĚ.

Night of Warriors V

Zápasníci z domácích klubů Bicom Fight Centrum a Iron Fighters se představí v soubojích podle pravidel MMA, K1 a dalších disciplínách. Mezi vyzyvateli se objeví stejně jako na předchozích večerech i zástupci dalších českých a zahraničních klubů. **UŽ**

PÁTÝ GALAVEČER PROFESIONÁLNÍHO BOXU K1 A MMA NIGHT OF WARRIORS SE BUDE KONAT 5. DUBNA NA TRADIČNÍM MÍSTĚ V LIBERECKÉ TIPSPORT ARENĚ.

Život je fajn

V novém pojetí originálního černého divadla Metro prožijete s hlavním hrdinou jeden obyčejný den. Věci, které vás obklopují, dostanou lidštější podobu a pomohou vám prožít den podle vašich představ. Počítač vás přivítá jako dobrého kamaráda, špagety skočí samy rovnou do talíře. A chcete si třeba zahrát volejbal? Žádný problém, když nedoletí míč k vám, doletíte vy k němu!

HUMORNÉ A POETICKÉ NASTÍNĚNÍ LIDSKÉHO ŽIVOTA POMOCÍ ČERNÉHO DIVADLA, PANTOMIMY A HUDBY MŮŽETE VIDĚT 4. DUBNA V PRAŽSKÉM DIVADLE METRO.

ŽIVOT JE FAJN

Robbie Williams po jedenácti letech v Praze

Robbie Williams je bezesporu jedním z neúspěšnějších interpretů hudebního průmyslu. Doposud prodal víc než šedesát milionů alb, získal víc cen Brit Awards než kterýkoliv jiný umělec (celkem 17) a šest z jeho alb se objevuje v první stovce nejprodávanějších desek v historii Velké Británie. Jeho poslední album *Swing Both Ways*, kde se vyznává ze své lásky k swingu, **PŘEDSTAVÍ SPOLU S NEJVĚTŠÍMI HITY 26. DUBNA V PRAŽSKÉ O2 ARENĚ.**

Britští Kosheen chystají české turné

Kosheen patří v České republice mezi nejoblíbenější taneční formace. Pravidelně zde vystupují už deset let a za tuto dobu si vytvořili silnou fanouškovskou základnu. V březnu letošního roku připravila kapela čtyři koncerty, které tentokrát myslí na mimopražské fanoušky. **BRISTOLSKÁ PARTA NAVŠTÍVÍ 13. BŘEZNA LANŠKROUN, 14. BŘEZNA JILEMNICI, 15. BŘEZNA KARLOVY VARY A 28. BŘEZNA TAKÉ OSTRAVU.**

10 pravidel, jak sbalit holku

Marek je typickým příkladem mladého mimoně žijícího ve vlastním vesmíru. Chytrý student, jehož největší láskou jsou hvězdy a horoskopy, se zamiluje tak beznadějně, že ve škole není schopen ani udělat zkoušky. Chtěl mu pomoci odhodlaní přítel a otec, který je úspěšným vydavatelem řady bestsellerů na téma: jak získat ženu. Markovi začnou připravovat velkou strategickou hru, díky níž by se mu mělo podařit najít cestu k milované dívce.

NA NOVOU KOMEDII S M. RUMLEM, J. DOLANSKÝM, J. PRACHAŘEM, M. DONUTILEM NEBO K. SVARINSKOU MŮŽETE VYRAZIT DO KIN OD 20. BŘEZNA.

KOSHEEN

10 PRAVIDEL

■ FOTO ARCHIV

PLAYBOY CLUB
LONDON

LONDON CALLING

T + 44(0)20 7491 8586
W www.playboyclublondon.com

14 Old Park Lane
London W1K 1ND
United Kingdom

ANDREA KOCMANOVÁ

Svléknu se jedině pro Playboy

[PICTORIAL]

Jednou dnes jednadvacetiletá Andrea prohlásila, že pokud by se někdy fotila zcela nahá, bude to jediné pro nejprestižnější časopis toho druhu, Playboy. Svá slova myslela vážně a dodržela je... Takže dnes je to její premiéra. Vítejte tedy, Andreo, v Playboyi...

„Díky mámě, která pracuje jako vizážistka, jsem si poprvé k modelingu čichla ve čtrnácti. Když jsem pózovala na workshopu pro fotografy, přeskočila jiskřička a já propadla modelingu. Po začátcích na Moravě jsem se přestěhovala k příteli do Prahy, a jelikož on je profesionální fotograf, sbírala jsem ještě coby středoškolačka první zkušenosti,“ říká rodačka z Olomouce, která má skoro tříletého syna. Zajímá nás, jak by se Andrea charakterizovala... Co se týče její osoby, stručně řečeno je „easy going“ a „open mind“. „To znamená, že beru život jednoduše a tak, jak přichází. Ráda poznávám nové lidi, nové zkušenosti a nové věci. Přitom do všeho jdu s lehkostí bytí. Na jednu stranu jsem vyrovnaný a klidný člověk, na stranu druhou adrenalinový blázen, který žije hodně aktivně.“ Je skoro nemožné ji doma zastihnout, protože nemá ráda stereotyp. Prý na sebe neklade přemrštěné cíle, žije přítomností, má ráda svobodu a život si užívá plnými doušky. Jako každá mladá a krásná žena o sebe Andrea ráda pečuje a chce se cítit sexy...

□ FOTO PETER JIRMANN
MAKE-UP A VLASY MONIKA CABÁKOVÁ,
ŠTĚPÁNKA KOTALOVÁ,
STYLING KAROLÍNA DROSSLER

[DOBRODRUŽÍ]

DANIEL BÍNA

Jachtař, který se nehrabe v minulosti

Poněkud neskromně si troufám říci, že jsem toho v životě viděl a zažil docela hodně. Přesto jsem až do počátku letošního roku ještě nemluvil s člověkem, který je mistrem republiky a reprezentantem jak v kategorii hendikepovaných, tak zdravých sportovců. Tím mužem je jeden z nejúspěšnějších českých jachtařů současnosti **DANIEL BÍNA.**

TEXT PETR BOŠNAKOV
FOTO PAVLÍNA SOUKUPOVÁ,
ARCHIV DANIELA BÍNY

Co se stalo, stalo se...

Přestože toho Daniel nešťastnou souhrou okolností zažil mnohem víc než já, zájem o jeho osobu ho v tomto případě překvapil. Playboy, a vozičkář? „I když se o mně díky mým sportovním výkonům a vozičku občas píše, jsou to většinou specializované časopisy. Takže nejsem zrovna zvyklý na publicitu a mediální humbuk,“ vysvětluje. „Kromě toho mě nabídka překvapila hlavně proto, že Playboy pro mě představuje něco jako ikonu mezi časopisy, do nemalé míry formoval mé mládí. Nakonec jsem si řekl, že do toho půjdu. Už proto, že znám pár playboyů, kteří skončili na vozičku.“

Přestože se s Danem hned na začátku shodneme na tom, že jedním z charakteristických rysů playboyovství je schopnost přijímat rány a bojovat s jejich následky, není si jist, zdali má sám sebe řadit do této kategorie bojovníků. Raději to nechá na posouzení jiným. Svůj osud moc neprožívá. Prostě se před pětadvaceti lety něco stalo a bylo třeba se k tomu nějak postavit. „Nemá cenu se hrabat v minulosti. A dumat nad tím, co by se mohlo stát, kdybych se tenkrát nepřerazil. Možná jsem mohl být spokojeným majitelem autoservisu, mít čtyři děti, k tomu dvě bývalé manželky. Taky jsem mohl být mistrem světa v jachtingu. Ale proč to řešit? Nezastávám názor, že co se má stát, stane se. Držím se ale toho, že co se stalo, to se stalo.“

Žádné zázračné dítě

Daniel Bína se narodil v roce 1970 v Českých Budějovicích. Jak sám říká, měl štěstí na rodiče, kteří si libovali ve sportovní všestrannosti a svého potomka neustále někde „tahali“. Na kolo, na vodu, do hor. Jeho sportovní dráhu a život ovlivnil prázdninový pobyt u babičky. Dvanáctiletého kluka zaujala strýcova loď třídy Pirát. Na dotaz, jestli se může svézt, se Danielovi dostalo kladné odpovědi. Stačí vzít kýbl, hadr a zanedbanou loď uvést do provozuschopného stavu. Po prvním pokusu o plavbu bylo o dalším sportovním osudu Dana Bíny rozhodnuto. „Někdo začíná od píky, já od hadru,“ směje se dnes. „Přišel jsem za rodiči s tím, že bych se chtěl věnovat jachtingu. Řekli, že s tím nemají žádný problém, ale měl bych si najít nějaký oddíl. Matka mi

dala kontakt na jednu kamarádku, která dělala jachting. Přes ni jsem se dostal k Šárce Dostálové. Přišel nábor dětí a najednou jsem byl ve svém prvním jachtařském klubu TJ Koh-i-Noor.“

Ve většině podobných případů přicházejí na řadu věty o tom, jak skvěle si mladý adept hned ve svých začátcích vedl. Dan ale patří mezi výjimky potvrzující pravidlo. Ve sportovním odvětví atypickém pro české poměry (i přes stříbrnou medaili Lenky Šmídové z olympiády v Aténách 2004) mu to na začátku moc nešlo. Rozhodně míň než třeba v souběžně provozovaném karate, ve kterém to dotáhl na třetí kiu. „Možná to zní divně, ale nedělal jsem jachting kvůli výsledkům, ale kvůli pocitu z jízdy. Nikdy jsem nebyl v ničem zázračné dítě. Jestliže jsem něčeho v životě dosáhl, což nechám na posouzení jiným, bylo to především díky dřině. Takže v jachtingu jsem v začátcích jednoznačně zametal. V našem žargonu to znamená, že jsem jezdil poslední. O to víc mě to bavilo.“

Jeho mimosportovní život probíhal klasickým způsobem v souladu s dobou konce budování rozvinuté socialistické společnosti. Nejdřív dokončil základní školu, pak se vyučil automechanikem. Při zaměstnání začal studovat průmyslovku. A někdy v roce 1988 mohl konstatovat, že se přes počáteční zametání stal na české poměry slušným jachtařem.

Realisticky smýšlející technooptimista

Osudový zlom v životě Daniela Bíny přišel v roce 1989. Při jízdě na motorce, a to neměl žádný našlapaný stroj, ale Jawu 250, mu řidič autobusu nedal přednost. Bezmocného motocyklistu poslal navíc náraz pod další autobus. Po převozu do nemocnice bylo jasné, že celoživotní pobyt na invalidním vozíku je v dané chvíli optimistická prognóza. „Ještě po půl roce od nehody mi doktoři tvrdili, že do týdne umřu. Pět obratlů totálně na kaši. Mícha přerušena na třech místech. Levá ruka na odpis,“ vzpomíná Daniel. „Takže od samého začátku jsem nemusel dumat nad tím, jestli snad budu někdy chodit. Musel jsem se totiž soustředit na to, jestli vůbec přežiju.“

Po původním šoku přišlo na řadu rozhodování, jestli má vůbec cenu bojovat. Rozhodl se pro boj. A jak dnes tvrdí, rčení o tom, že co člověka nezabije, ho naopak posílí, nepovažuje za frázi. Jako technooptimista sleduje v mezích možností vědecko-technický pokrok v oblasti medicíny. Přes výrazný posun v oblasti léčby je realistou. „Pokud vím, existuje první případ vyléčení přetržené míchy. Stalo se to v Kanadě. Je mi jasné, že něco podobného se s pravděpodobností hraničící s jistotou nebude týkat mě, ale těch, kteří jsou čerstvě po úrazu. Nevím o nikom, kdo by dnes investoval velké peníze do lidí na invalidním vozíku. Vědecký pokrok a jeho aplikace na společnost jsou dvě rozdílné věci. Aplikace totiž musí někdo zaplatit.“

Čas návratu

Po víc než dvouleté rehabilitaci se Daniel začal postupně vracet do běžného života. A nezahálel. Nejdřív si dodělal maturitu. Pak provozoval s kamarádem menší obchod. Nakonec zvládl zkoušky na vysokou školu – na katedru jaderné fyziky. Do toho objevil nový sport – stolní tenis. „Bylo to skvělé. Ping-pong se hraje v teple s milými lidmi. Docela mi to šlo, hrál jsem pražskou ligu neregistrovaných, ale zdravých hráčů. Úspěšnost se pohybovala kolem 40 procent, to vzhledem k okolnostem nebyl špatný

Dan si uvědomuje, že i přes povedenou rozjíždku si takhle vysoký standard výkonnosti v celém závodě v konfrontaci s absolutní světovou špičkou udrží jen málokdy.

Přestože se olympijský jachting posouvá stále víc do spektakulárních, fyzicky náročných disciplín, existují kategorie, ve kterých se dá hlavou dohnat i výrazný hendikep.

výsledek. Baví mě to pořád, ale něco málo tomu chybí,“ říká.

Po pěti semestrech ukončil vysokoškolská studia. S odstupem času přiznává, že jestli něčeho v životě lituje, tak právě tohoto kroku. „Najednou skončil můj kruh, zůstal jsem poslední. Kromě toho se objevila velmi dobrá pracovní nabídka. Dá se říct, že peníze ukončily mou vysokoškolskou dráhu.“

Dva a půl roku pracoval Daniel Bína ve firmě zabývající se kryptografií. Pak odešel do Prahy, další dva roky strávil ve společnosti Protea. Dnes je zaměstnancem Unicoru, svou práci označuje jako něco mezi projektovým manažerem a analytikem. „Problém je v tom, že když chci dělat sport na úrovni světových pohárů, chce to hodně času. Na druhou stranu ale musím vykonávat nějakou činnost, která je přínosem pro zaměstnavatele. Je to těžké, protože ročně potřebuji tak 70 dnů

bylo dobré přivést několik malých kýlových lodí vhodných pro match race neboli vyřazovací závod, ve kterém proti sobě jedou dvě lodi. Do Česka se tak dostaly čtyři lodě 2.4 mR, které měly umožnit svým majitelům si na vodě „zablbnout.“ Jenže zmiňovaným pánům se zoufale nedostávalo volného času. A protože dumali, jak s kvartetem lodí naložit co nejsmysluplněji, rozhodli se založit český paralympijský tým v jachtingu.

„Jednoho dne mi volala šéfredaktorka magazínu Yacht a patronka projektu Eva Škořepová,“ vzpomíná Dan. „Řekla mi, že dorazily nějaké lodě, takže bych se na ně mohl přijet podívat. Tak jsem dorazil. Za chvíli přišel Milan Hájek, dal mi pár informací s tím, abych nezdržoval, že za deset minut je start. Bylo to hrozné. Nějak jsem se dostal do lodi a v duchu si říkal, co po mně ti lidé vůbec chtějí. Byla to úplně jiná loď, než na jakou jsem byl zvyklý.“

Léčba šokem, při které sehrál pozitivní roli stres, protože nezbyl čas na trému, zafungovala. Ve svém prvním závodě po nehodě dojel Daniel Bína druhý. Věci se rozběhly rychlým tempem. Lodě dorazily s kompletním zabezpečením, trojice Škořepová–Novotná–Hájek zorganizovala tréninky

neplacené dovolené, které trávím na trénincích a závodech mimo republiku. Pravidelná komunikace s klienty je tak složitá, někdy skoro nemožná. A práce ajťáka vyžaduje neustálé vzdělávání. Nejde tu jen o hodiny, které člověk stráví v práci, ale i o dobu, ve které se snažíte někam odborně posunout.“

Pobyt na vodě byl v letech 1989–2003 odsunut na vedlejší kolej. Několikrát byl s kamarády na raftu, jako lodní pasažér se podíval do Norska. Někdy kolem roku 2001 se začal přece jen pít po lodi, do toho přišel rozhod s partnerkou, který mu sebral energii nezbytnou k realizaci tohoto plánu.

Účinná léčba šokem

Ve chvíli, kdy se nad jachtařskou kariérou Daniela Bíny začala pomalu zavírat voda, se v České republice objevil Švéd Ola Norlin, který v naší vlasti působil jako konzultant Ikea. S přáteli se pak v hospodě shodli, že by

na Lipně. Jak říká Dan s patřičnou vděčností, několik nadšenců všechno oddřelo, po závodnicích se nechtělo nic jiného než trénovat. Bohužel se však nevydařila kvalifikace na paralympiádu v Aténách. Podpory ze strany původních sponzorů začalo ubývat, finance se stávaly v čím dál větší míře záležitostí samotných závodníků. „V první chvíli jsem byl rád, že se můžu vůbec svést. Všichni kolem mě ale ubezpečovali, že se budu zlepšovat. Takže i když lidé začali s přibývajícím časem odpadat, hrabal jsem se nahoru,“ konstatuje Daniel Bína. „Jenže jsem si brzo uvědomil, že i když jsem se v Čechách honil s těmi nejlepšími, světová konkurence byla a je někde jinde. Neexistovaly žádné informace, spoustu času jsme strávili proslapáváním slepých uliček. Možná se někdy ukáže, že některá z nich nebyla slepá.“

Definitivní konec „zametače“

Restart jachtařské dráhy vyšel Danovi nad očekávání. Hned v roce 2003 skončil jedenáctý na prestižních závodech v Dánsku a probojoval se na mistrovství světa. Zase ale nevyšla kvalifikace na paralympiádu v Pekingu 2008. V USA sice bojoval vedle soupeřů rovněž se zdravotním hendikepem, jak ovšem tvrdí, rozhodují výsledky. Na domácí půdě se ale z původního „zametače“ vypracoval v jednoho z nejúspěšnějších závodníků. Ostatně, získal čtyři domácí tituly a sedmi pohárů v konkurenci nehendikepovaných hovoří za všechny komentáře.

S německými kamarády Christianem Bodlerem, mnohonásobným bavorským šampionem, a Klaus Doringem (vlevo) na mezinárodním mistrovství Německa 2013.

dění ve Španělsku, moře nahradily cyklostezky v okolí Zelenče a tělocvična, věří však ve zkušenosti a mozkovou kapacitu. „Na jachtingu je úžasné to, že když slouží hlava, na věku až tolik nezáleží. Přestože se olympijský jachting posouvá stále víc do spektakulárních, fyzicky náročných disciplín, existují kategorie, ve kterých se dá hlavou dohnat i výrazný hendikep. Musí se ale chtít.“

První kvalifikace na paralympiádu 2016 se koná letos v srpnu v Kanadě. Podaří-li se Danielovi sehnat finanční prostředky (kolem 2,5 milionu korun), vyrazí koncem května 2015 na druhou kvalifikaci do Austrálie. Podle kvalifikačního klíče se na paralympiádu kvalifikuje čtrnáct lodí, každá země má právo na jednoho zástupce. Na mistrovství světa konaném dva roky před paralympiádou se kvalifikuje prvních sedm lodí. Vzhledem k tomu, že například Německo, Anglie či Španělsko nasazují prakticky profesionální paralympijské

Na jachtingu je úžasné to, že když slouží hlava, na věku až tolik nezáleží...

V roce 2009 tak došlo k neobvyklé situaci. Daniel Bína skončil třináctý na mistrovství světa hendikepovaných v Řecku, ve stejném roce se pak stal členem klasické české reprezentace. „Jezdím sice paralympijskou třídu, ale na lodi pro zdravé lidi,“ vysvětluje. „Loni jsem byl devatenáctý na MS hendikepovaných a sedmadvacátý na světovém šampionátu zdravých. Škoda že kategorie, ve které závodím se zdravými, není olympijská.“

Svou třídu považuje za ideální pro jachtaře, kteří preferují technický jachting postavený na hlavě. „Jednou rukou a půl musím ovládat devatenáct špagátů, na manévrech jsem proto pomalejší. Mívám tak problémy při startu, zvláště když je silnější vítr. Protože nemůžu konkurovat v okamžité reakci, musím o věcech přemýšlet hodně dopředu.“

Jediným větším sportovním neúspěchem Dana Bíny tak byla další nepovedená kvalifikace na paralympiádu v Londýně. Dodnes je přesvědčený o tom, že patřičná výkonnost byla, regatu ovšem, lidově řečeno, zazdil. Přitom stačilo zopakovat výsledek z předchozího týdne, kterého Dan dosáhl v závodě Světového poháru.

Hezký cíl

Při pohledu na výsledky z poslední sezony je zřejmé, že účast na paralympijských hrách v brazilském Rio de Janeiru 2016 není pro Daniela Bínu nespelnitelnou metou. Vzhledem k nedostatku financí sice netrávil únor na soustře-

týmy, dostat se v této konkurenci do elitní sedmičky je pro českého zástupce téměř nemožné. „Když zajíždím to nejlepší, co ve mně je, tak v jednotlivých rozjíždkách jezdím kolem sedmého kvalifikačního místa. V celém závodě ale tak vysoký standard udržím v konfrontaci s absolutní světovou špičkou z řady důvodů jen málokdy,“ konstatuje. Svou šanci však vidí ve druhé kvalifikaci, která se koná rok před olympiádou, ve hře je dalších šest lodí plus divoká karta pro pořadatelskou zemi.

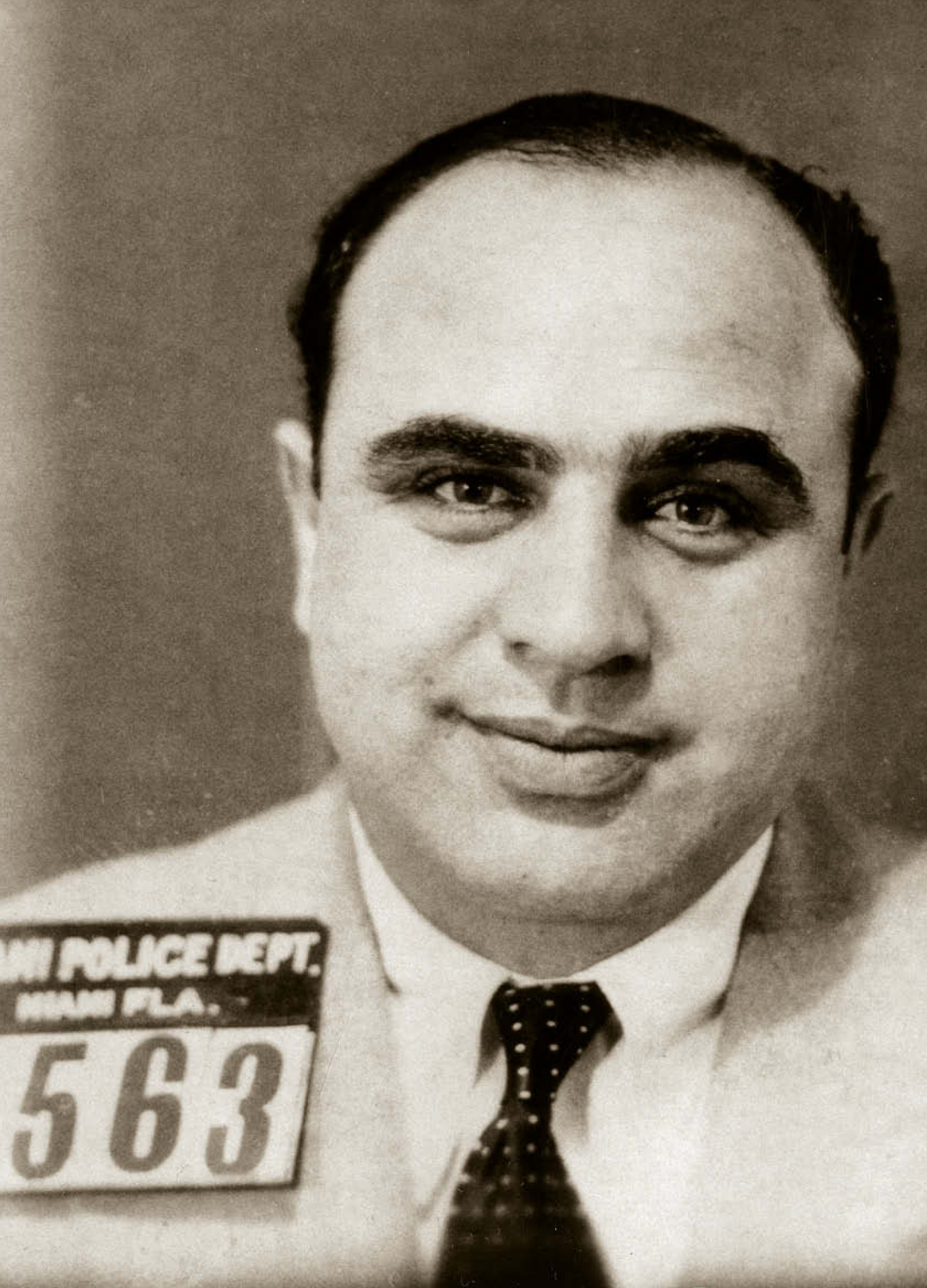
Přestože Dan nezastírá, že po účasti na paralympiádě moc touží, zároveň přiznává, že je to pomyslná třešnička na dortu. Ten začal péct někdy v roce 1989, kdy se navzdory diagnóze rozhodl, že to prostě nezačal. „Paralympiáda je hezký cíl. Už proto, že člověk by měl pořádku o něco bojovat. Hlavně, i když má mistrovství světa kolikrát větší úroveň, na paralympiádu slyší sponzoři. Určitě to ale není alfa či omega mého bytí a žití. Na to už mám něco za sebou.“

[STORY]

Al Capone:

TEXT PETR BOŠNAKOV ■ FOTO PROFIMEDIA.CZ

Ve světě velkého zločinu existovali zdatnější a úspěšnější mafiáni. Například Lucky Luciano či Mayer Lansky, kteří přetvořili Cosa Nostru ve funkční a prosperující impérium. Přesto se právě Alphonso Gabriel Capone (1899–1947) stal ztělesněním organizovaného zločince.

Symbol kolapsu zákona a pořádku

Co se v mládí naučíš...

Syn holiče a švadleny, kteří se do USA přestěhovali z Neapole v roce 1884, pocházel z devíti sourozenců. Rodiče chtěli mít z Ala kněze, brzo se ale museli smířit s tím, že se jejich přání nesetká s patřičnou odezvou. Vzdělání Ala Capona bylo chabé, vzpurný hoch nedokončil ani základní školu. Vzdělávací ústav opustil předčasně, nesouhlas s výchovnými metodami totiž vyřešil pěstním soubojem s učitelkou. Ve čtrnácti letech začal uplatňovat pravidlo, že co se člověk v mládí naučí, v pozdějších letech jako když najde.

V Brooklynu začal po boku zkušenějších kolegů dělat do prodeje kradeného alkoholu a cigaret, úspěšně se věnoval mlácení konkurence. Na úvod nic moc, na druhou stranu nikdo učený z nebe nespádl a každý musí nějak začít.

S postupem času se přičinlivý Al Capone vypracoval na post vyhazovače a barmana. V roce 1919 sdělil sestře mafiána Franka Gullucia, že má hezký zadek. Frank ovšem považoval pochvalu za výraz nactiutrhání, vzal břitvu a drzého barmana pořežal v obličeji. Přesto Al na Franka nezanevřel, později ho dokonce najal jako osobního bodyguarda. Ve dvaceti letech tak získal Al Capone první přezdívku Scarface neboli Zjizvená tvář. Jeho „bojové“ jméno zaujalo režiséra Briana De Palmu, který v roce 1983 natočil mimořádně povedený film Scarface s excelujícím Alem Pacinem. Je třeba říci, že filmový Tony Montana neměl s nejslavnějším gangsterem historie nic společného. Dělal totiž do kokainu, zatímco Al Capone se prodeji drog svehpě bránil. Stejně jako další nejslavnější knižní a filmový mafián kmotr Vito Corleone, kterého učinili nesmrtelným spisovatel Mario Puzo a režisér Francis Ford Coppola. A když už jsme u proslulé mafiánské ságy, jediný syn Ala Capona Albert Francis měl přezdívku Sonn. Stejně jméno dostal i prvorozený syn dona Corleona. Vymyšlený Sonny byl ale poněkud větší formát. Syn Ala Capona byl totiž po smrti svého otce přistižen, jak krade na pumpě, přičemž hodnota lupu činila několik dolarů. Je třeba ale dodat, že Sonny Capone zdědil po svém otci syfilis, což značně omezovalo jeho profesní rozlet.

Věrná Mary

Přestože si začínající mafián liboval v tělesné komunikaci s prostitutkami, v jeho životě figuruje jediná žena. V roce 1918 se Al Capone oženil s Mary Josephine Coughlin. Byl to zajímavý svazek, protože Mary pocházela z Irska a právě irští gangsteři představovali pro Ala Capona největší nebezpečí. Navíc mladá dáma pocházela z bigotní katolické rodiny, zatímco její choť měl z božího přikázání „nezabíješ“ legraci. Přesto se paní Mary po celý život za hříšného manžela horoucně modlila, i když se její úsilí míjelo účinkem. Na druhou stranu Al Capone nikdy neměl dojem, že by snad nějak hřešil. Vždyť díky svému vysokému pracovnímu nasazení mohl pečovat o rodinu a v pozdějších strastiplných letech se v nemalé míře starat o blaho svých bližních. Mary stála nekorunovanému králi mafie věrně po boku až do jeho skonu, před nímž duševně a fyzicky chátral. Ala Capona pak přežila takřka o čtyřicet let.

Al mří vzhůru

Postupem času začala Alu Caponovi hořet v New Yorku půda pod nohama. Jeho šéf, v té době jeden z nejvlivnějších mafiánů John Torrio, proto rozhodl o převelení talentovaného svěřence do Chicaga. Bylo to v roce 1919, dvacetiletý gangster se tak ocitl v pravý čas na pravém místě. Chicago bylo totiž v té době nejzkorumpovanějším městem v zemi, představovalo tedy pravý ráj pro zločince všeho druhu. Vždyť každou hodinu byla vyloupena nějaká banka či obchod. A co je důležitější, necelý rok po příjezdu Ala Capona do Chicaga propukla v USA

prohibice. Organizovaný zločin jásal, žíznavou zemi bylo nutno napojit. Al Capone měl v té době za sebou první větší práci, když se v žoldu Johna Torria podílel na likvidaci svého nového chicagského chleboďárce Jima Colosima. Ten se odmítal podříditi potřebám trhu a nahradit prostituci výrobou a distribucí alkoholu.

Zastavme se u Johna Torria, který sehrál v kariérním růstu Ala Capona rozhodující roli. John sice dovedl přitlačit na pilu a například zavřít navždy ústa prostitutky, která se rozhodla svědčit. Na druhou stranu ho ale podsvětí respektovalo jako schopného diplomata. O tom ostatně vypovídají jeho přezdívky The Fox a Papa Johnny. Na Ala Capona trpěl, hned na začátku prohibice si ho vybral za korunního prince své vysoce funkční organizace. Když se Al osvědčil při likvidaci Jima Colosima, dostal od Papa Johnyho další úkol – odstranit svehpého irského konkurenta Diona O'Baniona. Byl to psychopat, po jehož promyšlené provokaci skončil Torrio na nějaký čas ve vězení, protože podruhé porušil prohibiční zákon. Věren své pověsti připravil The Fox odvetnou akci. Al Capone najal zkušené zabijáky a objednal

Caponův cadillac byl hoden jednoho z největších mafiánů té doby. Okna speciálně opancéřovaného vozu byla opatřena neprůstřelnými skly, celý kolos vážil kolem čtyř tun, vyvinul rychlost 110 kilometrů v hodině a byl konstruován tak, aby i v zatáčkách dokázal manévrovat v co nejvyšších rychlostech.

Na svatého Valentýna 1929 měl být zlikvidován velký konkurent Ala Capona Bugsy Moran při předávce nákladu whisky. Ten měl ale zpoždění, takže o kejhák přišlo jeho šest mužů, kteří se nic netušíce vzdali domnělým policajtům. Samozřejmě že to byli Caponovi zabijáci...

v O'Banionově květinářství věnec na pohřeb mafiána Mika Merla. 10. listopadu 1924 vyšel nic netušící majitel přivítat zákazníky a dostal několik kulek. Pak nastoupil John Torrio s pocitem dobře vykonané práce na devět měsíců do vězení, kam se podle všeho docela těšil. Ve věznici na něj totiž nemohli irští střelci prahnoucí po odvetě, přičemž jeden z nich, Bugsy Moran, ho před nástupem trestu postřelil. Po návratu z vězení sebral John Torrio třicet milionů dolarů, potvrdil Capona ve funkci šefa a zmizel do Itálie. Po třech letech se ale vrátil, protože fašistický diktátor Benito Mussolini vytáhl snad jako jediný politik historie do celkem úspěšného boje s mafií. Místo Chicaga si Papa Johnny zvolil za místo svého dalšího působení New York, kde úzce spolupracoval s Luckym Lucianem. V roce 1939 skončil na dva roky ve vězení, pak se věnoval byznysu s nemovitostmi. V dubnu 1957 ho u holiče skolil infarkt.

Událost roku

Al Capone se stal mladým velkým bossem a pustil se do plánování další akce. Ta z něj učinila mafiánskou legendu, zároveň však stála u začátku jeho konce. Cílem operace bylo definitivní uklizení otravného konkurenta

Bugsyho Morana. Všemmu předcházela situace charakteristická pro tehdejší prostředí mafie. Na jedné straně stál Al Capone, který dal zastřelit Moranova šefa O'Baniona. Pak zlikvidoval jeho dalšího věrného druha Hymieho Westa. Bugsy Moran zase postřelil Torria a zorganizoval neúspěšný útok na Ala Capona, na kterého se snesla smršť víc než tisíce kulek. Oba gangsteři tak měli bezpočet důvodů ke vzájemné nevraživosti. Přesto Moran reagoval na Caponovu nabídku, že by osobní antipatie neměly bránit byznysu, a rozhodl se koupit od svého soka náklad whisky. Al Capone mezitím odjel na Floridu sledovat, jak si povedou chlapci, které na speciální práci najal osvědčený zabiják Martin „Machine“ McGun.

14. února 1929, tedy v den svatého Valentýna, dorazilo šest Moranových mužů do garáže převzít avizovaný náklad. Bugsy mezi nimi nebyl, protože měl zpoždění. Před místem převzetí zboží narazil na policejní hlídku a zmizel v domnění, že je to klasická policejní štára. V té chvíli netušil, že v garážích neúradují policisté, ale gangsteři v policejních uniformách. Při jejich příjezdu zvedli Morano- vi chlapci ruce a bez sebemenšího náznaku odporu odložili zbraně. Byla to doba, kdy, jak popisoval Mario Puzo v Kmotrovi, by sebevětší mafián nevztáhl ruku na pochůzkáře ani v případě, kdyby se mu policajt rozhodl nafackovat na přechodu pro chodce. A tak falešní policisté postavili členy konkurenčního gangu ke zdi a do jednoho je postříleli. Mezi zavražděnými byl i nic netušící automechanik, jehož „provinění“ spočívalo v tom, že byl v nesprávný čas na nesprávném místě. Muži zákona dorazili s notným zpožděním, protože svědci střelby žili v představě, že je to policejní akce, a není proto třeba se po někom shánět. Na místě činu byl nalezen jeden z umírajících gangsterů. Přestože měl v těle přes dvacet kulek, z posledních sil policisty přesvědčoval, že ho nikdo nezastřelil. Al Capone se tak mohl pyšnit svou největší akcí. Masakr na den svatého Valentýna byl totiž považován za událost roku srovnatelnou s krachem na burze v New Yorku.

Škatule, škatule...

Poprava v garáži znamenala konec kariéry Bugsyho Morana. Přestože se v hitparádě veřejných nepřátel v roce 1930 umístil na lichotivém šestém místě (vyhrál Al před bráchou Ralphem), svět velkého byznysu se před ním pomalu uzavíral. Bugsy se sice snažil, zvládl pár loupeží, angažoval se v padělání peněz, přesto ho Al Capone zařadil na seznam zoufalců, kteří nestáli ani za kulku. Bugsy Moran zemřel v únoru 1957 na rakovinu plic.

Krveprolití v garáži se podepsalo na dalších změnách mafiánských struktur. Moranovo místo v oblasti hazardu převzal další slavný gangster, budoucí šéf Caponova gangu a bývalý holič Frank Nitti. Vzhledem k tomu, že masakr na den svatého Valentýna přitáhl k Alu Caponovi nežádoucí pozornost, začal růst vliv newyorského mafiánského bosse číslo jedna, Salvatora Luciana. Je otázkou, jak by se vyvíjela případná spolupráce obou britvou poznamenaných mafiánů. Bývalý pasák, ale mimořádný stratég Luciano totiž nejdříve rozšířil řady organizovaných zločinců o spolubojovníky irského a především židovského původu. V roce 1931 zrušil funkci capo di tutti capi neboli bosse bossů

Caponova manželka Mary i přes svůj nesouhlas s manželovým konáním stála vždy věrně po jeho boku.

a zavedl centralizované řízení. Cosa Nostru řídila komise složená z hlav jednotlivých mafiánských rodin, které si mezi sebou rozdělily sféry vlivu. Al Capone coby „neřízená střela“ by s největší pravděpodobností nesl modernizaci staré dobré mafie s nelibostí.

Začátek konce

Přestože se Al Capone po svatovalentýnském masakru stal neomezeným vládcem chicagského podsvětí, bylo to Pyrrhovo vítězství. Věhlas akce překročil hranice Chicaga, a nově zvolený prezident Herbert Hoover proto rozhodl, že stěžejním cílem jeho administrativy je účinný boj s organizovaným zločinem. A právě Al Capone byl na ráně jako první. Je třeba říci, že mafiánský šéf nebral v potaz pravidlo, že není radno dráždit hada, v tomto případě státní složky, bosou nohou. Vycházel dobře s novináři, kteří ho na veřejnosti prezentovali jako muže vybraného vkusu. Zároveň se v novinách objevovaly jeho fotografie

ve společnosti hvězd stříbrného plátna. V roce 1930, tedy v době nástupu velké hospodářské krize, postavil Al Capone několik vývařoven pro chudé, denně nasýtil až tři tisíce lidí. Jeho popularita rostla, což přivádělo politiky k běsnění.

Tak začali jednat. Na příkaz prezidenta Hoopera založil ministr financí Andrew Mellon speciální úřad, do jehož čela byl dosazen agent ministerstva financí, ctižádostivý Eliot Ness. Ten začal budovat speciální tým, který

Když začala nadějněmu mafiánovi hořet v New Yorku půda pod nohama, poslal ho boss John „Johnny“ Torrio do nejzkorumpovanějšího města Chicaga. V ráji každého lumpa všeho druhu začala „skvostná“ Caponova kariéra...

Svůj jedenáctiletý trest si Capone nejdříve odpýkával v příjemné cele v Atlantě, odkud ještě dokázal řídit svou organizaci, ale po převezení do pověstného Alcatrazu měl utrum. Zde se z něj stává obyčejný vězeň beze jména a navíc u něj naplno propukl syfilis...

se z původních padesáti nakonec ztenčil na jedenáct mužů. Tým dostal název The Untouchables. Přestože byl zejména díky stejnojmennému dílu Briana Palmy, ve kterém excelovali Kevin Costner, Sean Connery a Robert de Niro, zvláštní agent Ness takřka glorifikován, podle řady zdrojů byl jeho vliv na odstranění Ala Capona ze scény minimální. To, co se nepovedlo policistům, totiž dokázal veřejnosti neznámý odborník na daně Frank Wilson, kterému se podařilo proniknout do Caponovy organizace. Po dva roky shromažďoval důkazy a nakonec u soudu, který byl zahájen v červnu 1931, prokázal daňový únik v hodnotě 215 tisíc dolarů. Vzhledem k tomu, že mafiánův majetek měl hodnotu v řádech desítek milionů dolarů, to byla směšná částka. Státní moc ale správně usoudila, že vzhledem k fiaskům, která provázela předchozí pokusy dostat Ala Capona do vězení za vraždy, bude lepší vrabec v hrsti.

Eliot Ness ovšem splňoval veškeré mediální parametry úspěšného bojovníka se zločinem, a po odsouzení Ala Capona se proto ocitl na mediálním výsluní. Po několika rozvedech však začal propadat alkoholu, na počátku 50. let se živil nejdřív v knihkupectví, pak prodával zmrazené hamburgery. Zemřel v roce 1957, měsíc po jeho smrti vyšla kniha The Untouchables, kterou dal dohromady se spisovatelem Oscarlem Fraylem. Podle znalců má ovšem podstatně větší výpovědní hodnotu Nessův spis o jedenadvaceti stranách, uložený v archivu Western Reserve Historical Society v Clevelandu. V lednu letošního roku navrhlo několik senátorů přejmenovat budovu ATF (Úřad pro alkohol, tabák, střelné zbraně a výbušniny) ve Washingtonu DC na Eliot Ness ATF Building. Návrh neprošel. Jak uvedl list Chicago Tribune, neodpovídá Nessův obraz realitě.

Qui riposa...

V říjnu roku 1931 vyslechl Al Capone ke svému velkému překvapení rozsudek, který ho za daňový únik poslal na jedenáct let do vězení. Na verdiktu se výrazně podepsal respektovaný soudce James H. Wilkerson, který dal na poslední chvíli vyměnit porotu, takže Caponovi hrdlořezové nestačili její členy podplatit. Zpočátku vyfasoval král chicagského podsvětí celkem příjemnou celu v Atlantě, ze které do značné míry ovlivňoval chod své organizace. Změna k horšímu přišla v roce 1934, kdy byl převezen do nechvalně proslulé věznice Alcatraz. Na nevlnném ostrově poblíž San Franciska se stal z kdysi všemocného gangstera řadový vězeň AZ – 85. V roce 1939, kdy u něj naplno propukla syfilis, byl Al Capone po krátkém pobytu nemocnici v San Pedro a po zaplacení 58 tisíc dolarů propuštěn.

Zbytek svého pohnutého života strávil na Floridě, jeho posledním útočištěm se stal dům na Palm Avenue 93 v Miami. Sídlo na prestižní adrese se dodnes rozkládá asi na 3000 metrů čtverečních. Dům postavil v roce 1922 Clarence Busch, Al Capone měl celý objekt pořídit za 40 tisíc dolarů, dalších 100 tisíc měl přihodit za stavební úpravy. Přestože se částka může zdát na první pohled nízká, v té době se dal koupit za dolar královský oběd. Mafiánovo sídlo se skládalo z hlavní budovy a dvoupatrového domku pro hosty. K tomu je třeba přidat bazén a klubovnu o dvou patrech, ve které Al Capone v dobách, kdy se mu ještě dostávalo sil, pořádal společenské akce. V domě bylo sedm ložnic, pět koupelen a dvě dámské toalety. V roce 2012 byl objekt prodán za 7,5 milionu dolarů.

Nejslavnější mafiánský boss zemřel 25. ledna 1947. Před smrtí úřadovala syfilis, k tomu se přidala mrtvice v kombinaci se zápallem plic. Nakonec zemřel na srdeční zástavu. Al Capone byl pohřben bez velkých ovací v Chicagu, na hřbitově Mount Olivet. Na náhrobku je nápis Qui riposa Alphonso Capone – Zde odpočívá Alphonso Capone. ■

inzerce

The advertisement features a woman in a black dress and sunglasses jumping in front of a large clock tower. The clock face has the text "TIME SERVICE" and a large "X" over it. The woman is holding a red heart and has the text "miluji Evu!" and "Eda" written over her. Below her, the text "...ale nestíhám!" is visible. At the bottom of the advertisement, the text "Jako vždy! U hodin" is written in a large, stylized font. The CLV logo is in the bottom right corner, along with the email "info@timeservice.cz" and the website "www.timeservice.cz".

CLV
info@timeservice.cz
www.timeservice.cz

OBEZITĚ TĚLA
předchází obezita ducha.
Všechny lékařské poučky
na téma hubnutí se dají
shrnout do jediné prosté věty:
SPORTUJ A NEŽER TOLIK.

Civilizace přežraných

Za naše tučná břicha můžou lovci mamutů

TEXT MAREK KOŽUŠNÍK ■ FOTO PROFIMEDIA.CZ

Přežíráme se. Skoro všichni. I ti, kteří si myslí, že se nepřežírají.

Žijeme proto, abychom jedli.

Vytváříme ohromně sledované televizní pořady, kde se díváme na jiné lidi, kteří vaří, jedí a mluví o tom. Jídlo pro nás není způsob, jak se vyhnout smrti hladem, ale požitek. Potraviny, které navíc snědí Američané s nadváhou, by podle studie zveřejněné v časopise BMC Public Health uživily 30 milionů dalších lidí. Obezita bude pro naši planetu brzy větší problém než přelidnění.

KAPITOLA PRVNÍ:

TLUSTÝ MOZEK LOVCŮ MAMUTŮ

Nemůžeme za to, že jsme tlustí. Na vině jsou naši drazí předkové z doby, kdy se proháněli po zmrzlé tundře a snažili se praštit kyjem mamuta tak šikovně, aby z toho umřel. Kdo se mamutů bál (byli agresivnější než dvacet skinheadů s baseballovými páčkami dohromady), a přesto chtěl večeri, musel vyhnat ženu na kořínky a bobule.

Miliony let neměl člověk jinou starost než jídlo. Když ho bylo hodně (jeden ulovený mamut na jednu tlupu), přežral se. Když ho bylo málo (nula ulovených mamutů na tlupu, pouze hrst bobulí od našťavané ženy, která měla chuť na mamuta), hladověl.

Aby člověk takového mamuta (nebo alespoň jelena) uhnal na vzdálenost máchnutí kyjem, docela se naběhal. V nerovném zarostlém terénu urazil denně desítky kilometrů, občas narazil na medvěda nebo smečku vlků, před kterou radši rychle utekl. Naši předkové byli prostě pořád v pohybu, jinak by umřeli hladem. A to vyžadovalo hodně energie. Hodně sežraných mamutů.

Komu se tehdy vytvořila pneumatika kolem pasu, byl hrdina. Sežral toho víc, než vyběhal, byl tedy mimořádně efektivní lovec. Z pohledu ženy ekvivalent dnešní filmové hvězdy nebo úspěšného podnikatele. Každá chtěla takového lovce s pneumatikou zatáhnout do jeskyně.

Točení volantem místo lovu

My, civilizovaní lidé o stovky generací později, si pořád neseme tuhle genetickou výbavu. Protože stovky generací není z hlediska evoluce žádná doba, žijeme ve víceméně stejných tělech jako lovci mamutů. Na rozdíl od nich neběháme celý den po lesích, ale sedíme v kanceláři na židli. Namáhavý lov se změnil v dřepění před počítačem, vyčerpávající cestu lesem k domácí jeskyni dnes nahrazuje několik sešlápnutí pedálů v autě a točení volantem.

Tento sedavý způsob života je poměrně čerstvá vývojová novinka, a naše těla proto zoufale volají o pomoc. Jsou dlouhodobě nastavená na spalení tisíců kalorií denně, ale spotřebují jich směšných padesát. Mozek setrvačně požaduje vyšší příjem energie, tělo ho ale nedokáže spálit. Smutným důsledkem je pneumatika kolem pasu, která už dnešní ženy neuchvátí.

Hromádka dočista ohlodaných kostí

Bez auta nedáme ani ránu, převážíme se na vzdálenosti, které bychom zvládli v poklidu pěšky za deset minut.

Problém nadváhy a obezity už neřeší jen rozvinuté země. Rozšířil se do států, kde bychom přemíru tlustochů nečekali, například v tichomořské Melanésii, Polynésii a Mikronésii. Obezita se nevyhýbá ani zemím, jako je Čína, Thajsko, Brazílie, nebo dokonce africké Kongo.

A když už se rozhodneme sportovat, vypadá to často komicky: nasedneme do auta, dojedeme do fitness centra, hodinu běháme na pásu, nasedneme do auta a vrátíme se zpátky domů.

Pokud se pravěkému lovcovi podařilo trefit mamuta, shromáždila se kolem mrtvoly celá tlupa a neodešla, dokud z něj nezůstala jen hromádka dočista ohlodaných kostí. Důvodem byla obava z jiných hladových tlup v okolí a především skutečnost, že pravěcí lovcí neměli ledničky. Pneumatika kolem pasu přezraného lovce tak suplovala spížířnu a nákupy v Tesku.

Obezitě těla předchází obezita ducha

Když tlupa mamuta dojedla, musela ulovit dalšího. Pokud se jí to nepodařilo, čekal ji hlad a smrt. Jídlo (mamut) znamenalo klid a pohodu, nedostatek jídla (žádný mamut) pak strach ze smrti hladem. Strach skončil až s dalším trefným mamutem.

A jelikož zákony genetiky fungují bezchybně dodnes, dostává tento model chování současné lidi do bezvýchodné situace. Náš mozek pořád trvá na tom, že sežere, na co přijde. Diktuje mu to statisíce let dlouhá zkušenost (žádný mamut = strach ze smrti hladem).

Ze stresu, ať je způsoben čímkoliv, se i dnes dostáváme jídlem. Mozek změnu podmínek jaksi ještě nezaznamenal a vysílá nám do těla zhruba tuto informaci: „Teď už je to v pořádku, žádný stres. Nezemřeš. Máš přece mamuta!“ A vůbec mu nevádí, že se stresujete proto, že vás vyhodili z práce nebo jste manželce přišli na nevěru (protože máte pneumatiku kolem pasu).

S dovolením tuto zásadní informaci ještě jednou zopakujme: za to, že jsme tlustí, může náš mozek zděděný od lovců mamutů. Pořád předpokládá, že se my, pohodlní občané 21. století, pohybujeme stejně usilovně jako maratonští běžci na vrcholu kariéry, a pak se náramně diví, že denně sotva dojdeme od tramvajové zastávky domů.

Mozek proto obaluje naše měkké necvícené tělo tukem, aby vydrželo do doby, než ulovíme dalšího mamuta. Obezitě těla navíc předchází obezita ducha. Takže dál vesele tloustneme v našem tlustém světě televizi, gaučů, supermarketů a aut.

KAPITOLA DRUHÁ:

OBEZITA ZABÍJÍ PLANETU

Žebříčku tlustých, který před několika lety sestavila Světová zdravotnická organizace, vévodí Spojené státy následované Ruskem. Překvapením jsou arabské země – na třetí příčce je Egypt, o pár míst níže Kuvajt a Katar. „Jedním z nejvýznamnějších faktorů obezity obyvatel je počet automobilů na hlavu. Není proto překvapením, že je ve vyšších patrech žebříčku tolik arabských států. Tamní lidé jedí, ale málo se hýbou, protože všude jezdí autem,“ vysvětlil jeden z autorů výzkumu profesor Ian Roberts. „Hubenost obyvatelstva není vždy důsledek chudoby. Například Japonci patří k národům štíhlých lidí, ale přitom mají vysokou životní úroveň,“ dodal Roberts.

Problém nadváhy a obezity už neřeší jen rozvinuté země. Rozšířil se do států, kde bychom přemíru tlustochů nečekali, například v tichomořské Melanésii, Polynésii a Mikronésii. Obezita se nevyhýbá ani zemím, jako je Čína, Thajsko, Brazílie, nebo dokonce africké Kongo.

18,5 milionu tun lidského sádla

Všichni lidé na této planetě dnes váží dohromady 287 milionů tun. Jak vypočítala Světová zdravotnická organizace, celých 18,5 milionu tun z této váhy tvoří tuk obézních lidí. Například Američané tvoří co do počtu pouhých šest procent světové populace – nesou na sobě ale třetinu všech těchto tučných kilogramů navíc. V lidnaté Asii naproti tomu žije celých 61 procent populace, ale na obezitě se Asiaté podílejí jenom ze 13 procent.

Kdyby měla každá země stejné procento obézní populace jako USA, bylo by to totéž, jako kdyby na Zemi žila miliarda lidí navíc. Tlustí lidé budou zanedlouho vyžírat naši už tak dost vyčerpanou planetu víc než miliardy Číňanů a Indů.

KAPITOLA TŘETÍ: HISTORIE TLUSTÝCH

Kdyby pravěcí lovcé vydávali časopis Playboy, rubriku Dívka měsíce by ovládly baculky a tlustošky. To byly pro tehdejší lidi ty nejžhavější kočky. Stačí si vzpomenout na Willendorfskou nebo Věstonickou venuši – tenkrát se

žádný umělec neobtěžoval ztvárnit něco tak nezajímavého, jako je štíhlá holka bez „ledničky“ na stehnech a zadečku.

Před dvanácti tisíci lety lidem konečně došlo, že trmácet se za rychle běžajícími jeleny a zubry není ten nejlepší způsob obživy. Sesedli se kolem ohniště, popíjeli medovinu, moudře kývali hlavami a nad ránem vymysleli zemědělství.

Dalšího dne odhodili kyje, oštěpy a luky do houští, vyrobili primitivní pluh a začali orat pole. Hned po první sklizni ale zbraně z houští vytáhli, protože je mezitím překvapili méně důvtipní sousedé, kteří ještě zemědělství nevynalezli, dali oráčům na budku a sebrali jim všechnu úrodu.

Kromě těchto veselých půtek novým zemědělcům nic nechybělo. Přestali běhat desítky kilometrů denně za mamutem, stačilo zorat pole, posedávat ve stínu a čekat na sklizeň. Zbylo i víc času na sex, osady se proto rychle rozrůstaly. A když lidi napadlo zavřít divoké tury do ohrady a počkat, až se uklidní a zdomácní, bylo jejich štěstí úplné.

Místo mamutí kýty jednou za měsíc a hrsti bobulí každý druhý den měli usedlí zemědělci najednou obilí na placky, mléko, máslo a sýr. A maso z chovaného dobytka.

Dařilo se jim tak dobře, že si poprvé v dějinách lidstva začali doprávat jedno hlavní jídlo navíc – do té doby se jedlo maximálně dvakrát denně, ráno a večer. Toto extra jídlo později v našich jídelnících zdomácnělo pod obecným označením „oběd“.

Spokojení oráči vytvořili první významnější skupinu tlouštíků v dějinách, přestože neznali dietní hrůzy, jako bílé pečivo, knedlíky nebo McDonald's.

Tlustí faraoni a starořecká lednice z Alp

Rozbor kožních řas u mumií egyptských faraonů Amenhotepa III. (1388–1351 př. n. l.) a Ramsese III. (1183 až 1152 př. n. l.) prokázal, že oba panovníci byli tlustí. Jak jinak. Kdo se téměř nehýbe, nechává se přemísťovat výhradně nosítky a neustále žere, ten si atletickou postavu jen tak nevypěstuje. Chudí Egypťané byli naopak vyhládlé atleti – jedli pouze ráno a večer, a to chléb a luštěniny. Maso jen o svátcích.

Idolem antiky byl urostlý atletický typ symbolizovaný profiáklou sochou Diskobola. Řekové propagovali zdravý životní styl s dostatkem pohybu a správný způsob stravování. Obezita a nadváha tomuto ideálu odporovaly. Bohatší (tlustější) Řekové se ale přesto k jídlu stavěli stejně rozmařile jako jejich egyptští bratránci o pár století dřív. Starořecká kuchyně stála na třech pilířích – obilniny, víno a olivový olej. Vše ostatní si bohatci dávali dovážet z nesmyslně dalekých koutů celé Evropy, včetně ledu z Alp, který pak ve speciálních místnostech sloužil jako starořecká lednička.

Jazýčky plameňáků a paví játra

Římští tlouštíci zase organizovali opulentní žranice. Hosté leželi na lehátkách a nezřízeně se cpali. Když už nemohli, všechno vyzvraceli. Otroci omyli od zvratků hodovníky i lehátka a mohlo se pokračovat v jízdě. Vrcholem hostiny byla římská variace matrjošky – upečené sele, ve kterém byl zašitý pes a v psovi zajíc.

Římský lékař Galén (129–216 n. l.) popisoval v prvním století našeho letopočtu obézního muže jménem Nychomachus ze Smyrny, který pro svou tloušťku nemohl ani slézt z postele. Jeden z římských senátorů byl tak tlustý, že se nemohl pohybovat, pokud mu dva otroci nevzpírali břicho. Římané byli vyhlášení labužníci. Z Orientu si dováželi nevidané laskominy – jazýčky plameňáků, paví játra nebo hlemýžďe.

A pak tady ještě byli jejich chudí spoluobčané. Ti zvraceli maximálně z hladu. Základem jejich jídelníčku byla kaše ze špaldy, kapusta a řepa. Tyhle laskominy se ale podávaly až večer. Snídaně byly malé, oběd studený a skromný.

Obžerství mistra Jana Husa

Nejznámějším českým středověkým tlouštíkem byl Jan Hus (1374–1415). Ten Jan Hus, kterého známe z filmů i z pomníku na Staroměstském náměstí jako vysokého vyzábělého muže uhrančivých očí. Ve skutečnosti byl malý a tlustý.

V dopisech přátelům se omlouval, že musí jezdit na oslu „...neb jsem tlust...“. Středověcí tlouštíci, to byli bez výjimky kněží a šlechta. A to i přesto, že tehdejší křesťanská společnost brala přejídání a obžerství za jeden ze smrtelných hříchů. Chudí neměli na páchání hříchu obžerství čas – v dobách neúrody jedli jen kořínky a travu, v časech hojnosti pak chléb nebo vařené obilí. Maso, zeleninu a ovoce znali jen z vyprávění. Ti šťastnější je několikrát za život ochutnali a pak se tím mohli při požívání trávy chlubit ostatním.

Tlustí chudí lidé

Tak jako neolitická (zemědělská) revoluce před dvanácti tisíci lety zavedla třetí jídlo denně, průmyslová revoluce z 18. a 19. století postavila na hlavu do té doby perfektně fungující systém „boháč se přežír, chudák umírá hladem“. Ne že by chudáci vymizeli úplně, toho dosáhli až komunističtí kouzelníci – tedy alespoň teoreticky. Chudoba už ale nebyla záležitost přežití.

I chudý dělník se dostal k potravinám, které dřív patřily výhradně na tabule bohatců. S vynálezem ledničky se prodloužila trvanlivost masa, které se do té doby pouze sušilo nebo solilo. Díky velkovýrobnám ve druhé polovině 19. století desetinásobně vzrostla spotřeba cukru. Dělník si mohl dovolit dříve luxusní zámožské nápoje – čaj a kávu. Najednou se objevil fenomén do té doby nevidaný – tlustí chudí lidé.

A přetrvává dodnes.

KAPITOLA ČTVRTÁ: SPORTUJ A NEŽER TOLIK

Být tlouštíkem není nic příjemného. Pravda, skvěle se nadlábneme. Jídlo nás uklidní. Na chvíli se máme parádně. Ale pak to přijde: funíme do schoďů. Ztrácíme erekci. Dostaneme cukrovku, křečové žíly nám zbrázdí lýtka. Kolena a kyčle už neunesou naši váhu a dávají to patřičně najevo.

Navíc se nám smějou sexy holky a žádná s námi nechce spát.

Řešení je jednoduché: obezitě těla předchází obezita ducha. Všechny lékařské poučky na téma hubnutí se dají shrnout do jediné prosté věty: Sportuj a nežer tolik.

A když bude nejhůř, vždycky můžeme přejít na kapustu, kaši ze špaldy a řepu.

Jako staří Římané. Ti chudí, na které historie kašle.

...hrála jsem si
moc nahlas?

www.oznamto.com

Ochrana dětí, věc veřejná

Partnerem projektu je

www.nasedite.cz

české teplo

V Železný

TEXT PETR BOŠNAKOV ■ FOTO PROFIMEDIA.CZ, ARCHIV

Se současným ředitelem TV Barrandov můžete nesouhlasit, zaslouží si však respekt. Důvod? Vladimír Železný (69) si nezařadil s minulým režimem. V roli šéfa volební kampaně Občanského fóra dovedl toto hnutí k nejvyššímu zisku v historii naší vlasti. Vybudoval jednu z komerčně nejúspěšnějších televizních stanic kontinentu. V prvním kole vyhrál senátní volby, s nově založeným subjektem se dostal do euro-parlamentu. Do Česka vrátil řadu uměleckých skvostů. Je úspěšným fotografem. Jeho kniha *Dobré rady milovníka vína* byla zařazena na shortlist prestižní Gourmand World Cookbooks Awards. A nemá problém s prezentací vlastních, pro mnohé kontroverzních názorů.

„Stáváme se mimozemšťany na Zemi.“

Ve sportech, ve kterých lze nějakým způsobem změřit výsledky, se hovoří o hranici lidských možností. Je totéž možné i v šachu, který jsem s vámi kdysi hrál prostřednictvím televize? Myslím, že je to o aproximaci, neustálém přibližování se nějaké hranici. Vždycky budete moci nějakým teoretickým měřením nalézt nějaký drobný rozdíl mezi zdánlivě stejným. V případě šachu hranici neurčuje ani tak lidská jako počítačová inteligence. Od února 1996, kdy tehdejšího mistra světa, jednoho z nejlepších šachistů historie Garriho Kasparova, porazil počítač Deep Blue, se mírou stává souboj mezi lidským mozkem a softwarem.

Věříte, že v roce 2045 bude možné přehrát lidský mozek do počítače, a člověk se tak stane prakticky nesmrtelným? Tato teorie přímo souvisí s cloudovou technologií, která už nastoupila. Cloud to díky své kapacitě zvládne bez problémů. Se zrychlováním přesunu informací v cloudu možná v dohledné době dosáhneme synopticky rychlosti přesunu informací v mozku. Pak to bude mimořádně zajímavé. Nemyslím si ale, že člověk je pouze suma konektivity mozku. Takže to, co vznikne, bude podle mého názoru spíše záznam jednoho života nebo jedné zkušenosti než individualita.

Psalí jsme o tom, že potenciální playboyové to dnes mají hodně těžké. V minulém století bylo všechno podstatné dobyté, vynalezeno. Romantické dopisy nahradily uniformní textové zprávy. Jak to vidíte z pozice zralého muže? Tak v první řadě, že Playboy měl naštěstí vždycky hodně daleko k romantice, jedná se o odlišný segment, než je čistá valentýnská romantika. Myslím si ovšem, že je stále co

dobývat. V mém oboru fotografie, který miluji, stále velmi toužím po čtyřech fotografiích...

O jaké fotografie se jedná? To vám pochopitelně neprozradím. Možná jenom tolik, že se jedná o fotografie, které potřebuji ke svému vnitřnímu životu. Nazvěme to Železného Mt. Everestem.

Počet čtyř fotografií, po kterých prahnete, je konečný, nebo může být postupem času zvýšen? Vím já? Zatím jsou čtyři. A věřím, že letos alespoň jednu z nich získám.

Když sir Edmund Hillary zdolal Everest, najednou přišel o motivaci... Na rozdíl od cest na himálajské velikány je fotografie nekonečná. Dokud existuje svět, je neustále co dobývat.

Fotíte na základě náhlého vnuknutí, nebo předem připravovaného scénáře? V mém případě se nejedná o čisté reportážní fotografii, každá fotka v sobě musí mít vždy zvláštní estetickou hodnotu. Fotografie je výsledkem mozkové kapacity a rychlé koordinace. Současně ale do každé fotografie nutně investuji další dva komponenty. Tím prvním je znalost prostředí, osobně jsem v mnoha částech světa, který teď fotím, něco jako inventář. Platí to i pro taková místa, jakými jsou Zeď nářků nebo synagoga Braclavských. Když se tam objevím, dostává se mi přivítání ve smyslu: Pražáku, kde jsi byl tak dlouho. Dalším nezbytným komponentem jsou emoce. Nejříve se musíte vcítit do stavu člověka, až poté můžete odhadnout, kdy to máte zmáčknout.

Přeje dnešní doba playboyům, jako byl v minulosti například Günter Sachs? Tvrdí a úspěšný obchodník, který si ale našel čas házet z vrtulníku růže na trávník Brigitte Bardot? Bohužel se nacházíme ve světě dvou okruhů, které brání kreativě života. Jedním z nich jsou nekonečné regulace, ve kterých se najednou ocitáme. Takže dnes by se určitě našly environmentální regulace, které by zabránily rozhazování růží z vrtulníku na soukromý pozemek. Ještě více zničujícím okruhem je pak to, čemu se nepřesně říká politická korektnost, která expanduje do sféry životní korektnosti. Souvisí to s hnutím feministek, emancipací homosexuálů. Najednou tabuizujeme běžné věci. Například jdete po ulici a v bočním pohledu vidíte krásnou dívku, slyšíte klapot podpatků. V minulém století byste se otočil a užil si pohledu na krásnou ženu. Dnes se neotočíte a se smutkem pokračujete dál. Žijeme přece v době, kdy je nevhodné otočit se za krásnou ženou. Stejně jako se nemůžete podívat ženě do výstřihu, protože se vystavíte postihu za sexuální harašení. Nacházíme se v době „překorektnosti“, která z života vysává všechnu šťavnatost, zvláštní napětí. Pod tlakem regulací jsme nuceni se na ženu dívat jako na dřevěného panáka.

Známý investor Marc Faber před časem řekl, že problém světa spočívá v tom, že o lidech rozhodují stále více ti, kteří se živí politikou, nikoli prací... Tak to si nemyslím. Politika je těžká práce. Například poslancování v Evropském parlamentu je fyzicky velmi náročné povolání. Člověk neustále cestuje, létá do protivného a nepříjemného Bruselu. Neúměrnou část svého života trávíte na cestách. Pokud máte vykonávat profesi poctivě, musíte schroustat neuvěřitelnou spoustu informací, v opačném případě budete k smíchu. I když mezi hlasitou součástí této instituce patří lidé, kteří jsou opravdu k smíchu. Kromě toho politika uchvátí značnou část vašeho života z hlediska času, na který nebere sebemenší ohled. Větší problém spatřuji v nastolení tupých a velmi tuhých korektností, které dělají z lidí uniformní, hermafroditní bytosti. Pomalu se stáváme mimozemšťany na Zemi.

Za to by vás sveřepá eurokomisařka Vivien Reding asi nepochválila. Ale já přece nevyžaduji žádnou pochvalu. Mimochodem, takových soudružek tam bylo strašně moc. Především jimi oplývala strana zelených, pozadu nezůstávaly ani socialistky. Moje zkušenost s řadou poslankyň europarlamentu je víc než tristní. Mimochodem, v drtivě většině případů se jednalo o takové, za kterými bych se přes sebesilnější klapot podpatků neotočil. Albert Einstein kdysi řekl, že na světě jsou pouze dvě nekonečné věci – vesmír a lidská blbost. V případě vesmíru si tím nejsem tak úplně jistý.

Kdysi mě velmi pobavil váš rozhovor, ve kterém jste popisoval, jak jste na půdě Evropského parlamentu řešili problematiku páření dvou různých druhů veverek v Anglii. Jak mohl člověk vašeho ražení v takovém prostředí vůbec fungovat? Špatně. Přežil jsem pouze díky svému euroskepticismu. Byl jsem dokonce předsedou této frakce, jednalo se o docela vysokou funkci. Vystupoval jsem jako kritik a využíval toho, že mi každý den někdo předhodil šťavnatý kus masa v podobě nějakého nesmyslu, na který bylo nutno reagovat. Páření veverek v Anglii představovalo jen drobnou, anekdotickou epizodu. Stejně humorných, ale finančně náročnějších lapsů je ovšem na půdě Evropského parlamentu podstatně víc.

Takže pro Evropský parlament je přímo stvořen humorný návrh senátora Kuberu o zmenšování lidí? Mého doslova milovaného přítele Jaroslava Kubera považuji za jednoho z nejchytřejších, nejvtipnějších a zároveň nejracionálnějších lidí této země. Jsem přesvědčen o tom, že když už jsme připustili přímou volbu prezidenta a jsme schopni akceptovat potetovaného pana profesora Franze, kterého si jinak jako velmi inteligentního, bystrého a vzdělaného člověka vážím, je Jaroslav Kubera geniální kandidát na budoucího prezidenta. Náš národ, který vždy dokázal glosovat nejrůznější události s neobyčejnou rychlostí, by si někoho, jako je senátor Kubera, člověk takřka vždy schopný originální a vtipné reakce, za prezidenta zasloužil.

Platí podle vás, že stejně jako muži zrají i ženy jako víno? Teď se projevim jako zastánce nikoli korektnosti, ale taktu. V zásadě ano. Jde jen o to, co od vína očekáváte.

Vinaři tvrdí, že než se dostanete k takzvaným velkým vínům, je nutno zvládnout kvalitní, ale přece jen méně prestižní vína. Je tomu tak i v případě žen? Většinou ano. Začátečník preferuje slabší, voňavá, vtíravá a efektní vína. Kvalita přichází s postupem času.

Takže pokud se někdo rozhodne spojit například ve třiceti letech svůj osud s ženou přibližně svého věku, nikdy se nedostane k nejvyšší kvalitě? Je to o štěstí. Třeba narazí na kvalitní bordeaux hodně brzo. Jeho výhoda pak spočívá v tom, že ho může pít celý život. Ke kvalitě je sice potřeba se propít, křivka ovšem může být velmi strmá a rychlá.

K zálibám současného ředitele TV Barrandov kromě fotografování patří malování a sbírání obrazů.

Ještě jako europoslanec se Vladimír Železný často potkával s tehdejšími prezidentem České republiky Václavem Klausem.

Je pravda, že pokud někdo slušně zvládne šachovou teorii, je schopen uhrát remízu i s hodně silným protivníkem? V zásadě může vést zdařilá obranářská taktika k vyššímu výskytu remíz. Znam ale z teorie řadu partií, kdy proti zarputilé standardní obraně přišel geniální tah.

Vy ale paty zrovna nepreferujete. Jak kdy. Jednou jsem měl z remízy velkou radost. Uhrál jsem ji totiž coby mladý hoch proti tatínkovi, který byl vynikající šachista.

Co životní paty? Nikdy nehraji na remízu. Vždycky se snažím vyhrát. Na šachovnici i v životě sázím na agresivní, útočnou hru. Když jsem kdysi hrál šachy v pořadu Volejte ředitele, měl jsem obrovskou výhodu. Vycházela z toho, že proti mně hrálo najednou příliš mnoho hráčů. Zprůměrování nejlepšího tahu tak automaticky eliminovalo originální nápad. V konkrétních situacích existovaly velmi silné tahy, které by mi nejspíše zkomplikovaly život. Byly ale eliminovány tím, že se převážná masa kvalifikovaných hráčů dobrala k jednomu preferovanému tahu a ten se zahrál. Jednalo se ale o standardní, tudíž předvídatelnou odpověď. Jakmile se vám podaří vnutit soupeři vlastní hru a donutíte ho k reakci, jste rázem ve výhodě. V jedné věci nabízejí šachy pro život velmi důležitou analogii – kůň nebude nikdy chodit po diagonále a všichni musí hrát podle stejných pravidel. Přesně víte, jaké jsou limity vás i vašeho soupeře. V životě to tak bohužel nefunguje.

Lze si vaši nechuť k patům vysvětlit jako odmítání kompromisů? Život musí obnášet celou řadu kompromisů, které jsou ohledem. Například milo-

srdenství, neobvyklý termín, který mizí z dnešního světa.

V politice patří kompromis k takřka nejčastěji používaným slovům. Nelze si kompromis vykládat jako polovičatost, díky které existují termíny jako nevýhra, druhý vítěz voleb? V podstatě určitě ano. I když v posledních volbách vyhrál Andrej Babiš, který skončil druhý. Rozlomená sociální demokracie nevyhrála volby.

Platí podle vás i v životě výhoda bílých figur, tedy prvního tahu? Určitě. Prvním tahem určujete charakter hry. Minimálně na několik tahů dopředu tím předurčujete nutnou reakci vašeho protihráče. Ten je nutně zaměstnán standardní odpovědí, zatímco vy můžete chystat nestandardní tah. Šach má na rozdíl od běžného života

tu výhodu, že prvních šest tahů je dnes zpracováno v takovém obrovském množství literatury, že z hlediska zahájení partie neobjevíte nic nového. To, že předem znáte možnosti, jakými může soupeř na vaše zahájení reagovat, vám dává možnost připravit něco originálního. A originalita, nikoli standardní tahy, přináší vítězství.

Nejvíc mě zaujala vaše druhá „partie“ o TV Nova, kterou jste rozehrál v roce 1999. Nakonec jste proti velmi silnému soupeři vyhrál, ačkoli jste hrál s černými figurami. Souhlasím, ale v šachové literatuře najdete partie, které vyhrál hráč s černými figurami. Viděl bych to mezi dvaceti až třiceti procenty.

V souvislosti s vaším příchodem na TV Barrandov jsem se dočetl, že Železný začal vládnout železnou rukou. Jste stoupencem razantních řešení? To by vám asi měli říci spíše moji podřízení. Já si osobně připadám jako nesmírně laskavý člověk. Možná až nelítostně laskavý člověk.

Jak široké mantinely má generální ředitel komerční televize, která musí generovat zisk? Nejen že musí tvořit zisk, ale musí i napravovat chyby minulého vedení. Televize byla řízena katastrofálně a neprofesionálně...

Takže opět hrajete s černými figurami? V tomto případě nastala vůbec nejhorší možná varianta, protože nastupují s černými figurami do rozehrané partie. Když začínáte s televizí na zelené louce, což se stalo dvakrát v případě TV Nova, a nastavíte profesionální pravidla, vsáknou se do zdí. Nastolená pravidla se předávají genetickým kódem instituce dál. Bohužel, totéž platí i v opačném případě. Takže když seškrábete omítku a vymalujete znovu, musíte konstatovat, že jste pouze provedl kosmetickou úpravu a to nejtěžší je teprve před vámi.

Na druhou stranu se jedná o velkou výzvu. Trvá to déle, je to pomalejší a obtížnější. Navíc hrajete na velmi zúženém kluzišti, protože nemáte na rozdíl od veřejnoprávní televize sedm miliard. Jedná se o zbytečně velkou částku. Kdysi jsem na mediální komisi našeho parlamentu, která projednávala zvýšení koncesionářských poplatků, vystoupil jako respektovaná osobnost v dané oblasti. Navrhl jsem komisi, že pokud dají TV Nova do manažerského řízení a spravování veřejnoprávní televizi, tak garantuji, že budou zachovány veškeré kanály, formáty a pořady, to vše při stejné kva-

ŘEDITEL TV BARRANDOV

si potrpí rád na sklenku vína. Podle jeho slov zázračné látky, která účinně bojuje proti koronárním chorobám...

litě. Navíc všichni, kteří tam vystupují, tam budou moci vystupovat nadále a televize přitom bude plnit důsledněji veřejnoprávní roli. Kromě toho bude možno snížit koncesionářské poplatky na polovinu. Měl jsem jedinou podmínku, a to, že se nikdo nebude ptát, kolik z té půlky vyděláme. Samozřejmě to neprošlo...

Ve sportu existují trenéři, kteří nejsou schopni v televizi sledovat své disciplíny bez tužky a bloku... To je i můj případ. Pokud se dívám na televizi, tak z pozice profesionála. Většinou si pouštím záznamy, živá vysílání preferuji jen při událostech srovnatelných s útokem na newyorská dvojčata. Svět už totiž od té doby nebyl opravdu takový jako předtím a bude už navěky jiný. Jinak při sledování televize sledují formát, výkon moderátora, jeho oči, práci rukou...

Platí to i v případě fotografie? Ne. Proč? To je přece moje výpověď. Ať ji pak klidně posuzují stejně tvrdě a profesionálně ostatní.

Co výstavy jiných fotografů? Snažím se si to užít. Nemám žádný blok, nicméně vidím drobnou neostrost, občas si říkám, že něco bych zakomponoval jinak. Profesionální úchylna v tomto případě existuje.

Jak je tomu u vína? Tak to si užívám. Každý den vypiju minimálně láhev. Zázračná látka, které tak účinně bojuje proti koronárním chorobám, se totiž jmenuje alkohol. Mimo jiné jsem byl místopředseda výboru pro víno a vinohradnictví Evropského parlamentu. Mám proto jistou zásluhu na tom, že se zeleným a socialistickým soudružkám nepodařil takzvaný labeling vína neboli přelepování lahví nálepkami s mrtvými dětmi a černou lebkou! Tehdy se zadala studie, výsledky ze Španělska, USA a tuším Norska prokázaly, že muž by měl denně vypít pro své zdraví až sedm deci vína, ženy čtyři a půl.

Tím jste určitě potěšil všechny čtenáře Playboye. K tomu, abyste do sebe dostal zdravou dávku alkoholu, je víno ideální. U piva byste totiž musel vedle alkoholu vstřebat obrovské množství kaloricky velmi vydatné tekutiny. Destiláty díky vysoké koncentraci způsobují, že játra a ostatní orgány nejsou schopny procesovat alkohol dostatečně rychle.

Přijmete-li nějaké rozhodnutí, spěcháte s jeho realizací, nebo nad ním ještě dumáte? Nejsem stoupencem rozpatlávání čehokoli. Pokud dospěju vnitřně k nějakému rozhodnutí, pro tu chvíli je konečné. I když se může ukázat, že bylo chybné.

Jak často děláte chybná rozhodnutí? Nevýhodnocuji to statisticky. Nejsem schopen vám v této chvíli říct, že se jedná například o 13,8 procenta. Opravdu nevím.

Existuje nějaký společný jmenovatel vašeho profesního konání? Něco od Oken do vesmíru dokořán přes Novu, senát, europarlament, focení, víno, TV Barrandov? To jste spojil hodně velký oblouk. Ptáte se na dílčí kroky, ale míříte na mimořádně zásadní otázku. Proč to člověk vlastně dělá? Těžko říct. Mám životní krédo z talmudu. Praví, že jsme jako olivy. To nejlepší ze sebe vydáváme teprve, když jsme drceni.

VE ŠVÉDSKU MÁME VIZI ČISTÉHO VÝKONU

To je důvod, proč jsou naše motory Drive-E navrženy tak, aby s osmistupňovou automatickou převodovkou poskytovaly sílu, kterou očekáváte, a efektivitu, kterou potřebujete. To vše se stále menším množstvím emisí.

**Volvo XC60, čtyři válce
s výkonem šesti.**

DRIVE-E

VOLVOCARS.CHAROUCZ.CZ

A. CHAROUZ, spol. s r. o., Praha 9, Poděbradská 541/29 Karlovy Vary, Táborská 400/28

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂: (4,5–7,3 l/100 km, 117–169 g/km) jsou zjištěny v rámci normovaného testovacího cyklu a nezohledňují individuální režim provozu vozidla. Fotogalerie vozu zobrazuje i prvky příplatkové výbavy.

[SEX]

A woman with dark hair, topless, looking down with her arms raised. The background is dark and out of focus.

JAK SE ZAKRÝVALA [a odkrývala] ŇADRA

Bujné křivky
a oblé tvary muže
odjakživa na
ženách přitahovaly.
Muži to prostě
mají rádi oblé,
konstatoval
Pierre Dukan,
francouzský
lékař, nutriční
specialista,
obezitolog
a dietolog, a napsal
o tom tlustou
knihu. Snaží
se v ní
rehabilitovat
ženskost
a přirozenost
a jde (navzdory
současnému ideálu
vysostné štíhlosti)
až k tvrzení,
že muži častěji
opouštějí ženy
hubené než
plnoštíhlé, ba
přímo obézní.
Nebo si alespoň
v duchu (či v reálu)
od hubených
supermodelek
odskakují k ženám
bujných tvarů.

Oblé křivky jsou prý jednoznačným spouštěcím signálem, který aktivuje mužské libido, a pro ženu jsou nejspolehlivějším prostředkem, jak k sobě přitáhnout zraky mužů. Vzhledem k tomu, že příroda naprogramovala muže a ženu na svazek založený na sexu, je jasné, že tělesné křivky a proporce hrají v jejich životě důležitou roli a že se je ženy v dějinách naučily náležitě využívat, přilepšovat a krásnit.

Sex zezadu i tváří v tvář

Signály vedoucí k sexu se u našich opičích předků soustřeďují ve spodní části zad. Ony známé dvě polokoule i o něco níž položené místo s rudými pysky přitahují zrak samce už zdaleka. Láska primátů funguje tak, jak je to nejčastěji v přírodě zvykem, totiž zezadu. Prvním živočichem, který začal lásku provozovat i zepředu, se stal až člověk. Příroda mávla kouzelným proutkem, muž a žena se vzpřímili a pohlédli si při sexu do tváře. V tom okamžiku si ovšem trochu zkomplikovali život, protože sex tváří v tvář znamená, že ti dva se musí nejprve přitahovat. Tedy musí mezi nimi proběhnout jakás takás vizuální (případně jiná) přitažlivost a jiskření. Zvířecí sex zezadu byl jednoduchý. Opičí dámy měly růžové a lesklé půlky viditelné hezky zdaleka a pížmová vůně byla dostatečně výrazná, aby samec zabral, kdykoliv prošel kolem takto připravené samice. Když bylo po všem, samička si šla zase po svých. Sperma, které se do ní dostalo, v ní už zůstalo, protože se pohybovala po čtyřech. Ostatně dodnes se ženám, které mají problémy s otěhotněním, a mužům s problémy s erekcí doporučuje milování v poloze zezadu jako podstatně přitažlivější a hlavně bližší přírodě.

Vzpřímení muže a ženy znamenalo revoluci v mnoha směrech. Především ale v tom, že si muž a žena pohlédli do tváře. I když primáti odjakživa disponovali prostředky, díky kterým se vzájemně rozpoznávali, u lidí je pohled tváří v tvář předpokladem a základem potenciálního emočního pouta. Vzpřímení také přírodu přimělo k tomu, že se přitažlivost zadních částí musela doplnit něčím podobným i zepředu. Celé miliony let samce primátů přitahovaly oblé a růžové polokoule, a tak nebylo nic logičtějšího než jejich tvar zachovat a posadit je v podobě ňader i dopředu jako další slasti nabitý signál přitažlivosti. Ostatně obdobou vaginálních pysků, tedy druhého sexuálního signálu, jsou rty s výrazně viditelným potenciálem přitažlivosti a stejně rudou barvou, jakou mají pysky.

Ňadra se začínají rýsovat jako nepatrné pahorky, aby v dospělosti nabyly na objemu. Samice opic mají sice také bradavky, opičí Ňadra ale nejsou trvalá, objevují se pouze v době kojení a samce spíše odhánějí než přitahují. Už proto, že v této době samice nechťejí mít se sexem nic společného. Ženská Ňadra nejsou jen sexuální ozdobou, podílejí se více či méně aktivně na sexuálním aktu. Při vzrušení se zvětšují, bradavky tvrdnou a protahují se už při prvních dotecích partnera, mění se i jejich pigmentace. Nad-
ra jako celek jsou výraznou erotogenní zónou a mnoho žen tvrdí, že k dosažení orgasmu jim stačí dokonce jen manipulace s bradavkami. Není divu, že se ženy naučily Ňadra skrývat i odkrývat tak, aby svou sexuální přitažlivost náležitě zhodnotily.

600 let podprsenky

V historii zjišťujeme, že ženy dokázaly se svými Ňadry dokonce i výhodně obchodovat. Byly doby, kdy být kojnou bylo výnosným a váženým zaměstnáním. Kojné v rodinách faraonů se stávaly vlivnými dvorními dámami, kojné francouzských královen požívaly mnoho výhod a měly rovněž značný společenský vliv nejen ve svém okolí. S odhalováním ňader obchodovaly i hetéry starověkého Řecka, kurtizány starověkého Říma i renesanční Evropy či striptýzové tanečnice moderní doby. Neodmyslitelnou součástí, ba základem takových hrátek vábících muže ke spoluúčasti (hlavně finanční) bylo rafinované spodní prádlo, které umně skrývalo či odkrývalo samotné tělo. Snad nejznámějším kouskem dámského spodního prádla se stala podprsenka. Donedávna se mělo za to, že podprsenka pochází ze začátku dvacátého století. Před časem však rakouští archeologové toto tvrzení nabourali překvapivým nálezem na zámku Lengberg, kde našli pravděpodobně nejstarší soupravu dámského spodního prádla, potvrzující, že podprsenky existovaly o celých pět set let dřív, než jsme si mysleli. Nalezené lněné podprsenky pocházejí z 15. století, tedy ze středověku. Písemné prameny z této doby pro ně používají termíny jako kapsy pro Ňadra nebo také košile se sáčky. Objevené kousky prádla se dnešním podprsenkám překvapivě podobají. „Vylepšovače“ prsou plynule doprovázející historii ženy se vyráběly z nejrůznějších materiálů, například z drátěných konstrukcí

v podobě kalichu, z celulóidu i z kusů látky s kaučukovými kapsami. Francouzi je modelovali z jelenice vyplněné saténem nebo z pryže.

První americkou patentovanou podprsenku navrhla jistá Mary Phels Jacobs tak trochu náhodou. Připravovala se na večerní ples a korzet se jí zdál moc těžký. Odložila jej a vytvořila si podpěru prsou ze dvou kapesníků a stuh. Později něco podobného vyrobila také pro své kamarádky a v roce 1914 si svůj nápad nechala patentovat, aby jej pak prodala společnosti Warner Brothers Company za 1500 dolarů. Casem se ukázalo, že jeho hodnota byla téměř 15 milionů dolarů.

Hitem padesátých let se stala podprsenka bez ramínek, která zároveň modelovala postavu, protože byla protažena až do pasu. Nezbytným doplňkem se stal podvazkový pás, postupně spolu s punčochami symbol a fetiš dámského smyslného spodního prádla. Podprsenky střídaly design, až se dostaly k modelu push-up, který prsa modeluje k opticky zvětšenému tvaru a který se stal prototypem novodobého přístupu k životu, v němž vítězí zdání nad skutečností.

Korzety

Mezi předchůdkyně podprsenky patřily šněrovačka a korzet. Šněrovačka stahovala ženské tělo od hrudníku přes žebra a játra, bránila dýchání a deformovala tělo do podoby dobového ideálu až 40 cm v pase – není divu, že mladé dívky té doby neustále omdlévaly.

První záznamy o korzetu najdeme už v pozdním středověku, byly nalezeny i zmínky o tom, jak vyzdvižená ňadra rozčilovala církev. V 15. století připomínaly korzety brnění tvořené konstrukcí z velrybích kostic, kůže či kovu nebo šlo o pás stažený pod ňadry a lopatkami. Francouzský filozof Montaigne nebyl jediný, který upozorňoval na nezdravost a nebezpečnost takové módy, která se de facto stala mučením. Proti obnažování ňader prostřednictvím korzetu vystupoval dokonce i král Ludvík XIII., který prý v pohoršení jedné dámy, pro něj příliš odhalené, do výstřihu plivl. Od poloviny 18. století proběhla Evropou vlna odporu proti šněrovačkám a korzetům. Týkala se i českých zemí, kde Josef II. vyhlásil boj proti nim, protože deformují lidské tělo. Žádný ústav, kde byly vychovávány dívky, nesměl povolit nošení korzetů. Odsoudila je i Francouzská revoluce, jejich móda však trvala dál. V roce 1839 zřídil jistý švýcarský průmyslník ve Francii továrnu na strojově vyráběné korzety, čímž prudce snížil jejich cenu, takže začaly být všeobecně dostupné pro všechny vrstvy žen. Významnou změnu v dějinách korzetu přinesly šněrovací dírký zpevněné kovovými kroužky. Pro ženu se stalo nemyslitelné, aby vyšla bez korzetu, stejně jako pro její dceru. Existovaly korzety pro všechny příležitosti,

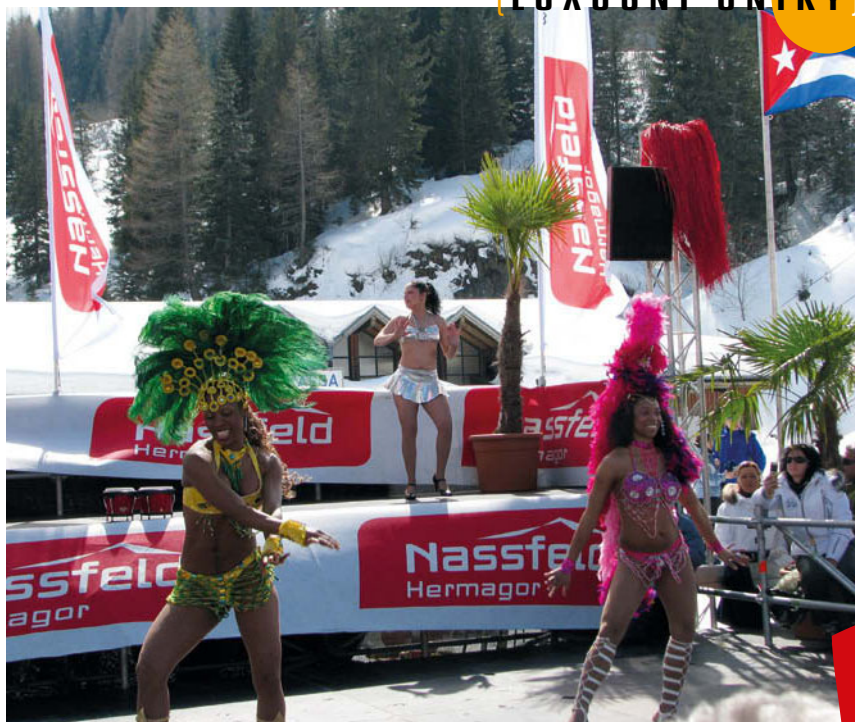
dokonce i na spaní. V polovině 19. století to vypadalo, jako by ženy nedělaly nic jiného, než se šněrovaly do korzetu. Koncem století ale začaly slílit hlasy (zejména lékařů), které upozorňovaly, co korzety způsobují, totiž deformace žeber, ztížené dýchání i stlačování břišních orgánů a všeobecný fyzický úpadek žen. Škodlivé účinky korzetů byly podle lékařů dokonce katastrofálnější než deformování ženských chodidel v Číně. Hlasy volající po odložení korzetů sílily a vedly k politickému manifestu, jenž byl předzvěstí velké vlny amerického feminismu, která přišla o století později. Požadavkem nových žen bylo cítit se v oblečení dobře, pohodlně a šťastně. Tehdy ale ještě tento názor prošel takřka bez pozornosti. Faktem je, že přechod od korzetů k podprsence, k němuž došlo v prvních desetiletích 20. století, představoval pro ženy zásadní zlom. Od té doby nebyla už ňadra nadzvedávána korzety zespodu, nýbrž držena shora ramínky. Nastal čas, kdy korzety mizely ze scény, aby se čas od času objevovaly jako erotický symbol a rafinovaně tajná zbraň žen při zvláště vybraných příležitostech.

Nahore bez a zázrak století

Ženské tělo mělo i svá období svobody. Starověké ženy milovaly průsvitné oděvy a obnažená ňadra, a pokud se ňadra podpírala, pak jen pestrým pruhem látky, který si Římanky ovijely kolem hrudi a zad pod svrchní oděv. Řím znal i další typ podprsenky tvořený pruhem kůže, který byl určen pro poprsí mohutnějších rozměrů.

Ideál ženské postavy v době moderní značně kolísal. V módě byl střídavě křehký a štíhlý typ žen, posléze smyslně plná postava bujných tvarů. Historikové módy tvrdí, že plochá ňadra přicházejí do módy každých čtyřicet let. Tak tomu bylo ve dvacátých letech dvacátého století, kdy se ženy pokoušely svá ňadra zmenšovat. Jejich chlapecký vzhled umožňoval, aby dlouhé šňůry perel visely dokonale rovně přes šaty podobné splývavým tunikám. Ženy třicátých let začaly spodní prádlo užívat v jednoduché sestavě, která vlastně zůstala dodnes: podprsenka a spodní kalhotky. Podprsenky začaly být čím dál funkčnější a s použitím nových syntetických materiálů i elastičtější. Léta šedesátá podobně jako léta dvacátá byla pro ženu obdobím změn. Ženy si zkracovaly vlasy a zmenšovaly poprsí. Touha zbavit se podprsenek, „pálit je“ se stala symbolickou výzvou zrušit všechny formy ženského útlaku. Rok 1968 zavedl na pláži styl „nahore bez“, podprsenka mizí i z vrchního dílu plavek. Na konci sedmdesátých let se vynořilo nové odvětví zasvěcené sportovnímu spodnímu prádлу. Prototypem podprsenky pro jogging se stávají dva dohromady sešité mužské suspensory a ženy si tímto spojením prsů a varlat přivlastňují odvěký symbol mužství. To je revoluce do té doby nevídaná. Od začátku osmdesátých let začínají být pevná bujná ňadra opět v módě se vším všudy, tedy i s rafinovaným spodním prádlem. Značka Victoria's Secret dodává na trh cenově dostupné sexy prádlo, které ňadra dokáže skrýt i odkrýt zároveň. Revoluce má tentokrát jiný charakter tím, že si žena může poprvé ňadra implantovat. Dokonalé tělo se dá koupit zrovna jako každé jiné zboží. Vedle možnosti pořídit si prsa silikonová mají ženy možnost obstarat si další zázrak století – podprsenku s vycpávkou, wonderbru. Na trh přišla v květnu 1994 a během prvních deseti dnů se jí jen v New Yorku prodalo mnoho tisíc kusů. Obchodníci říkají, že nevědí o žádném jiném výrobku, který by vzbudil takové pozdvižení. Největším překvapením módních kolekcí byl téhož roku návrat korzetů. Po čtyřicetileté přestávce se vrátily do prádelníků žen v plné parádě hlavně proto, že ženy se opět začaly chlubit ňadry a vystavovat je na odiv stejně jako ostatní oblé tvary svého těla. Oblé křivky představují základní složku tělesné i duševní ženskosti, která pramení v samé podstatě sexuality a její funkci v přírodě. Muži se ňadrům skrytým i odkrytým koří rádi a dobrovolně už proto, že jim připomíná slastné okamžiky u prsu vlastních matek.

Příště: **USMÍŘOVÁNÍ V POSTELI**

Přijďte za námi
na tradiční

FESTU DE CUBA DO NASSFELDU!

Kdy? 4.-6. dubna 2014 neboli nonstop mejdan od pátku až do neděle!

Proč? Protože je to každý rok nádherný nářez – krásné dívky, kubánské tanečnice, skvělé jídlo a výborné pití. A letos navíc spousta kvalitního sněhu!

Kde? V rakouském Nassfeldu, kam nás do luxusního hotelu **WULFENIA** zve majitel hotelu Al Gallo Forcello a spoluorganizátor Festy de Cuba pan **Riccardo „Riky“ Bearzotti**. V nadmořské výšce 1500 m, na svahu přímo před hotelem WULFENIA, si užijete diskotéku, kterou uvádí moderátor Rádía Zlín Marek Toman. **A český Playboy se svými zajíčky nebude chybět!**

Festa de Cuba

4.-6. duben 2014 / Nassfeld / Rakousko

pá	Open Air párty na hotelu Gallo Forcello od 21 hod
so	Na sjezdovce před hotelem Wulfenia (nástupní stanice lanovky č. 10) od 12 hodin párty s moderátorem Rádía Zlín Markem Tomanem, krásnými ženami a ochutnávkou italských vín a jídla
ne	Hlavní program od 11 hod. na sjezdovce (U Schneemana - nástupní stanice lanovky č. 1), kubánské rytmy, taneční vystoupení profesionálních tanečnic, lekce latinských tanců, spousta dobrého pití a jídla
	Afterparty na Hotelu Gallo Forcello od 18 hodin, občerstvení zdarma

Divadelní 1333, Zlín / Tel: +420 603 55 55 90 / Mail: ckpk@ckpk.cz / www.ckpk.cz

radio Zlín

CKPK

Nový tým hotelu WULFENIA pod Rikyho vedením se na vás těší!
www.wulfenia.at

Poznala jsem ho před patnácti lety, právě když psal Prsatého muže a zloděje příběhů. Když mi ještě z úlomků rozepsané knihy předčítal, už tenkrát jsem věřila, že bude jedinečná... Po deseti letech se vrátil s pokračováním tohoto příběhu o dáblu a zázracích, které mohou potkat každého z nás. Tentokrát má kniha podtitul Syn Větru a Prsatý muž.

Josef Formánek

TEXT JANA HOLOUBKOVÁ ■ FOTO MÍRA NEBESKÝ, JIŘÍ SOUKUP, ARCHIV JOSEFA FORMÁNKA

Všechny ženy, které jsem potkal, jsem měl rád

Narodil se v Ústí nad Labem a dodnes v tomto kraji žije. **Ve třídaceti letech spolu s kamarádem Miroslavem Urbánkem založil svého času velmi úspěšný cestovatelský časopis Koktejl.** V roce 1993 mystifikoval českou mediální scénu příjezdem falešného Woodyho Allena do České republiky. **Stál i u zrodu časopisů Oceán, Everest, Fénix, Kleopatra a Nevěsta.** Založil školu pro reportéry, která fungovala při magazínu Koktejl několik let. **Jako reportér procestoval víc než třicet zemí světa.**

V tropickém pralese na ostrově Siberut v Indonésii strávil několik měsíců a podstoupil zde rituální tetování u kmene Mentawaj. Na podzim roku 2002 vystavoval mentawajské artefakty a fotografie v Národním muzeu v Praze v expozici Siberut – Oči duchů

v rámci výstavy Tajemná Indonésie, kterou spolupořádal s Jiřím Hanzelkou, Miroslavem Zikmundem, Rudolfem Švaříčkem a Miroslavem Stinglem.

V červnu 2004 se Formánkovi podařilo za přítomnosti veřejnosti napsat za 11 hodin a 19 minut ve výloze knihkupectví Neoluxor na Václavském náměstí v Praze svou druhou knihu Létaující jaguár. Nakladatel ji za necelých dvanáct hodin vydal a dodal do knihkupectví od Ústí nad Labem po Ostravu. Stala se tak nejrychleji napsanou, vytištěnou a distribuovanou knihou na světě.

Své první dílo psal Formánek naopak dlouho. Když po sedmi letech psaní jeho knižní debut Prsatý muž a zloděj příběhů v listopadu 2003 vyšel, vzbudil tento román obrovský ohlas u čtenářů a kritiky. Proдалo se víc než 76

tisíc výtisků a vyšel už ve dvanácti vydáních.

V roce 2009 byl nominován mezi sto nejoblíbenějších titulů v anketě Kniha mého srdce.

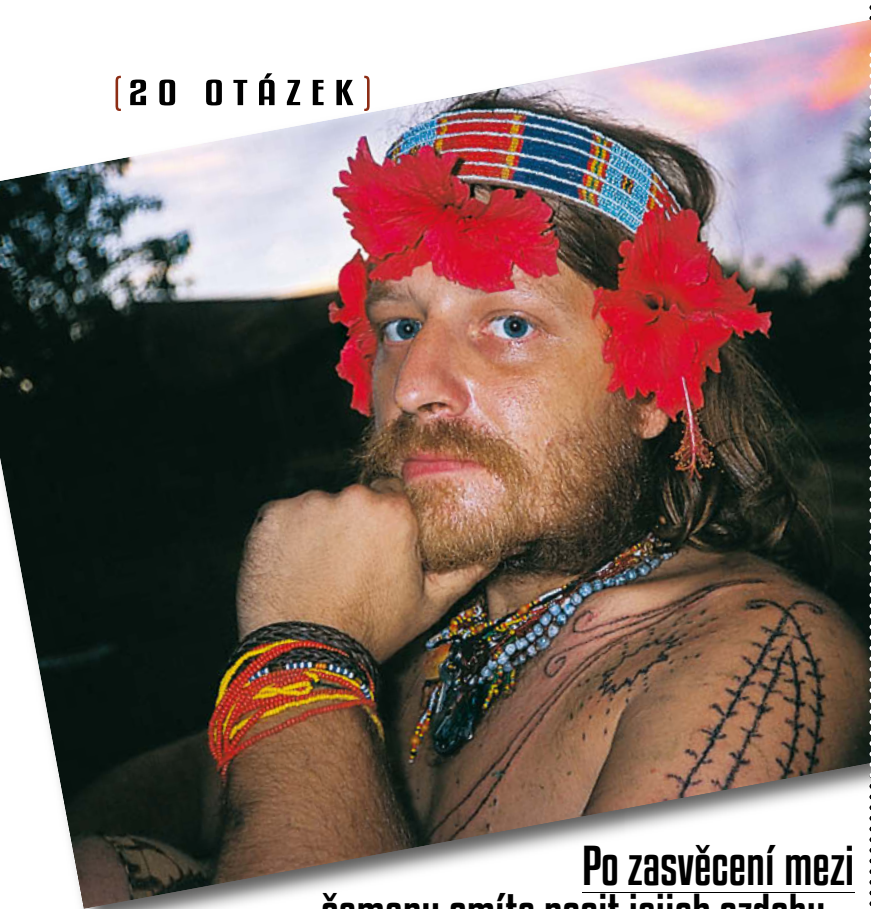
Podle jeho třetí knihy Mluvit pravdu bude režisér Dan Svátek točit film s hollywoodským scenáristou Mitchem Markowitzem, hlavní roli – „evropského Forresta Gumpu“

– si v něm zahraje oscarový herec Christopher Plummer. Dále napsal knihu Umřel jsem v sobotu a v říjnu 2013 vyšel jeho poslední román Syn Větru a Prsatý muž. Letos se poprvé postavil před kameru jako herec a objeví se v novém třídílném filmu režiséra Dana Svátka Reportéři a ti druzí, který na podzim bude vysílat Česká televize.

Novinář, cestovatel, spisovatel, podnikatel a také „zlobivé dítě“, které už zešedivělo... Podruhé ženatý, má dvě dcery.

01/ Když jsi před jedenácti lety vydal svůj první román Prsatý muž a zloděj příběhů, který se ihned stal bestsellerem, sám Arnošt Lustig ti po přečtení napsal: „Závidím ti, ty kurvo, tvůj talent...“ Tvoji třetí knihu Mluvit pravdu označil jako „mistrovské dílo“. Jak myslíš, že by reagoval na tvoji novou knihu Syn Větru a Prsatý muž, která volně navazuje na Prsatého muže a zloděje příběhů? Nedovolím si říct, jak by pan Lustig hodnotil samotnou knihu, ale možná by mi po svém hodnocení řekl: „Aby ses neposral, ty bejku! Piš dál, jenom práce tě může zachránit.“ Ostatně tuto větu jsem našel i v jeho korespondenci s Otou Pavlem, kterou mi těsně před svou smrtí daroval.

02/ Začátkem devadesátých let jsi byl nejznámějším severočeským novinářem. To ti bylo něco málo přes dvacet let. Měl jsi otevřené dveře z Ústí nad Labem do Prahy, ale odešel jsi jen o pár ulic dál od redakce, ve které jsi tenkrát pracoval. A založil jsi se svým kamarádem Mírou Urbánkem první český cestovatelský časopis Koktejl. Co tě k tomu vedlo? Chtěl bych mít znovu to nadšení i odhodlání a také nevědomost, abych se do něčeho takového pustil. Protože ty začátky byly nádherný, když opome-

Po zasvěcení mezi šamany smíte nosit jejich ozdoby...

nu všechny překážky, dluhy a stresy s tím spojené. Prostě jsem chtěl prdět vejš, než mám prdel, jak říkal můj děda. Tenkrát jsem pomalu začal zjišťovat, že když něco opravdu chceš, tak aspoň kousek toho dostaneš. Bylo to jako sex – vidět a hladit voňavý papír s krásnými fotografiemi a smysluplnými reportážemi o jiných světech. Něco jako probuzení. Žádná hora se mi potom nezdála dost vysoká, abych se na ni začal bát lézt.

03/ Jaké ty začátky byly? Co všechno tě to stálo? Má původní představa byla dost naivní. Budu jen cestovat, psát a fotit přesně takové reportáže, jaké mám rád. Jenže časem jsem zjistil, že jsem víc manažer, obchodník, úředník, který hlídá, jestli jsou na záchodech v redakci toaletní papíry, a teprve potom šéfredaktor – a až úplně na konci reportér. Záviděl jsem svým vlastním novinářům jejich daleké cesty a bezstarostnost. Ale když se dnes ohlédnu zpátky, tak přesto vidím jen to dobré. Pocit jako při startu vesmírné rakety na Bajkonuru, kdy si myslíš, že se každou chvíli musí něco neodvratného stát, ale ty se přesto jen každé ráno probudíš do stejné nabitosti dne, plného očekávání. Ještě teď vidím barevné obrazy z cest, cítím pocit sounáležitosti hraničící až s fanatismem, s bývalými kolegy, dnes většinou kamarády.

04/ Ještě jako redaktor severočeského deníku Průboj jsi zaspal na rozhovor s prezidentem Václavem Havlem. Setkal ses s ním pak někdy? Ne.

05/ A mrzí tě to? Určitě.

06/ Neodpustím si zmínit historku s falešným Woodym Allenem. Největší mediální mystifikaci v té době. Jak to tenkrát bylo? Tenkrát jsme v našem ústeckém Činoheráku popíjeli s jeho tehdejší uměleckým šéfem Petrem

U svatého
hinduistického
stromu.

Samí svatí muži v indickém městě duchů Hampi.
Samozřejmě kromě jednoho...

Poledňákem a s Radkem Johnem a já říkal, že to tady v Ústí vůbec nežije. A najednou mě napadlo, že znám chlapíka z jedné obchodní firmy v Liberci, který je hrozně podobný Woodymu Allenovi. A do toho Poledňák říká: „To je paráda, my teďka akorát budeme mít premiéru jeho hry Nepijte tu vodu, tak to by bylo úžasný.“ Tak jsem do Liberce vyrazil a mezitím jsem z auta zavolal svému kamarádovi z Četky a říkal jsem mu: „Hele, prosím tě, přijede sem jedna velká americká celebrita, byl bych rád, kdybys to pro mě vyfotil, ale prosím tě nikomu ani slovo, musíš mi to slíbit.“ A on na to: „Jasně, Pepíku, spolehni se.“ Bylo to parádní. Zblblnul jsem nejen deníky, rádia, ale i televizi. Na improvizované tiskovce, s falešným hercem a režisérem a jeho prozrazené „tajné“ návštěvě, jsem dokonce zahlédl jednoho amerického novináře, který tady byl na stáží v rozhlasu. Měl vlhké oči a roztřeseně říkal: „Teda ten Woody je skvělejší. Jak parádně imituje ve své angličtině východoevropský akcent.“ Brečel jsem smíchy. Všichni to dali do novin a bylo to i v hlavních televizních zprávách, co měl Woody k obědu. Vepřo, knedlo a špenát.

07/ Víš od některých našich společných kamarádů, že už jako dítě jsi byl „jiný“... Jak vzpomínáš na své dětství? Už jako kluk jsi věděl, že jednou budeš psát a budeš slavný? To nemůžu ani naznačovat. Jenom si pamatuji, že jako dítě jsem měl utkvělou představu, že budu cestovat jako Marco Polo, James Cook a psát tak krásně jako Ota Pavel. Hrozně jsem s tím své okolí obtěžoval. Dokonce jsem svou mamku ve svých dvanácti letech, v době tuhého komunismu, přinutil, aby mi podepsala mnou napsaný text: „Já, Miroslava Formánková, narozená

V roce 2013 pobýval už počtvrté na svém milovaném ostrově Siberut.

dne toho a toho, bytem Hornická 4, Ústí nad Labem, čestně prohlašuji, že svého syna Josefa vezmu na naši expedici Afrika 82 do Tunisu. Pokud to nesplním, jsem matka, co nedodržela slib, a osvobozuji ho od veškerých domácích prací.“

Tímto se mým milým a trpělivým rodičům omlouvám. Díky, mamí a tati, za všechno! A to i přesto, že jsem se do Tunisu podíval až o desítku let později a sám.

08/ Kdo tě v životě ovlivnil? Rodiče, můj strýc František a spousta skvělých autorů. Namátkou Charles Bukowski, Gabriel García Márquez, John Updike, Jack London nebo Gerald Durrell.

09/ Měl jsi nějaký vzor? Otu Pavla. Největší zážitek je přečíst jeho laskavé povídky s hořkou příchutí – jako by je viděl skrz rozbitý dětský krasohled. A potom vzít do ruky útlou knížečku, jež nese název: Ota Pavel – Z korespondence. To vás oddělá. Brutální dopisy z blázince, pár let předtím, než tam zemřel. Až kombinace těchto dopisů a jeho prózy vám o něm složí úplný obraz. Krutokrásný, bolestný a tak pravdivý.

10/ Procestoval jsi víc než třicet zemí světa... Co sis z nich přivezl? Asi poznání, že každý v dané zemi najde jen to, co si tam sám přiveze. Přijede-li někdo do nějaké rozvojové země předem zhnusený, výměnou dostane pouze ošklivé obrazy. Přijde-li tam však natěšený, je velmi pravděpodobné, že tam nalezne potěšení nejen pro

své oči, ale i pro srdce a mozek. Známe jedno krásné arabské přísloví: „Co na čele napsáno, to jednou oči uvidí.“

11/ Ve tvé poslední knize Syn Větru a Prsatý muž chce její hrdina potkat všechny ženy, které prošly jeho životem. Už jsi to stihl? Celý náš život je setkávání a míjení. Jsme jen ohmatané, špinavé sklenice plné křišťálové vody. Každý, koho potkáme, si od nás nabere nebo nám doleje cosi ze sebe. Je-li naše sklenice už plná či nechceme nikomu dolít, je to marné setkání. Osud. Všechny ženy, které jsem potkal, jsem měl rád. Ale jako vše nádherné začíná, tak i končí. Ve skutečnosti pro můj život byly a jsou nejvíc podstatné matky mých dětí.

12/ Co ti ta všechna setkání dala a vzala? Děti, radost, lásku a bolest. Vždycky je to něco za něco.

13/ A co pro tebe ženy znamenají? Jaké se ti líbí? Křehké, pevné, s plachýma očima a úsměvem na tváři. Ženy jsou pro mě přístav a jejich duše či tvář často umělecké dílo.

14/ Jak tvoje knihy bere tvá rodina, tvoji blízcí? Mám štěstí, že jsou snad pro ně čtivé, jako pro mé čtenáře. U Mluvití pravdu oceňují ten obrovský příběh a o Umřel jsem v sobotu řekla moje žena, že je to vybroušený diamant, kde není žádné slovo zbytečné. Některým mým blízkým se nelíbí, že se v mých knihách poznávají a že je, ale i sebe, ani trochu nešetřím. Shodují se na tom, že jsou až moc melancholické, někdy na hraně. Nejspíš je zlobí, že se odkrývám. Říkají mi: „Dobře, Lustig ti říkal, ať píšeš pravdu, ale opravdu až takovou?“ Nemůžu jinak, píšu tak, jak to vidím. Někdo jiný by ty příběhy možná napsal jinak. Ale je to můj pohled, tak si s ním můžu nakládat, jak chci.

S manželkou Janou.

Pepa, Marie Logojdová, Jan Vlasák, Jaroslav Plesl, Martin Kubačák při natáčení filmu Reportéři a ti druzí.

15/ Co děláš, když dopíšeš knížku? Jak ze sebe shazuješ prožitky hrdinů, které sis musel během psaní odžít? Ve své předposlední knize *Umřel jsem v sobotu* píšeš: „...A tehdy, kdy už jsem věřil, že jsem těm čtyřem slovům z tohoto příběhu unikl, se mi znovu zaryla jak drápy do mozku. Od té doby mě nepustila. Snad, až to dopíšu, zmizí... Čím dál častěji piju. Z osudu rukou a vůle boží. Musím to dopsat, než mě ty slova zabijou.“ Už nepiju. Boli časy, boli, ale sa minuli. Zešedivěl jsem... Dnes po dopsání knížky odpočívám a lapám po dechu. Vydanou knihu po sobě nečtu. Je to uzavřená kapitola mého života, způsob, jak si uklidit ve svých myšlenkách a možná i v životě. Přesto, když se za nějakým svým dílem ohlédnu, tak ve mně ta příchut' těch dní zůstává, jakýsi údiv, děja-vu, že tohle se mi už v životě někdy stalo. Někdo si pořádá fotoalbum, já píšu knihy.

16/ Jak ses stal šamanem? Na ostrově Siberut jsem sice absolvoval první šamanské zkoušky, ale kouzelníkem jsem se nestal.

V té poslední zkoušce, kdy máte strávit pár dní a noci bez jídla, pití a oblečení o samotě uprostřed pralesa, jsem měl sen, ve kterém mi SILO KIKLO, pán pralesa, sdělil, že moje cesta není cesta kouzelníka. Že mám jít tou, která je přede mnou.

17/ Podle tvé knihy *Mluvit pravdu* se chystá film, kterého se režisérsky ujal Dan Svátek. Sehnal na něj první peníze, špičkového scenáristu Mitche Markowitze, který napsal například film *Dobré ráno, Vietname*, a také mu přislíbil hlavní roli oscarový herec Christopher Plummer. Jaký to je pocit? Krásný. Určitě mě to moc potěšilo, ale zůstávám na zemi, protože jsem měl už nějaké nabídky na zfilmování mých knih a nic z toho nakonec nebylo. Režisérovi Danovi Svátkovi ale nějak intuitivně věřím. Nejen že se mi líbí jeho dosavadní filmy, ale je to zabejčilý chlap. Zavolał mi, že by se se mnou rád sešel, že má o ten příběh zájem. Konkrétnější obrysy to pro mě ale dostalo, když jsem se až z novin dozvěděl, že scénář k filmu chce psát Mitch Markowitz a hlavní roli by hrál Christopher Plummer. Mimo to se Danovi podařilo získat americké a německé investory a producenty. Klobouk dolů... No, je to krásná představa, že podle mé knihy se natočí takovej velkej biják. O člověku, který toho zažil nejmní na několik lidských životů a přitom se jen snažil za každou cenu přežít. A když mluvíme o natáčení, tak už můžu prozradit novinku, která bude na podzim v České televizi. Dan pro ČT v těchto dnech zrovna točí trídílný film *Reportéři a ti druzí* podle scénáře Pepy Klímy a já tam budu hrát miniroličku, ale poprvé v životě, a hned po boku velkých es, jako je pan Töpfer nebo pan Vlasák.

18/ Jaká je česká společnost tvýma očima? Smutná, bez iluzí, unavená, naštvaná. Přestal jsem úplně sledovat politiku. I když se dívám na zprávy, slyším sice nějaká slova, ale můj mozek jako by se proti nim obrnil. Už ho ty kalné vody nezajímají. Dobře, tak kradou... ať se klidně nažerou... ale musí u toho i mlaskat?

19/ Máš ještě nějaké sny? Nevím, jestli se tohle dá nazvat snem, ale moc rád bych nějakému muzeu věnoval do stálé expozice věci z mých siberutských cest, nejspíš největší sbírku mentawajských artefaktů na světě. Nepotřebuji tyhle věci pro sebe, hrozně rád to zpřístupním lidem. Když se mě kdysi nakladatel ptal, jestli v mé knize není moc mentawajských slov, řekl jsem mu, že je to schválně, protože ten jazyk může zaniknout, a třeba tahle kniha může být jediná, která mentawajštinu zaznamená a aspoň její fragmenty uchová pro budoucnost.

20/ A vášeň? Z čeho míváš šimráni v podbřišku? To je tajemství...

RANGE ROVER EVOQUE

NEODOLATELNÁ JÍZDA V LUXUSNÍ SPOLEČNOSTI

landrover.cz

ABOVE AND BEYOND

Celosvětově první devítistupňová automatická převodovka ZF.

Zcela nový systém pohonu 4WD Active Driveline. Dopřejte si neopakovatelný zážitek a domluvte si termín zkušební jízdy.

Pro ještě atraktivnější individualizaci Vašeho vozu je rozšířena nabídka doplňkových výbav a barevných kombinací.

A. Charouz Motors s.r.o.

Autorizovaný dealer vozů Land Rover s mnohaletou tradicí.

Kolbenova 891, Praha 9 • V Oblouku 727, Průhonice • Šaldova 36, Praha 8–Karlín • tel.: +420 222 990 700

www.landrover-praha.eu

Ekologická informace k vozům Land Rover: Range Rover Evoque – kombinovaná spotřeba pohonných hmot 4,9–7,8 l/100 km, emise CO₂ 129–181 g/km.

Pokojevou službu, prosím!

...S MISS DUBEN
BY TO BYL OPRAVDU
VÍKEND SNŮ

BRITT LINN

Hotelové pokoje jsou místa, kde se plíží tajemství, rozvíjejí se příběhy a milenci se oddávají svým fantaziím anonymně a bez zábran. Odemkněte hotelový pokoj a ocitnete se v soukromí s touto vycházející hvězdou světa módy a modelingu, se žhavou svůdkyní, jejíž mozek rozhodně nezaostává za jejím neskutečně atraktivním tělem.

(PLAYMATE) FOTO JOSH RYAN

Modelka Britt Linn narozená v New Jersey – jedna z mála krátkovlasých Playmate – prožívá v poslední době nekonečné dobrodružství. „Chci vyzkoušet naprosto všechno,“ říká Britt, „ať je to jakkoli divoké.“ Ještě před rokem

Britt pracovala jako technička na chirurgii, když ji na facebooku objevil newyorský hledač talentů.

Fotit začala teprve v září a od té doby se nezastavila. Následovalo focení pro časopis Seventeen a pro módní značku Diesel a potom v jediném dnu přijala nabídku fotit pro italský Vogue a pro Playboy.

„Brečela jsem štěstím. Jsem strašně soutěživá a říkala jsem si, že bude skvělé, když budu dostatečně štíhlá pro focení špičkové módy, a zároveň dostatečně zaoblená pro Playboy. A povedlo se to!“ Co byste o ní ještě měli vědět? Ráda hraje s kluky biliár, nepohrdne několika panáky Jacka Danielse za večer a nic živočišného jí není cizí.

„Jsem tak sexuálně založená, až to přestává být legrace,“ přiznává Britt. „Pořád pokukuji po chlapech, pořád pokukuji po holkách. Jedu na sexuální pohon.“

Takže si klidně zavěste zvenku na dveře cedulku „Nerušit“ a vychutnejte si hotelovou schůzku s Britt. Vaše tajemství neprozradíme.

[PLAYMATE]

miss duben

Britt Linn

JMÉNO **BRITT LINN**

NAROZENÁ 20. srpna 1990

MÍSTO NAROZENÍ Wantage, New Jersey

VÝŠKA 177 cm, VÁHA 59 kg

PRSA-PÁS-BOKY 80-57-87 cm

AMBICE Stále se ujišťovat, že žiju – opravdu žiju

– a každým dnem objevovat nové aspekty mého já

CO MĚ BERE Humor. Kdybych se nemohla smát a dělat hlouposti s kámošema, nevydržela bych dlouho

CO MĚ ODRAZUJE Silné ego. Nesnáším muže, kteří se předvádějí, myslí si, že jsou bohové, a ponižují ostatní

NĚCO O MNĚ Jsem šíleně vášnivá zpěvačka. A zpívám téměř všude – na ulici, ve výtahu, v koupelně. Miluju předvádění se

CO DĚLÁ ŽENU SEXY Sebedůvěra.

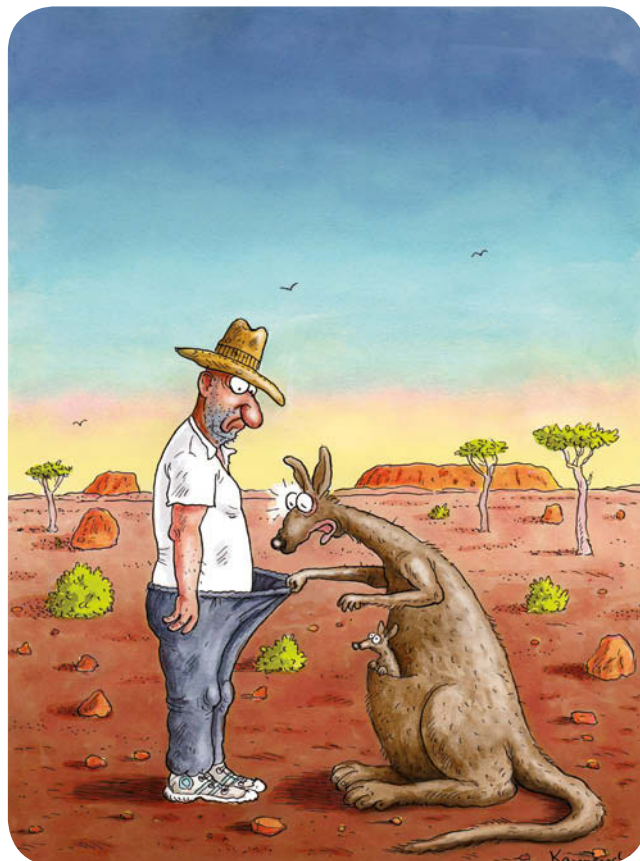
Myslím, že žena je krásná, když je sama sebou ve své kůži – světlé, tmavé, žena vysoká, malá, štíhlá i silná, jakákoliv. Vždy je krásná, když je sebevědomá!

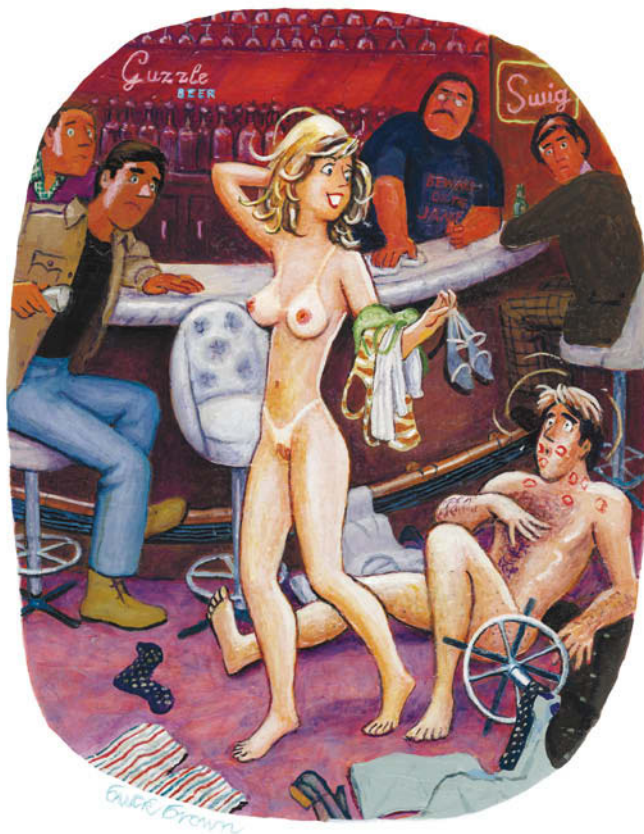
[VTIPY]

Vy jste v posteli strašný zvíře,
až se bojím, jestli nejsem zoofilka.

Jeje, není vaše mládě nemocné, že je tak malé?

Tak, chlapče, teď už víš, co hezká holka
jako já dělá na místě, jako je tohle...

Upřímně holky, mám radši Valentýna.

// Přistoupil jsem ke kočce u baru...

„Můžu ti koupit něco k pití?“
 „Máš přítelkyni?“ zeptala se. „Chlapi jako ty mají vždy přítelkyni.“
 „Ne, rozešli jsme se před měsícem, bylo to dost nepříjemné.“
 „To mi je líto. Tak tě poprosím o skleničku bílého vína.“
 Po pár skleničkách a políbení jsme se ocitli u ní v posteli a dobře si to užili.
 Když jsem se oblékal, řekla: „Dobře vypadáš, jsi milý a úžasný v posteli. Můžu se tě zeptat, jak je možné, že jste se s přítelkyní rozešli?“
 „No, víš, přišla na to moje žena.“

OKNO DO ŠENKU SE ROZTRÍŠTÍ SNAD NA TISÍC KUSŮ.

Dovnitř mezi stoly vlétné váleček na těsto.
 Hospodský se nasupeně rozhlédne a zařve do lokálu: „Karle, pojď sem! Došla ti další esemeska...“

// Letadlo se několikrát otře a propadne.

Letuška: „Klid prosím, uklidněte se, to byla jenom turbulence, to je naprosto běžné, nic zvláštního. No tak, už se můžete pustit těch opěradel, už je všechno v pořádku, dýchejte zhluboka... táák... no, už je dobře? Výborně, držte se skvěle, chlapi, a teď zajdu do zadu uklidnit i pasažéry, ano?“

MANŽELKA POPRVÉ NAVŠTÍVÍ VE VĚZNICI SVÉHO ODSOUIZENÉHO CHOTĚ.

Vyptává se: „Jak se cítíš? Musí to být hrozné. Zvykneš si tady?“
 „Neměj strach. Nikam nesmím a jídlo nestojí za nic, takže je to tu vlastně úplně jako doma.“

// U stánku s rychlým občerstvením.

Frajer v obleku si objednáva hamburger s hořčicí a kečupem.
 Prodávačka mu jej podává a usykne: „Ach jo, zas kurva s kytarou...“
 „To říkáte mně?“
 „Ne, ne, toho si vůbec nevšímejte... Přeju dobrou chuť!“
 Frajer se zakousne, hořčice a kečup mu cákne na kravatu, frajer levou s hamburgerem upaží, pravou si začne drbat tu kravatu a k tomu huhlá: „Kurva, kurva, to se musí stát zrovna mně, kurva...“

LEŽÍ CHLAP NA KOLEJÍCH.

Je svázaný, v ústech roubík. V dálece se ozývá příjíždějící vlak. Kousek od toho místa stojí žena se dvěma dětmi a říká jim: „Tak, děti, zamávejte tatínkovi, už mu to jede.“

// Doktor je ve své ordinaci právě po sexu s jednou ze svých pacientek.

Sedí v křesle, opírá se lokty o stůl a s hlavou v dlaních přemýšlí nad tím, co se právě stalo. Trápí ho velké výčitky svědomí: „Ach bože, jak se mi jen mohlo něco takového přihodit? Panebože, taková ostuda! Zcela jsem zradil etiku svého povolání!“

V průběhu toho, jak se sám morálně fackuje za svůj skutek, se mu zčistajasna objeví na pravém rameni čertík, natáhne se k jeho uchu a říká mu: „Dej mi za pravdu, nehraj si na svatého. Víš ty vůbec, kolik takových doktorů existuje, kteří mají sex se svými pacientkami? Ty naivní hlupáku, opravdu sis myslel, že jsi jediný? Nemysli už na to, je to vcelku normální věc!“

Doktor se uklidní a myslí si: „Má nakonec pravdu, v konečném důsledku jsem se ničeho tak hrozného nedopustil.“

Krátce nato se však na jeho levém rameni objeví malý andělíček, přiblíží se k jeho levému uchu a říká mu: „Doktore, doktore, ale ty jsi veterinář!“

// Dvě kamarádky umrou a potkají se na onom světě.

Když už jsou spolu, jedna se vyptává té druhé: „Co se ti vlastně stalo, vždyť jsme se docela nedávno viděly ještě tam dole a vypadala jsi naprosto v pořádku?“

„Zmrzla jsem,“ odpovídá druhá.

„A bolí to?“

„Tak na začátku cítíš nepříjemnou zimu, klepeš se jako osika, potom tě začnou neuvěřitelně bolet prsty a kosti, pak celé tělo, začínáš opravdu mrznout, pak už nevnímáš nic a usneš na věky. No co ti budu povídat, dost hrozná smrt. A co ty, co se ti přihodilo, že ses ocitla tady?“

„No tak já jsem dostala infarkt.“

„A jak?“

„Tak to ti teda povím – myslela jsem si, že mě manžel podvádí, tak jsem se vrátila z práce dřív a našla jsem ho doma spokojeně koukat na televizi. Běžím do garáže, no nenašla jsem nikoho, tak jsem vyšla do prvního patra, zase nikdo, rychle běžím do druhého a taky nikdo. No a jak jsem scházela dolů po schodech, tak z radosti, že mi manžel není nevěrný, jsem dostala infarkt a bylo po mně.“

„Ty jsi ale fakt blbka, kdyby ses koukla do mrazáku, ještě jsme mohly být obě živou.“

DVA MLADÍ MILENCI PO SEXU.

On: „Lásko, spala jsi i s jinými muži?“

Ona: „Miláčku, spala jsem jen s tebou. S ostatními jsem byla vždy vzhůru...“

// Blondýnka na křižovatce lehce drcne do jiného auta.

Z něho vyběhne nasraný chlap a z plných plic huláká na blondýnu: „Tohle snad není možný! Ty krávo, dělala sis vůbec někdy řidičák?!“

„Určitě víckrát než ty, debile jeden!“

Továrna

MERCEDES-BENZ TRÍDY S

TEXT JIŘÍ BABORSKÝ FOTO MERCEDES-BENZ

NA ABSOLUTNO

V NOVÉM MERCEDESU TRÍDY S JSME ZAŽILI ABSOLUTNÍ LUXUS. Absolutní komfort doprovázený absolutním tichem rozráží nanejvýš absolutně perfektní zvuk hudební aparatury. Zkrátka absolutní cestovatelské blaho.

M

ůže se vám zdát, že jsme hned na úvod trochu přestřelili a zapřeháněli si. Ostatně měli jsme stejný pocit, když jsme na adresu nové S-Klas-se slyšeli samé oslavné ódy od lidí, kteří měli tu čest před námi.

Po týdnu za volantem, ale i na pravém zadním sedadle nám nezbyvá než všeobecné mínění podpořit hlasitým ANO! Mercedes

opět zabodoval, udal směr vývoje a předjel konkurenci o délku karoserie, v tomto případě o 5,1 metru v základní krátké konfiguraci. Přivítejme tedy nového krále luxusních sedanů a pojďme se detailně podívat, co všechno mu dává právo se tímto titulem pyšnit.

Upřímně řečeno, kdyby šlo pouze o design, asi bychom v nadšení trochu přibrzdili. Nové esko je majestátní, honosné, reprezentativní, jen to slovíčko „krásné“ nám k němu pořád jaksi nejde. Z jednoho úhlu příliš nijaké, z jiného zase lehce neohrabané. Esko má ale před sebou ještě dlouhý život a je potřeba ho nechat dozrát. Sami na sobě pozorujeme, že se prvotní rozpaky nenápadně rozplývají a některým partiím už začínáme přicházet na chuť. Ostatně nadčasovost byla mercedesům odjakživa vlastní.

Zatímco obrovská chromovaná maska chladiče u stuttgartské značky nikoho nepřekvapí, osvětlení vozu by mělo – na celém autě nenajdete jedinou žárovku. Vně ani uvnitř. Veškerou záři mají na svědomí LED diody, s čímž se v sériové produkci setkáváme vůbec poprvé. Celkem byste jich napočítali na pět stovek, z toho tři sta v interiéru. Mercedes šel v osvětlovací revoluci tak daleko, že dokonce naprogramoval pronikavá brzdová světla tak, aby v noci nebo v kolonách ztlumila intenzitu kvůli oslnění ostatních řidičů.

Sci-fi atmosféru pak dotváří adaptivní dálkové světlomety, které jsme mohli nechat permanentně zapnuté. Kamera za čelním sklem sleduje protijedoucí vozidla a jiné zdroje a tlumí příslušné diody přesně a pouze v potřebném bodě, aby nedošlo k oslnění. Všude okolo jsme se mohli dál spoléhat na maximální intenzitu čistého bílého světla, podobného tomu dennímu.

Jestli už teď nevěřicně kroutíte hlavou, pak si dáme krátkou relaxační pauzu. K tomu nám bezvadně poslouží návštěva interiéru, který se nedá ani popsat, ani k ničemu přirovnat, ten se zkrátka musí zažít. Použitá směs ušlechtilých materiálů, precizní řemeslná práce a ohromující čistota designu s vetknutým komplexem dvou obřích displejů napoprvé vyrazí dech. Těch vizuálních a hmatových lákadel je tu tolik, že jsme každý den objevovali nové a nové fascinující detaily.

Ke kochání svou náručí přispívala superpohodlná sedadla gaučového typu, ve kterých můžete zdolat tisíc kilometrů nonstop a vaše záda o tom nebudou ani vědět. V menu palubního systému by se jeden ztratil, kolik je tu položek. Naštěstí mezi nimi nechybí podrobný a interaktivní návod k obsluze. Čist ho je tak snadné, vždyť obrazovka s úhlopříčkou 12,3 palce nemá dale-

Kabina velkého mercedesu připomíná spíš luxusní apartmá nebo palubu soukromého tryskáče. Designéři zachovali jen nejnútnejší ovladače, zbytek funkcí skryli do menu palubního systému, se kterým posádka komunikuje přes dvanáctipalcovou obrazovku. Druhou takovou má pro sebe řidič. Základní logika ovládání se od předchůdce neliší.

ko k notebookům. Taková mapa navigace v režimu full screen připomíná spíš pohled na plátno. My ale listujeme až k nastavení sedadel, kde nás láká několik druhů masáže včetně horké relaxační, která vážně topí ostošest.

V tomto bodě nesmíme zapomenout na další světové prvenství – nová třída S umí vyhřívat i loketní opěrky. A pěkně všechny – centrální područku i ty ve všech čtyřech dveřích.

Po této exkurzi do seznamu příplatkové výbavy už sotva dokážou překvapit elektricky ovládané rolety všech zadních oken, dveře dovírané pomocí servomotorů nebo víko kufru, k jehož otevření stačí kopnout nohou pod zadním nárazníkem – vždyť tohle přece umí i obyčejný Volkswagen Passat nebo Ford Kuga. Ale nebyl by to Mercedes, aby neměl v podběhu trumf. Jako první na světě – jak jinak – dokáže pomocí stejného nožního impulsu kufr i zavřít.

Když už jsme u těch unikátních hraček, musíme zmínit ještě jednu, která je výkladní skříní technologií

V prvních měsících prodeje Mercedes tradičně nabízí akční paket luxusní výbavy Edition 1. V případě třídy S mu je vyhrazen tmavě modrý nebo bílý lak karoserie.

použitých v nové S-Klasse. Magic Body Control se jmenuje systém aktivního odpružení, který pomocí stereokamery snímá profil vozovky a každý z tlumičů tak dopředu ví, na co se má připravit. Dopřát si jej mohou ale jen ti nejnáročnější, a sice majitelé verzí S500 (130 000 Kč) nebo S600L (standard).

Náš testovaný kus ovšem míří na jinou skupinu zákazníků. Na ty, kterým nejsou úspory nákladů cizí ani ve světě velkých financí. Pod dlouhou

Každé sedadlo může mít samostatné ovládání, vyhřívání, ventilaci i masáže. Záleží jen na rozpočtu. Komu nevoni dřevo a jemná kůže, může využít služeb palubního systému ionizace a rozprašování parfému.

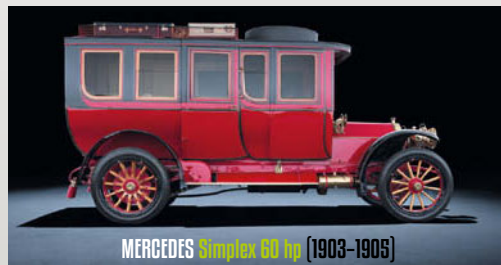
vysokou kapotou totiž bručí šestiválcové naftové srdce, což je ovšem slyšitelné jen zvenčí, a to velmi tlumeně. Uvnitř vozu není po naftovém konzumentovi ani stopy. Nepotvrdily se ani naše prvotní obavy o dynamiku. Přece jen 258 koní nevyznívá při zapřažení do dvoutunového povozu nijak přemrštěně. Mercedes ale ví, co dělá, a my mu dáváme za pravdu. Akcelerace na stovku za 6,8 s, maximum 250 km/h a k tomu víc než průměrná pružnost plně dostačují. Příjemným odrazem volby rozumné motorizace budiž spotřeba reálně oscilující kolem devíti litrů, při troše snahy jsme se dokázali přiblížit i šestilitrové metě. Tou trochou snahy rozumějte vyložené uvolněné tempo, ke kterému německý sedan přímo vybízí. Člověk sám neví, jestli je lepší sedět za unikátním dvouramenným volantem, nebo se vložit do rukou řidiče. Na to je ovšem ideální prodloužená varianta, zatímco my degustujeme verzi základní a prostorově řekněme průměrnější. Ani to nám

ZÁKLADNÍ ÚDAJE MERCEDES-BENZ S350 BLUE TEC

Přepínatelný naftový šestiválec **3.0 l** // Výkon **190 kW (258 koní)**
Točivý moment **620 N.m** // Pohon zadních kol
Maximální rychlost **250 km/h** // Zrychlení 0–100 km/h **6,8 s**
Spotřeba **5,5 l/100 km** // Cena **2 135 650 Kč**

Historie luxusních vozů MERCEDES-BENZ

Nová třída S navazuje na pět stejně označovaných generací, kterým předcházela dlouhá řada různých luxusních mercedesů. Tomu nejstaršímu by letos bylo 111 let! Všechny mají jedno společné – ve své době byly vždy nositeli pokroku.

MERCEDES Simplex 60 hp (1903–1905)

MERCEDES-BENZ Nürburg, W 08 (1928–1933)

MERCEDES-BENZ 770, W 07/W 150 (1930–1943)

MERCEDES-BENZ 300, W 196/W 199 (1951–1962)

MERCEDES-BENZ W 180/W 128 (1954–1959)

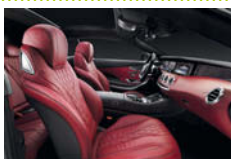
MERCEDES-BENZ W 111 (1959–1965)

ovšem nebrání položit si zadní opěradlo, uvolnit se a zaposlouchat se do křišťálově čistých tónů soundsystému Burmester. Ten základní vyjde na akceptovatelných 34 000 Kč, jeho 3D provedení už stojí jako malé auto – necelých dvě stě tisíc. Tohle je zkrátka svět, kde nic není nemožné a nic není zadarmo. Na druhou stranu žádný z nabízených zábavních a asistenčních systémů není v mercedesu jen tak pro parádu. Na rozdíl od řady levnějších vozů zde všechno funguje k naprosté spokojenosti pána volantu.

Třeba takové noční infravidění, o jehož smyslnosti jsme dosud spíš pochybovali, je tady vyvedeno téměř k dokonalosti. Po aktivaci se efektně rozestoupí digitální stupnice rychloměru a otáčkoměru, vynoří se obrazovka vypadající jako pohled Terminátora a červeně zvýrazněné postavy pohybující se kolem vozovky nás včas a důrazně upozorní na možnost nebezpečí. Toho dělníka na dálnici při večerním šeru si mercedes všiml o dost dřív než my...

Abyste si ale nemysleli, že nové „esko“ užijete jen na dálniční přesuny po rovině. Na zakroucené české okresce dokáže tahle limuzína předvádět tanečky, na jaké by celá řada subtilnějších postav neměla. Zadní pohon propůjčuje jízdnímu projevu příjemně sportovní nádech, zimním živlům nabízí Mercedes pro vybrané motorizace včetně testovaného dieselu pohon všech kol 4Matic (+ 98 000 Kč).

Žhavou novinkou v nabídce Mercedesu je LUXUSNÍ KUPÉ TŘÍDY S. Navazuje na tradici řady CL, která rovněž vycházela z největšího sedanu, ale k jeho jménu se dlouhá léta nehlásila. Design je dynamičtější, interiér snad ještě přepychovější.

Ve srovnání s takovým Porsche Panamera nepůsobí mercedes tolik rozložitě a pocitově se ovládá jako o třídu menší auto. Do vyložené hbitosti má samozřejmě daleko, ale řídí se příjemně a poslouchá na slovo.

Možná si říkáte, jestli jsme se nenechali velkolepostí „projektu S“ úplně zaslepit. Ale ono je to vážně famózní auto. O zachování objektivitu se vás pokusíme přesvědčit drobnou výtkou směřující k jednomu z aspektů jízdního komfortu. Tlumení krátkých ostrých nerovností, jako jsou výmoly, kanály a podobně, není podle našich tělesných senzorů zcela dokonalé a odpovídající očekávání. Jak je to možné? Snadno. Ledacos napoví průměr kol devatenáct palců a pak je tu samotná podstata vzduchového odpružení, kterému není takový typ nerovnosti z principu po chuti. Bez ohledu na značku vozu.

To však nic nemění na tom, že aktuálně nenajdeme na trhu pokrokovější a vyváženější automobil. U značek jako Rolls-Royce nebo Bentley sice dokážete nakoupit mnohem draž, ale vemte jed na to, že zaplatíte za image a okázalost, nikoli za skutečnou technickou úroveň. V tomto ohledu udává tón nový Mercedes-Benz třídy S s výrazně rozumnější základní cenovkou 2,1 milionu korun. ■

MERCEDES-BENZ 600, W 100 (1963-1981)

MERCEDES-BENZ W 108/W 109 (1965-1972)

MERCEDES-BENZ S, řada 110 (1972-1980)

MERCEDES-BENZ S, řada 126 (1979-1991)

MERCEDES-BENZ S, řada 140 (1991-1998)

MERCEDES-BENZ S, řada 220 (1998-2005)

MERCEDES-BENZ S, řada 221 (2005-2013)

Nadchne a nepustí

Nová třída GLA

A Daimler Brand

Mercedes-Benz Financial

Mercedes-Benz

Mercedes-Benz GLA 200 CDI, kombinovaná spotřeba 4,3–4,5 l/100 km, kombinované emise CO₂ 114–119 g/km. Hodnoty emisí CO₂ byly naměřeny a jsou uváděny v souladu se směrnicí 1999/94/ES. Údaje se nevztahují na konkrétní vozidlo a nejsou součástí nabídky, slouží pouze pro porovnání s jednotlivými typy vozidel. Foto je pouze ilustrativní.

M 3000, a.s., Šaldova 36, Praha 8 Karlín, 186 00, tel.: 222 896 111
www.m3000.cz

M3000
charouz

Změna **PR**AVIDEL

VOLKSWAGEN GOLF R

Na některé zákonitosti jsme si celkem bez odmlouvání zvykli – třeba že ostrá auta bývají nepohodlná a naopak komfort zaplatíme nesportovním houpáním v zatáčkách.

Nový **VOLKSWAGEN GOLF R** nedává takovým předsudkům prostor. **NOVÁ BESTIE Z WOLFSBURGU MÁ TŘI STA KONÍ A PŘITOM SE UMÍ HODIT DO TAKOVÉ POHODY, ŽE JEDEN NEVĚŘÍ. POJEM UNIVERZÁLNOST NABÝVÁ NOVÝ ROZMĚR.**

Nový Golf R se nabízí jak ve sportovnějším třídveřovém provedení, tak s praktičtější pětídveřovou karosérií. Bi-xenony s LED denním svícením a diodová koncová světla dostanete ve standardní výbavě.

ZÁKLADNÍ ÚDAJE VOLKSWAGEN GOLF R

Přepínávaný benzinový čtyřválec **2.0 I**

Výkon **221 kW (300 koní)** // Točivý moment **380 N.m**

Pohon všech kol **4Motion** // Maximální rychlost **250 km/h**

Zrychlení 0–100 km/h **5,1 s (DSG: 4,9 s)**

Spotřeba **7,1 l/100 km (DSG: 6,9 l/100 km)**

Základní cena **897 900 Kč (DSG: 957 900 Kč)**

Nejspíš teď čekáte, že se začneme rozplývat nad temperamentem přepínávaného dvoulitru a schopnostmi podvozku, protože jak jinak by měl asi test nejsilnějšího golfu historie začínat? Jenomže náš první kontakt s pekelně žhavou novinkou Volkswagenu proběhl ve zcela poklidném městském duchu a my nemůžeme jinak než se s vámi o první pocity podělit.

Bože, jak je to auto pohodlné! První kilometry zdoláváme po ulicích Prahy v hustém provozu všedního dne a dlouho nám trvá, než si to v hlavě srovnáme. Když nám automobilka servíruje to nejostřejší, co ve svém menu má, počítáme, že nás ohromí kdečím, jen ne komfortem. Golf R má osmnáctipalcová kola, naschvál volíme nejtvrdší režim adaptivního podvozku DCC, ale volswagen jede pořád naprosto v pohodě a nerovnosti žehlí líp než kdejaký sedan střední třídy.

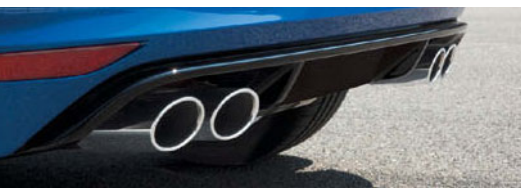
Člověk má až rouhačské myšlenky, jestli není té sportovní atmosféry na palubě až příliš poskrovnu. Sedačky hezké, ale pořád spíš pohodlné než po závodnicku sevřené. Kokpit dokonale luxusní jako u výbavy Highline, jen do modra laděné budíky a sem tam nějaké ozdobné „R“ napovídají, o čem je tu řeč.

Ani pohled zvenčí nezvedne tep příliš nad normál. Nabroušený Golf R byl odjakživa nenápadný, ale ve čtvrtém vydání (sedmá generace golfu, ale teprve čtvrtá Golfu R) mu designéři navrhli dokonalé mimi-kry. Ono se toho ve skutečnosti proti civilním verzím změnilo hodně, ale ty přepracované partie jsou spíš jiné než agresivní. V nejnovější generaci dokonce zmizela i typická zdvojená koncovka výfuku vyvedená uprostřed zadního nárazníku.

Ale aby to nevypadalo, že fňukáme nebo si snad stěžujeme. Jen jsme vám chtěli přiblížit atmosféru, která na nás z novinky dýchla – naprosto normální pohodové auto na každý den. To byla odjakživa podstata golfu bez ohledu na motorizaci.

Volkswagen dobře ví, proč razí teorii umírněnosti. Je to přece jen značka pro masy. Není problém postavit agresivní hřmící monstrum s tvrdým podvozkem, skořepinovými sedadly a hromadou „rychlých“ ozdob. Dost pravděpodobně vás takové auto strhne, když vám ho někdo na dva dny půjčí. Ale budete v tom chtít jezdit každý den? Do práce, na nákup, na dovolenou? Asi tušíme odpověď.

Zato Golf R funguje v podstatě stejně jako základní 1.2 TSI. Vlastně funguje o dost líp, protože na rozdíl od levnějších verzí má vzadu propracovanější víceprvkovou nápravu místo jednoduché vlečené. Veškerá

Dřívější Golfy R měly výfuk uprostřed nárazníku, novinka je konzervativnější s čtveřicí koncovek po stranách. Na funkci to ale nemá vliv. Především v režimu Race vás zvuk nakopne lépe než energy drink.

Zato design golfu se drží při zemi a navzdory přepracovanému outfitu se tváří spíš nenápadně. O to víc překvapí schopnostmi. Decentní je také interiér – skutečný potenciál naznačují jen sportovní sedačky, hliníkové pedály či zploštělý volant s malým středem.

podobnost se ovšem vytrácí v momentě, kdy vysadíte děti, vyložíte nákup a voličem jízdních režimů přeskočíte módy Eco, Normal, Komfort a zastavíte se až na položce Race.

Řízení ztuhne, dvouspojkový automat DSG se probere z letargie a začne při podřazování střilet krásné meziplyny. Zvuk se přeladí na sprosté dunění a brblání. Jde do tuhého. Pod plynem jako by se z ničeho nic nekontrolovatelně namnožili koně a svět za okny začal sám od sebe ubíhat rychleji. Pořád se ale bavíme o golfu, který nikdy nebude hulvátský, takže nečekejte, že by vám akcelerace převrátila vnitřnosti a oči lezly z důlků. Nenápadně a v klídku, jako by nic, váš Golf R katapultuje na stovku během 4,9 s! Skoro se tomu nechce věřit. Vždyť podobně rychle tohle kdysi dávalo třeba Ferrari F355, z novinek zmiňme takový Jaguar F-Type. Uff. Ale ono to tak od volantu vážně nevypadá. Navíc kdo zažil šestiválcové předchůdce, možná bude tesknit po jejich údernosti. Ale čísla hovoří jasně ve prospěch oturbeného čtyřválece. Byť v těch prvních pár vteřinách máte falešný pocit, že se zase tak moc neděje.

Jakmile už se ale pohybujete v rychlostech kolem stovky a ručičku otáčkoměru vyženete alespoň na tři tisíce, přichází to, co od jednoho z nejsilněj-

ších hatchbacků světa čekáte – masakrální tlak do zad, který dokáže na kdejaké okreskové rovince vyhnat rychlost ke dvoustovce. Řidič si pořád připadá tak v pohodě, vždyť v golfu se všechno děje nenuceně a samozřejmě, bez přehnané laviny emocí. Přitom skutečná rychlost je pekelná. Dokonce ani v zatáčkách si člověk naplno neuvědomuje krutost reality. Podvozek vybavený pohonem všech kol s pátou generací spojky Haldex funguje z hlediska trakce znamenitě. Točivý moment je za každé situace na tom správném kole, žádné prodlevy nebo cokoli, co by řidiče rušilo. V zatáčení navíc pomáhá elektronická náhrada samosvorného diferenciálu XDS, což není nic jiného než přibrzdování odlehčeného kola, aby mohlo proudit maximum síly na kolo zatížené. Jako by nás do zatáčky někdo postrčil. Když se to vše poskládá dohromady tak, jak se to v Golfu R povedlo, najednou zjistíte, že i na slizkém zimním asfaltu jste rychlí jak s předokolkou na suchu. Samozřejmě fyzika je fyzika, a když se to přejene moc, vydá se auto všemi koly naráz vstříc neotáčivému smyku – ale čitelně a nezáhludně. Pokud byste od 4 x 4 čekali ryze driftařské naladění, pak vězte, že u Golfu R jde primárně o trakci a stabilitu. Na suchu, mokru nebo šterku utrhnete daleko snáz třeba Subaru STI, zádi Golfu R se chce do tance o poznání méně. O to déle ale drží ve stopě při dovádění po klikatých okreskách, kterému se můžete v plném tempu bez přerušení oddávat tak dvě stě kilometrů. Pak vám nadiktuje pauzu 55litrová nádrž. Jako mávnutím kouzelného proutku ale můžete spotřebu srazit z extrémních pětadvaceti litrů na devět. Na výrobcem proklamovaných sedm litrů jsme se sice nedostali, popravdě řečeno jsme se o to ale ani nesnažili. Každopádně považujeme za férové, že když toho od Golfu R příliš nežadáte, má i on velmi rozumné nároky. Další důkaz, že Volkswagen postavil skvělé víceúčelové auto, se kterým se nehorázně vyřádíte, načež jej jediným tlačítkem zkrotíte a můžete se plácát po ramenou, jak jste rodinnému rozpočtu ušetřil investici do druhého auta. U Volkswagenu pořídíte za 900 000 Kč vše v jednom, a co je podstatné, bez výraznějších kompromisů. ■

Tuhle hvězdu prostě musíte mít

CAN-AM ROADSTER SPYDER 1330

Futuristická **TŘÍKOLKA SPYDER** se dočkala druhé verze. V **BRP** se rozhodli pro malou revoluci a přišli rovnou s několika technickými novinkami.

Ke třem kolům přidali ještě tři válce. Ano, o pohon se bude starat tříválec o objemu **1330 ccm**, řadový motor uložený napříč. Jeho hlavní výhodou je naprosto lineární nástup se spoustou točivého momentu od nejnižších otáček. Výsledkem je **115 hp** a o 20 % vyšší točivý moment. No a k tomu je tu zbrusu nová **šestistupňová sekvenční převodovka**, která se stará o přenos výkonu na zadní kolo pomocí řemene. V kombinaci s novým motorem to znamená znatelný pokles otáček při cestovních rychlostech, což logicky vede i k výrazné úspoře paliva.

Motor a převodovka ale nejsou jediné, na čem se pracovalo. Jsou tu změny v designu, i když to zásadně je zachováno. Model RT-LTD má přepracovaný prostor pro nohy řidiče a ten si tak může odložit chodidla na pohodlné plotny. **Spyder** používá také

Malé emise (plní EURO 4), menší spotřeba paliva, delší servisní intervaly – to je motor Rotax.

zbrusu nové sedlo, které může být doplněno opěrkou zad pro řidiče, a na výběr budete mít hned ze dvou barevných kombinací. Nová jsou samozřejmě i kola, která musí jít s dobou spolu s novými blatníky s LED světly. Podvozek dostal nové tlumiče jednotky, které i na novém modelu spolupracují se **sofistikovanou elektronikou spyderu**.

I další řešení jsou na **spyderu poměrně netradiční**. V řízení pomáhá jezdcovi posilovač řízení, s brzdovým systémem **BREMBO** v kombinaci s **ABS** zabrzdíte za každých podmínek. Cestovním ambicím stroje pak nahrává trojice kufrů se společným zámekem v zadní části stroje a **velký úložný prostor v přední části**. Samozřejmě jsou vyhřívány rukojeti pro řidiče i pro spolujezdce, tempomat, vzduchový podvozek a audiosoustava se čtyřmi reproduktory.

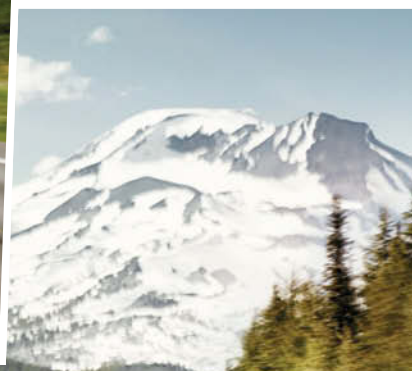
Silnější **1200W alternátor** nahrazuje původní magneto na dvouválcí. Změnami také prošlo chlazení motoru, **spyder** nyní v podstatě nevydává **žádné teplo** směrem k jezdcovi, což bylo docíleno změnou proudění teplého vzduchu od chladiče při zastavení.

A co více, na tento stroj vám stačí řidičský průkaz skupiny B!

ZÁKLADNÍ ÚDAJE

CAN-AM ROADSTER SPYDER 1330

Řadový tříválcový motor Rotax 1330 ACE, kapalinou chlazený s elektronickým vstřikováním paliva a elektronické ovládání škrticí klapky **1330 cm³**
Vrtání x zdvih 3,31 x 3,14 palců (84 x 80 mm)
Výkon 115 hp (85.8 kW) @ 7250 RPM
Točivý moment 96 liber-ft. (130,1 Nm) @ 5000 RPM
Cena plně vybavené verze RT-LTD 835 000 Kč vč. DPH

Markéta sice velkou část života strávila v Praze, ale nyní žije v kanadském Calgary. Je jí 24 let a má vystudovanou Metropolitní univerzitu. Baví ji hlavně móda. „S kamarádkou píšeme blog, který najdete na adrese www.letslive.cz. Ráda poznávám nová místa, takže mezi mé koníčky patří i cestování. Miluji jídlo, ale zároveň trávím hodně času ve fitku. Mým snem je věnovat se módě, ať už stylingu, nebo prodeji. Nesnáším hloupé muže, naopak mě zaujme člověk, který má všeobecný přehled a ví, co chce.“

MARKÉTA DVOŘÁKOVÁ

bestie

blondátá

[HITPARÁDA]

13

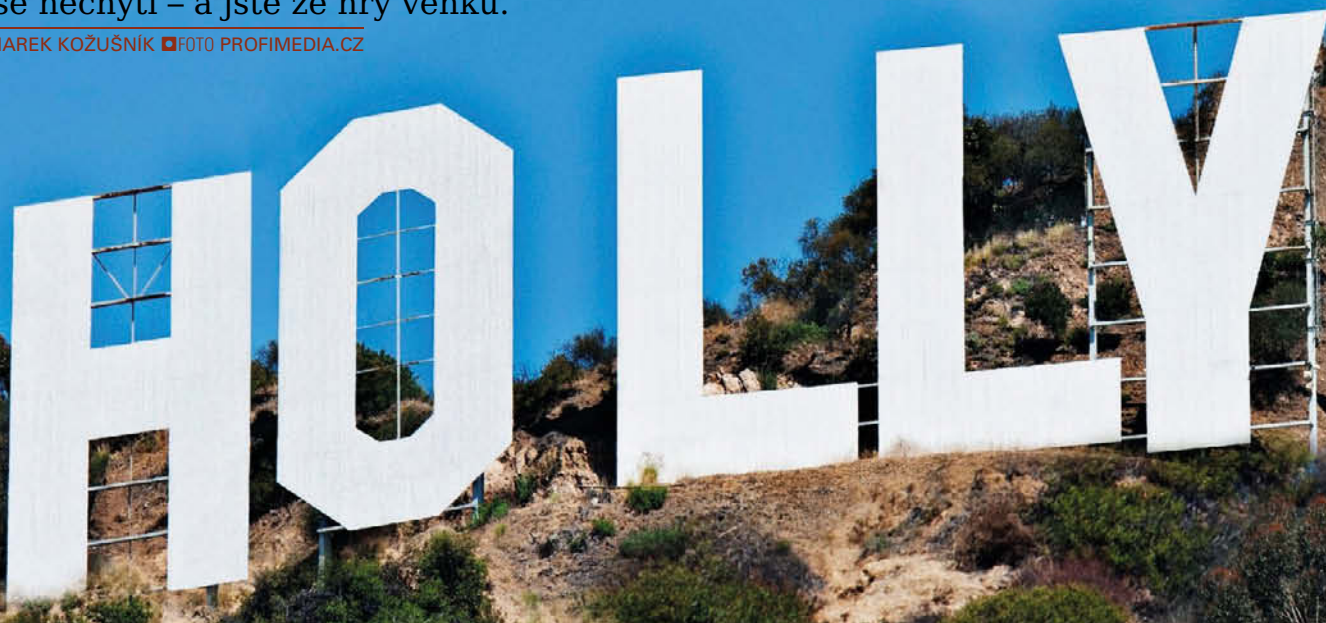
nejmocnějších mužů Hollywoodu v roce 2013

JE TO BRUTÁLNÍ, ZÁKEŘNÁ A PODLÁ BRANŽE PRO MIMOŘÁDNĚ TVRDÉ CHLAPÍKY. MŮŽETE ZDE VYDĚLAT DESÍTKY MILIONŮ DOLARŮ, ALE TAKY SKONČIT NA ULICI BEZ FLOKA V KAPSE. TOHLE JE HOLLYWOOD.

Těchto 13 mužů je letos na vrcholu, nechali za sebou všechny ostatní predátory. Letos tahají za nejdelší nitky právě oni. Nikde ale není psáno, že tomu tak bude i za rok. Divácká přízeň je nesmírně vrtkavá. Stačí natočit pár filmů, co se nechytí – a jste ze hry venku.

TEXT MAREK KOŽUŠNÍK ■ FOTO PROFIMEDIA.CZ

01 STEVEN SPIELBERG | 1946 | USA REŽISÉR A PRODUCENT ROČNÍ PŘÍJMY: 100 MILIONŮ DOLARŮ

Steven Spielberg je filmařský kouzelník – dokáže jako možná jediný režisér na světě skloubit celosvětový komerční úspěch a vysoký filmařský standard. Neustrnul v žádné z filmových škatulek, točil sci-fi, komedie, drama i horory. Prorazil snímkem **Čelisti** (1975), kultovní se stala série filmů s **Indiana Jonesem** nebo **Jurský park**. Spielberg rozbrečel celý svět závěrečnými scénami filmu **E. T. Mimozemšťan** (1982). Prvního režiséřského Oscara ale získal až v roce 1994 za **Schindlerův seznam**, dalšího přidal za režii filmu **Zachraňte vojína Ryana** (1998).

02 HUGH JACKMAN | 1968 | AUSTRÁLIE HEREC, PRODUCENT, ZPĚVÁK A TANEČNÍK ROČNÍ PŘÍJMY: 55 MILIONŮ DOLARŮ

Během univerzitních studií v Sydney ztvárnil hlavní roli v divadelní hře **Vyrozumění** od Václava Havla. V roce 2008 byl časopisem People zvolen nejvíce sexy mužem planety. Proslavil se rolí **Wolverina** v sérii **X-Men**, diváci celého světa ho znají z filmů **Kate & Leopold** (2001), **Van Helsing** (2004), **Dokonalý trik** (2006), **Austrálie** (2008) nebo **Ocelová pěst** (2011). Naposledy zazářil v muzikálové filmové adaptaci **Bídníků** (2012) v režii Toma Hoopera. Třikrát uváděl předávání prestižních divadelních cen Tony, v roce 2009 moderoval Oscary.

03 ROBERT DOWNEY JR. | 1965 | USA HEREC A ZPĚVÁK ROČNÍ PŘÍJMY: 75 MILIONŮ DOLARŮ

Poprvé stál před kamerou jako pětiletý v nezávislém snímku svého otce s názvem **Libra** (1970). První nominaci na Oscara získal v roce 1992 za hlavní a titulní roli ve filmu **Chaplin**. Přišla sláva – a kokain. Poprvé (a naštěstí naposledy) se ocitl ve vězení v roce 1999. Na 14 měsíců. Poprvé

se odrazil ode dna během natáčení filmu **Gothika** (2003). Po deseti letech na drogách mu dala producentka tohoto filmu Susan Leevin důvěru, a tak si ji o dva roky později vzal. Tu producentku. Opravdovým průlomem se stal komiksový film **Iron Man** (2008) a obě jeho pokračování, a především **Avengers** (2012), třetí nejvýdělečnější film všech dob. V roce 2010 získal Zlatý glóbus za roli ve filmu **Sherlock Holmes** (2009).

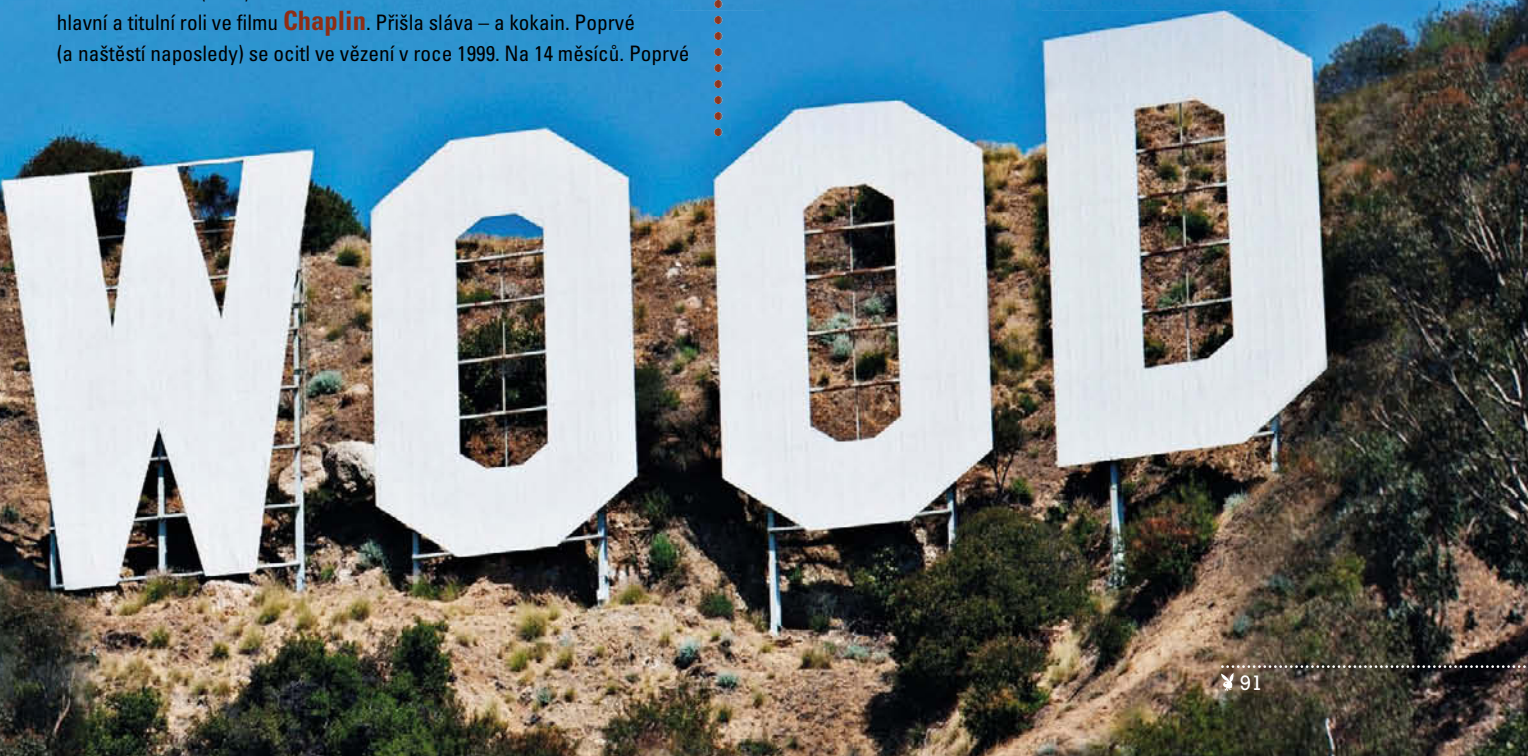
04 LEONARDO DICAPRIO | 1974 | USA HEREC A PRODUCENT ROČNÍ PŘÍJMY: 39 MILIONŮ DOLARŮ

Pohádkový příběh Leonarda DiCapria začíná v roce 1997. To si ho do svého megaprojektu **Titanic** vybral režisér James Cameron. Film vydělal 2,2 miliardy dolarů a získal 14 oscarových nominací, ze kterých proměnil jedenáct.

Leonardo DiCaprio se stal nejslavnější a nejobletovanější mladou celebritou planety. Tento hezounek klame tělem – je to jeden z nejtalentovanějších herců své generace. Dnes je jeho dvorním režisérem kultovní Martin Scorsese. Natočili spolu **Gangy v New Yorku** (2002), **Letce** (2004), **Skrytou identitu** (2006), **Prokletý ostrov** (2010) a **Vlka z Wall Street** (2013).

Získal už tři nominace na Oscara za nejlepšího herce v hlavní roli (Letec, Krvavý diamant a Vlk z Wall Street), na zlatou sošku ale stále marně čeká.

05 CHANNING TATUM | 1980 | USA HEREC, PRODUCENT, TANEČNÍK A BÝVALÝ MODEL ROČNÍ PŘÍJMY: 60 MILIONŮ DOLARŮ

Zpočátku to vypadalo na závratnou kariéru reklamních spotů, přehlídkových mol a obálek módních časopisů. Channing Tatum začínal jako model. Upsal se milánské agentuře Beatrice Model a newyorské Ford Models, v říjnu 2001 se objevil v žebříčku „50 nejkrásnějších tváří“ sestavovaném magazínem Tear Sheet. V roce 2004 si poprvé zahrál v jedné epizodě televizního seriálu

Kriminálka Miami, dostal malou roličku ve Spielbergově **Válce světů** (2005). To ještě nebyla práce, o které sní tisíce herců svůj americký sen – šlo o „chlapce v kostelové scéně“, nezbylo na něj ani místo v závěrečných titulcích. Průlom přišel o rok později – v romantickém filmu **Let's Dance**. Snímek o baltimorské primabaleríně a rebelovi se divákům líbil a z Tatum se stala doopravdivá hvězda. Svou primabalerínu, kterou hrála Jenna Dewan, si navíc o tři roky později vzal. Tatum pak sázel jednu dobrou roli za druhou – ve filmech **G. I. Joe** (2009), **Milý John** (2010), **Navždy spolu** (2012), **21 Jump Street** (2012) nebo **Bez kalhot** (2012).

06 DWAYNE „THE ROCK“ JOHNSON | 1972 | USA HEREC, WRESTLER ROČNÍ PŘÍJMY: 46 MILIONŮ DOLARŮ

Wrestlingový šampion Dwayne Johnson byl mezi zápasnickými spolubojovníky známý jako The Rock (Skála). Filmoví diváci si ho poprvé všimli v roce 2001 ve veleúspěšné dobrodružné komedii **Mumie se vrací**. Hrál sice jen malou roli bojovníka Mathayuse neboli Krále Škorpíóna, na place strávil jen dva natáčecí dny, divácké ohlasy na tuhle pidioličku ale byly skvělé. Rozhodly o jeho první hlavní roli ve filmu **Král Škorpíón** (2002) o rok později. Wrestlingový bojovník The Rock umí tři věci, které filmové publikum miluje: má přiměřený herecký talent, vrozené komediální nadání a charisma veselého zabijáka. Pozici hvězdy a víc než důstojného nástupce Arnolda Schwarzeneggera (charisma mlčího zabijáka, včetně komedií) potvrdil Skála o rok později v úspěšné

dobrodružné komedii **Vítejte v džungli** (2003). Mezi jeho zatím poslední role patří **Rychle a zběsile 6** (2013), nejspíš se objeví i v sedmém dílu. A v každém dalším, dej jim pánbůh věčnou slávu.

07 TOM CRUISE | 1962 | USA HEREC, SCENÁRISTA, PRODUCENT A REŽISÉR ROČNÍ PŘÍJMY: 35 MILIONŮ DOLARŮ

Cesta Toma Cruise ke slávě nebyla vůbec jednoduchá. Kvůli práci svého otce, kterému přezdíval „tyran a zbabělec“, se neustále stěhovali – malý Tom navštěvoval celkem osm základních škol a tři střední. V osmnácti se do New Yorku vrátil s plánem prorazit a udělat si jméno jako herec, ale všichni ho odmítali. Všichni až na režiséra Franka Zeffirelliho, který mu nabídl roli Billyho ve filmu **Nekonečná láska** (1981). Trvalo pět let, než Cruisovu hvězdnou kariéru odstartoval film **Top Gun** z roku 1986. Obsadit Toma Cruise od té doby znamená pěkně našponovat rozpočet filmu – za roli Ethana Huntu ve filmu **Mission: Impossible II** (2000) přistálo na jeho účtu 75 milionů dolarů, za propadák **Interview s upírem** z roku 1994 (Zlatá malina za nejhorší filmový pár) si řekl o 15 milionů dolarů. Tom Cruise to, zdá se, s penězi umí. S manželkami už se mu tolik nedaří. Mimi Rogers opustil po třech letech v roce 1990, Nicole Kidman dal originální dárek k 10. výročí svatby – rozvod ve třetím měsíci těhotenství. Kidman pak o dítě přišla. Další manželka Katie Holmes nezvládla jeho scientologické šaškování a radši se s ním po šesti letech rozvedla sama.

08 MARK WAHLBERG | 1971 | USA HEREC, BÝVALÝ RAPPER A PRODUCENT ROČNÍ PŘÍJMY: 52 MILIONŮ DOLARŮ

Stačilo málo a z Marka Wahlberga nebyla filmová hvězda, ale notně vyčichlá a stárnoucí ikona puberťáček. Ve třinácti letech se totiž stal společně se svým bratrem Donniem

členem chlapecké skupiny **New Kids on the Block**. Naštěstí navoněné chlapce (na rozdíl od bratra) brzy opustil, protože se mu jejich muzika nelíbila. Začal rapovat pod uměleckým jménem **Marky Mark**, spadl do kokainové závislosti, mlátil černochoy a Vietnamce – jednoho dokonce trvale oslepil na jedno oko. Byl obviněn z pokusu o vraždu a odsouzen ke dvěma letům vězení. Odseděl

si 45 dní. Pak se zamyslel, uklidnil, uvěřil v Boha a proslavil se v Hollywoodu. Posledním počinem je hlavní role ve válečném filmu **Na život a na smrt** (**Lone Survivor**, 2013) na motivy skutečného příběhu příslušníka Navy SEALs Marcuse Luttrella v Afghánistánu.

09

WILL SMITH | 1968 | USA
HEREC, PRODUCENT A RAPPER
ROČNÍ PŘÍJMY: 23 MILIONŮ DOLARŮ

Jako rapper prodal okolo 20 milionů alb a získal několik cen Grammy. Už jako dítě dostal přezdívku Princ, protože využíval svůj přirozený šarm, aby se vysekal z mnohých problémů. Herecký úspěch přišel v roce 1995 s filmem **Mizerové** (1995) režiséra Michaela Baye. Filmoví fanoušci celého světa ho znají z kasovních trháků **Den nezávislosti** (1996), **Muži v černém** (1997), **Nepřítel státu** (1998) nebo **Wild Wild West** (1999). V roce 2002 získal nominaci na Oscara za nejlepší herecký výkon v autobiografickém filmu **Ali**, kde ztvárnil boxerskou legendu Muhammada Ali.

10

BEN AFFLECK | 1972 | USA
HEREC, SCENÁRISTA, REŽISÉR A PRODUCENT
ROČNÍ PŘÍJMY: 25 MILIONŮ DOLARŮ

Vstup do nejvyšší hollywoodské ligy se Benu Affleckovi povedl znamenitě. Po několika letech hraní v televizních filmech a seriálech vyrazil společně s nerozlučným kamarádem ze střední školy Mattem Damonem filmovému světu dech snímkem **Dobry Will Hunting** (1997).

Společně napsali scénář a zahráli si hlavní role. Snímek získal devět nominací na Oscary, dvě z nich proměnil (mimo jiné za scénář). O rok později přišel megaúspěch s filmem **Armageddon** režiséra Michaela Baye, se kterým Affleck později natočil ještě jeden kasovní majstrštyk – **Pearl Harbor** (2001). V roce 2012 si Ben Affleck naplnil i režisérské ambice – natočil film **Argo** o záchraně šesti amerických diplomatů z Teheránu v roce 1979. **Argo**, kde si Affleck zahrál i hlavní roli, získal Oscara i Zlatý glóbus v kategorii nejlepší film, Affleck navíc dostal Zlatý glóbus za nejlepší režii.

11

PETER JACKSON | 1961 | NOVÝ ZÉLAND
REŽISÉR, PRODUCENT A SCENÁRISTA
ROČNÍ PŘÍJMY: 50 MILIONŮ DOLARŮ

Nejspíš neexistuje člověk, který by nikdy neslyšel o kultovní trilogii **Pán prstenů**. Ta přitom vůbec nevznikala lehce. Nejdřív mělo jít o dvoudílný film, pak to vypadalo, že bude muset Peter Jackson vměstnat celou trilogii

do jednoho dílu. Nakonec přesvědčil společnost New Line Cinema, že jediná přijatelná délka je třikrát tři hodiny, a mohlo se začít natáčet. Filmaři se zabarikádovali na Novém Zélandu a od 11. října 1999 do 22. prosince 2003 zde vytvářeli velkolepý tolkienovský svět. Nikdo netušil, jak svět zhyčkaných diváků a skalních fanoušků knižní předlohy tuhle fantasy ságu přijme. Jak víme, povedlo se. **Pán prstenů: Návrat krále** získal jedenáct Oscarů, Peter Jackson se stal jedním z pouze šesti lidí, kteří mají Oscary za produkci, režii a scénář v témže roce. **Návrat krále** jako poslední díl trilogie se stal navíc prvním snímkem v žánru fantasy, který vyhrál Oscara za nejlepší film.

V březnu 2011 začala podobně monstrózní akce – natáčení trilogie **Hobita**. Točilo se opět na Novém Zélandu, 266 dní, 12 hodin denně. Dva díly (**Hobit: Neočekávaná cesta**, 2012, a **Hobit: Šmakova dračí poušť**, 2013) už jsme viděli, netrpělivě čekáme na závěr trilogie, kterým bude **Hobit: Tam a zase zpátky**. Dočkáme se 17. prosince 2014.

12

MICHAEL BAY | 1965 | USA
REŽISÉR A PRODUCENT
ROČNÍ PŘÍJMY: 82 MILIONŮ DOLARŮ

Michael Bay je ze stejného těsta jako Jerry Bruckheimer níže, trochu takový hollywoodský Zdeněk Troška. Tajemství jeho úspěchu je geniálně prosté – jednoduchý přímočarý příběh zabalený do co nejlesklejšího a nejbombastičtějšího obalu. Sám se nijak netají nulovými uměleckými ambicemi svých blockbusterů: „Nepřišel jsem léčit rakovinu, ale bavit lidi,“ říká s oblibou na adresu kritiků. Heslo Michaela Baye zní: rychlé střihy, spousta speciálních efektů a pompézní hudba. Bavíme se o filmech **Mizerové** (1995), **Skála**, **Armageddon**, **Pearl Harbor** a aktuálně série **Transformers** (2007, 2009, 2011), která celosvětově vydělala přes 2,5 miliardy dolarů a je tak sedmou nejvýdělečnější filmovou sérií v historii. Podobným stylem se ohání i jako producent – založil společnost Platinum Dunes, která vyrábí hororové filmy, jako **Pátek třináctého** (2009), **Texaský masakr motorovou pilou** (2003) nebo **Noční mūra v Elm Street** (2010).

13

JERRY BRUCKHEIMER | 1945 | USA
PRODUCENT A REŽISÉR
ROČNÍ PŘÍJMY: 80 MILIONŮ DOLARŮ

Kritika jeho filmy cupuje, diváci je milují. Úspěšnějším producentem je dnes už jen Steven Spielberg. Posuďte sami: **Flashdance** (1983), **Policaři z Beverly Hills** (1984), **Top Gun** (1986), **Skála** (1996), **Con Air** (1997), **Armageddon** (1998), **Černý ještěb sestřelen**, **Pearl Harbor** (oba 2001), **Piráti z Karibiku** (všechna pokračování) nebo **Lovci pokladů** (2004). Jerry Bruckheimer má na svědomí i množství víceméně úspěšných seriálů, včetně u nás oblíbených

Kriminálék Miami, New York a Las Vegas. □

Poznámka:
 roční příjmy
 odhadl časopis
 Forbes

Zuzana Novotná: Je těžké být sama sebou

Rodačka z Českého Krumlova, která od dětství, podobně jako každá holka, snila své sny. Nebála se „jít štěstíčku naproti“, riskla to a dnes si své sny plní, touží být úspěšná a především sama sebou.

Taková je manželka českého hokejového reprezentanta Jiřího Novotného, zlatého z mistrovství světa v roce 2010, útočníka Kontinentální hokejové ligy za klub HC Lev Praha. Mají spolu šestiletého syna.

Jak jste prožila olympiádu? Vždycky v hledišti fandíte naplno, letos jsem vás mezi manželkami českých hokejistů nenašla. Letos jsem nebyla. Měla jsem problém dostat víza, sehnat ubytování, tak jsem to nakonec vzdala a fandila jsem z domova. Manželovi jsem ale poskytovala podporu po telefonu a na každý zápas jsem se scházela s klukama z jeho klubu HC Lev Praha, fandili jsme společně a posílali energii.

Asi se na cestě do Soči ztratila... Je to sport, vyhrává lepší, a i když si úspěch moc přejete, neznamená to, že přijde. Přeji to těm, kteří vyhráli, poprali se o to, možná byli lepší, měli štěstí. Je to obrovsky těžké. Na téhle úrovni jsou sportovci tak vyrovnaní soupeři, že tam hraje velkou roli opravdu to štěstí. Takže přej a bude ti přáno...

Zajímá vás někdy hokej? Jak jste svého manžela poznala? Nikdy. Hokej jsem dřív vůbec nesledovala, nebyla jsem žádná fanynka. Jirku jsem poznala v době, kdy jsem byla čerstvě po rozchodu s bývalým přítelem. Chtěla jsem být alespoň chvíli sama, zapracovat na svém životě, na své budoucnosti a do toho najednou vstoupil Novotný. Mladý, drzý kluk, který se toho nebál (*smích*). Všechny zbraně byly marné. Byl to obrovský risk, který ale vyšel. A od té doby jsem jeho součástí.

TEXT JANA HOLOUBKOVÁ FOTÓ IVA HAJ

[PROFIL]

Kde jste ho všude už doprovázela? Skoro hned po seznámení jsem se za ním stěhovala do Ameriky. Naše společná cesta začala v Bufalu, pokračovala přes Washington až do Columbusu, kde se nám narodil syn. Pak Jiří podepsal smlouvu s KHL, tak jsme se stěhovali do Kazachstánu a teď jsme zakotvili na pár let stále v rámci KHL v Praze. Tím ale určitě naše kočování nekončí.

Jak jste se vyrovnala s tím, že je manžel často mimo domov? Máte tedy spoustu času, jak ho trávíte? To k tomu životu patří. Musela jsem si zvyknout. Naštěstí se nenudím a snažím se dělat něco smysluplného. Vím, že od žen, jako jsem já, se dnes už očekává, že budou dělat charitu. Podporuji autistické děti na jihu Čech, spolek Autisté jihu, a projekt Nadace Terezy Maxové dětem.

Co konkrétně děláte? Pořádám v Českých Budějovicích 2. ročník charitativního běhu Modrý běh nebo Nadační bazar, do kterého mi manželky známých sportovců dají své oblečení nebo oblečení po dětech a utržený výtěžek z toho jde přímo do spolku Autisté jihu na pomoc nemocným dětem. Jsem si vědoma toho, že sama bych tohle všechno nezvládla, musím poděkovat všem, kteří mi s tím pomáhají. Hodně si vážím také pomoci Mirka Etzlera, který z Prahy přijede a běží s námi.

Změnil se vám život hodně, když jste se stala manželkou úspěšného hokejisty? Velmi. Plním si sny, cestuji po světě, poznávám místa, o kterých jsem snila, zajímavé, krásné lidi, kteří mi zůstanou v paměti. Dělá, co mě baví. Vždycky jsem měla ráda estetično,

tak se příležitostně podílím na nějakých návrzích interiérů, nábytku, spolupracuji s českobudějovickým architektem Martinem Vojtiškem. Učím se to, zabředávám do tajů grafických programů, bavilo by mě to celoživotně rozvíjet a pracovat v tom. A jsem si vědoma toho, že to všechno je díky Jiřímu. Možnosti, které mám, blahobyt. Je skvělé mít se dobře, ale to uspokojení v tom nemám. Cítím potřebu nějak pomáhat, proto dělám charitu. Je však hodně těžké oddělit od toho svůj soukromý život, nezatahovat to do něj. Jak jsem empatická, tak si často odžívám příběhy druhých a to mě někdy hodně vyčerpává. Tohle se ještě musím naučit, umět to oddělit.

Co jste dělala před tím, než jste manžela poznala? Pracovala jsem v jedné českokrumlovské restauraci. Nastoupila jsem tam původně jen na brigádu a nakonec jsem zůstala pět let. Byla to krásná léta, ráda na to vzpomínám.

Před třemi lety mi váš manžel v rozhovoru řekl, že ještě minimálně deset let chce hrát. Stále to platí? Jeho nadšení a chuť jsou stále stejné, vše se vyvíjí správným směrem. Přeji mu hlavně zdraví, aby si dál mohl plnit svůj sen a tím i nám, našemu synovi a mně.

Jaké máte plány do budoucna vy sama za sebe? V mé pozici je těžké být sama sebou, ale snažím se. Mám velký sen. Na své zahradě si postavit ateliér, dílnu, kde si budu moct dělat vše, co chci. Mít tam svůj nepořádek, vzít si starou košili, zašpinit se od barev a zkoušet uplatňovat svoje představy, sny. Za pár let, doufám, že o sobě budu moct říct víc...

COMEDOR MEXICANO: Místo, kde se žaludek nenudí

TEXT PETR BOŠNAKOV ■ FOTO ROMANA BENNET, DANIEL ŠÍRA

Přestože fotbalový Baník skomírá na úbytě a slavná Stodolní už není zdaleka takovým fenoménem jako v letech minulých, stále jsou důvody, proč jezdit do Ostravy. **TŘEBA FESTIVAL COLOURS OF OSTRAVA.**

Gurmáni by pak měli mít jasný cíl v podobě místní vyhlášené restaurace, jejíž věhlas zdaleka překročil hranice regionu.

Jídlo vrcholem pyramidy

Budeme-li považovat za bernou minci kvality poslední prestižní Maurerův výběr Top 100 domácích restaurací, může se Comedor Mexicano pyšnit řadou ocenění. V tvrdé konkurenci se v kategorii „bez rozdílu vah“ umístil na 27. místě. Zároveň je to třetí nejvyš hodnocená restaurace na Moravě a nejlepší podnik ve Slezsku. V kategoriích mexická restaurace a steakhouse pak v Česku nenašla konkurenci. Kromě toho zdolal jeden ze strůjců úspěchu, kuchař Pavel Niedoba, nejvyšší evropský vrchol Mt. Blanc, což z něj s největší pravděpodobností činí nejlepšího domácího horolezce mezi kuchaři a kuchaře mezi horolezci.

Přestože je špičková gastronomie v převážné míře věcí mužů, na filozofii vyhlášeného podniku se značnou měrou podílí i jedna žena, Daniela Hradilová. Jako spolumajitelka a autorka designu našla společnou řeč s dlouholetým šéfem a duší

podniku Danielem Šírou. Oba vnímají jídlo jako vrchol pyramidy postavené na pevných základech. „Nemusíte jen vařit, jídlo můžete sladit se spoustou věcí kolem. Kuchyně doma i v restauraci už není jen místem, kde se vaří a jí. Je to místo, kde jídlo může být něčím víc, kde hledáme a nacházíme nové na pracovním i jídelním stole, kde se setkávají světy i kultury, kde se setkáváme,“ říká Daniela Hradilová a dodává: „Jídlo se dotýká všech smyslů. Vejďte s očekáváním, které by se v interiéru mělo naplnit a na talíři potvrdit.“

Đábel je skryt v detailu

Počátek krátké, leč úspěšné historie Comedor Mexicano se začal psát v roce 2008. „Rozhodli jsme se nastartovat nový, ambiciózní, ale z ekonomického hlediska nejistý projekt. Hodně lidí jsme možná překvapili. Krize ve vzduchu a my jsme opustili tradici ‚staré haciendy mexicaný‘. K rozhodnutí nám pomohl i pocit, že naše profesní ambice stále víc převyšovaly ambice bývalých majitelů. Už jsme se nevyvíjeli a začali jsme se bát, že brzy přestaneme už i jen přešlapovat na místě a začneme se vracet,“ popisuje Daniel Šíra počátky nové štače. „V roce 2012

FILLET MIGNON
– steak z nejlepší
části hovězí
svíčkové.

Jirka, Djamel,
Pavel a Petr.
Tito pánové
se o vás
postarají...

BUJON z hovězí ohánky s čerstvým bobkovým listem a slepičím vejcem.

umění kuchaře, který dokáže z každého kousku vytáhnout to nejlepší. Musí mít zkrátka maso rád," směje se Daniel Šíra.

„I v gastronomii totiž platí, že dábel je skryt v detailu. Nebo poetičtěji – jídlo je jako všechno umění o detailech. Kuchař musí odkrývat chutě. Číšník musí být hostitelem. Jídlo se vám musí líbit, protože jíme i očima. Pořád ale zůstává, že Comedor je jednoduchá a živá jídelna,“ dodává Daniela Hradilová.

Život je změna

Aktuálně nejvyšší hodnocená mexická restaurace v naší vlasti ovšem není živa jen středoamerickou kuchyní. Kromě steaků tu v posledním roce nabízejí vždy dva dny v týdnu čerstvé mořské ryby. Dále připravují dušenou chobotnici, jehněčí, zkoušejí i malá jídla,

takzvané tapas. Nechybějí další zajímavosti, jako třeba humr, kterého si může host sám vytáhnout z akvária. „To, že se host může ‚podívat‘ i mimo Mexiko, jednoznačně funguje. Ještě se nám nestalo, že by se někdo po přečtení menu sebral a odešel s tím, že ho nic neoslovilo. Kromě toho příprava jídel nespádajících do jedné gastronomické oblasti prospívá kuchařům. I v kuchyni platí, že život je změna,“ konstatuje Daniela Hradilová.

Po předchozí dohodě mi Dan Šíra připravil degustační menu. Začalo se aperitivem (Noilly Prat cocktail). Následovalo čerstvé guacamole a polévka (lobster bisque). Pak přišel na řadu hlavní chod – picanha steak, rajčatová salsa s pancetou a levandulovým medem, solné květy Sal de Añana a dezert La delicia (čokoládové soufflé se zmrzlinou a prachem ze zeleného čaje). Podávalo se víno Verdejo José Pariente 2012, Pomerol Moueix 2008 a Cava Agustí Torreló Mata gran reserva 2007. Lukulské hody zakončil digestiv Clément single cask Martinique Rhum.

Co říci ke konečnému výsledku? **Po časově náročném zdolání menu jsem usoudil, že nechat auto před domem a jet do Ostravy pendolinem lze hodnotit jako krok z kategorie mimořádně povedených. Špičková gastronomie a „dálnice“ D1 prostě nejsou k sobě. A jak zpívá Jarek Nohavica, ve vlacích Intercity si lze valit kyty a nechat se unášet příjemnými vzpomínkami na nedávno prožitě.**

TARTAR STEAK z hovězí svíčkové s papričkami jalapeños.

GRILOVANÉ KREVETY s chilli-mango salsou a kokosovým mlékem.

KREKETOVÝ BISQUE s bazalkovým olejem.

jsme se posunuli ještě o kus dál, a to nejen obrazně. Přestěhovali jsme se do objektu majitele, který chtěl mít restauraci a trval na dvou věcech – že do podniku vstoupí jako spolumajitel a my mu budeme garantovat jeho špičkovou úroveň. Nebyl důvod se nedohodnout. Zvlášť když nám jeho přístup k budování nového interiéru a nebyvalý zájem o všechno související s chodem podniku a gastronomií dávaly naději, že by to mohlo fungovat ještě líp. Tato optimistická prognóza se nakonec potvrdila.“

Podle Daniela Šíry spočívá největší gastronomická síla restaurace v sebraném týmu, který spolu funguje už dvanáct let. „V kuchyni jsou tři lidé, každý z nich je špičkou ve svém oboru. Zároveň se doplňují. Hned na počátku jsme se shodli na filozofii podniku. Nenaskočili jsme na módní vlnu spočívající v preferování kuchařské hvězdy a anonymních pomocníků. V Comedoru má každý dostatečný prostor k seberealizaci, a také ví, že konečný výsledek je závislý na práci každého z nich. Zájemce o práci u nás musí v první řadě zapadnout do týmu, zároveň se ale nesmí spokojit s tím, že naskočil do rozjetého vlaku a jen se v něm spokojeně poveze.

Steaková kuchyně začíná výběrem masa. Naši hosté to umějí ocenit a právě proto se k nám vrací. Kromě ‚dokonalé‘ svíčkové hledáme a nabízíme i jiné části hovězího, často chutově zajímavější. Tady přichází na řadu

Sixt

Zkušenosti mají budoucnost.

(Perfektní služby a spokojení zákazníci již od roku 1912)

feel the motion.

Romantik – 33

Jen naprostý zoufalec si může myslet, že když vyplní věk, pohlaví, sexuální orientaci, rodinný stav, výšku, váhu, barvu očí, příjem a životní cíle, bude do týdne žít šťastně až do smrti. Proto možná přidá i vzdělání, návyky, povahu, koníčky a astrologické znamení. A kdyby ani to nestačilo, doplní víru, tetování, sporty a intimnosti. Pak děj se vůle internetových bohů. Snad ještě nějaká rozverná fotografie a duchaplný inzerát a nejširší databáze kontaktů se postará o zbytek.

Ti, co nechtějí svěřovat svůj přešťastný osud do rukou náhody, té prodejné mrchy, mohou zkusit tlačítko *vyhledat*. Zadájí důležité parametry: do 25 let, veselá, věrná, nekouří, bez dětí, přesto holdující sexu, s vlastním bytem, štíhlá, minimálně trojky prsa, modrooká, blond, partygirl, amatérská kuchařka roku 2013 a dívka měsíce srpna, s otevřenou povahou, rodinným citěním, která nehledí na vzhled, ale hledá krásu lidské duše... a mohou se radovat z toho, jak jim vyskočí *0 výsledků, bohužel*. Sleví proto trošku ze svých nároků a spokojí se s prostým *dívka do 25 km*. Následně je zaplaví stovky budoucích přítelkyň, manželů a osudových žen. Nebyt jednoho drobného detailu, že takhle to nefunguje.

Ale byla by to krásná vymoženost konzumního světa – e-shop s láskou. Pouhých pár kliknutí a do druhého dne by zásilková služba k domovním dveřím přivezla novou, vroucně milující životní lásku, společně s novým chytrým telefonem, pánskou kolínskou, značkovými hodinkami a katalogem pornofilmů z 90. let. Nic složitého, stačilo by jen zredukovat osamělé lidské bytosti do číselných databází a kvantifikovat všechny jejich přednosti a slabiny. Barva vlasů – *barva krytu*, národnost – *značka*, pohlaví – *operační systém*, věk –

modelová řada, výška a váha – *rozměry a hmotnost*, postava – *design*, vzdělání – *paměť*, zaměstnání – *výkon*, sex – *konektivita*, zrak – *rozlíšení displeje*, charakter – *procesor*, popularita – *žádanost*, počet partnerů – *počet reklamací*, předchozí zkušenosti – *zákaznické recenze*. Oč by svět byl krásnější.

S úspěšností 6 : 1, tj. dvanácti hodinami příprav na dvě hodiny většínou nepovedených a nikdy nezopakovaných osobních setkání, mají však online seznamky stále co dohánět. Přesto uživatelů těchto citových loterií dennodenně přibývá. Co na tom, že pravděpodobnost milostného jackpotu je menší než čtyřnásobná výhra ve sportce. Tyto továrny na vztahy, tyto slibotechny zářných zitrků každou vteřinu poskytují útočiště bezpočtu okouzlivících krás, odvážných milionářů a dalších idolů dnešní doby, dychtivě prahnoucích po nadpozemsky spřízněné duši.

Kromě Šarloty. Ta jediná se vymyká. Jediná normální, nádherně tuctová, královna průměrnosti. Nehledá žádného obyčejného kluka, který se umí dívat srdcem (ukažte mi jediného superhrdinu, který tohle dokáže), ani vysokého pracovitěho sympatáka, který jezdí na motorce a miluje Franze Kafku, ani nonkonformního umělce, který otočí její život o 180 stupňů Celsia a utrhne růžového slona z nebe. Ne, ona touží jen po někom na pokec. Nevýrazná triadvacítka, co nevypadá jako z reklamy na obezitu. Na fotce milé děvče s upřímným úsměvem a dlouhými měděnými vlasy odstínu vycházejícího slunce. Žádný zakomplexovaný zmalovaný ksicht s dvoucentimetrovou vrstvou bázi, make-upů, tvářenek, pudrů, korektorů a kdo ví čeho, neteskní po fešáčkovi, jenž ji bude brát takovou, jaká doopravdy je. Nikoli, Šarlota působí ve všech směrech umírněně. Přitažlivě fádne.

Přesně takovou dívku bych si přál. Já, nevyléčitelný romantik. Beznadějný fantasta z Fantastova. Dobrý den, těší mě. Neschopen navázat skutečný vztah ve skutečném světě, pohřbil jsem svou hrdost a obrátil se k zázrakům informačních technologií. Je hrozné, jak hluboko jsem klesl, ale prý „dnes se za to stydět nemusíš“. Prý „běžné jako nakupovat v supermarketu“. Zaregistruj se a uvidíš.

„Janča 25. Hledám někoho na vášný vztah. Samota je děznáááá!“

Děkuji, to opravdu ne. Nevzdávaje naději hledám dál. Civím na obrazovku a pročítám desítky stránek zajímavých inzerátů, které mě zvedají ze židle i kácejí pod stůl. Nevzdávám to a brouzdám a brouzdám. Až konečně... Šarlota. Má vyvolená. Jakmile spatřuji její bezelstný obrázek, vím, že ona je ta jediná.

Nezbývá než navázat spojení: „Ahoj, koukám, že ráda cestuješ. Já cestování přímo miluju. Za tak krásným skvostem, jako jsi ty, bych klidně procestoval celý svět.“

Chvilka napětí... a pozitivní reakce. Dvojtečka a velké Dé – digitální úsměv – a mám ji přesně tam, kde chci. Zvlhlou, nedočkavou, jenom mou. Ještě pár nezávazných zpráviček a dohodnuté setkání. Za dva dny pokec u kafe.

Zatím podrobně studuji její profil a začínám se bát. Vypadá zcela normálně a to zavání průšvihem. Vymyká se základnímu pravidlu místní komunity – čím hezčí, tím šilenější – platnost v 99 procentech případů. Pravidlu, nebo spíš fyzikálnímu zákonu, na kterém celý tenhle byznys s osamělými srdci stojí. Na něm a na všech těch věčných hledáčkách stále nenacházejících pana Dokonalého, zlatokopkách a egocentrickách, na všech trhovkách doufajících, že svých 30 kilo plus prostě nějak ukecají, na workoho-

ličkách a masochistkách, na vychovatelkách dávajících lekci nevěrným boyfriendům, cestovatelkách a fetkách, na starších paničkách lovicích nezkušené zajičky i na koňačkách a dalších zoofilkách. To pro ně jejich mužské psychopatické protějšky za klávesnicí vytukaly tyto programky. Pro ně, pro mě a pro Šarlotu. Doufat, že ona je posledním procentem duševně nezávadných, by bylo sladce naivní.

„Božena 83. Stará a ošklivá, ale když bude tma.“

Ve smluvené kavárně v dohodnutý čas příjemně voní espressa, macchiata, hořké čokolády a krémové dortíky. Z rádia se šeptavě line poslední hit Robbieho Williamse a u vedlejšího stolku švitoří dvě půvabné šestnáctky. Stejně jako usměvavé brunetky v černých šatíčkách s bílými krajkami, místní vyhlášené servírky, si jich tentokrát nevšímám. Soustředím se jen na sebe. Kontroluji čas na nablýskaných hodinkách a v duchu si procházím všechny přípravné kroky, které radí příručky. Dobře jsem se vyspal a spokojeně najedl, dopoledne jsem si zaposi-

loval a pak ulevil sexuálnímu napětí (kapesníček a příruční obrázek Scarlett Johansson to vždycky jistí), pak jsem se důkladně celý omyl, oholil, ostříhal nehty, vytrhal přebytečné chloupky z obočí i nosu, vyluxoval uši, vyčistil zuby, postříkal deodorantem a lehounce navoněl Hugo Bossem. Nahodil čisté trenky a ponožky, rifle a novou košili, rozžvýkal tři žvýkačky do bezvědomí, chudinky, popadl peněženku a mobil a před pěti minutami dorazil.

Vyhlížím ke dveřím a modlím se za věrnost její fotografie. Prosím, bože, dej, ať to není photoshop. Prosím, bože, ať skutečnost odpovídá do posledního pixelu. Nervózně oddechuji a snažím se netrást jako pudink před obědem. Klid, vůbec o nic nejde.

A už přichází. Mírně jí pokynu a ona si ke mně přisedá. Po vzájemném představení a objednání dvou cappuccin otevírám aktuální historkou. „Nevěřila bys, co se mi dneska stalo. Cestou z práce domů jsem se zastavil doplnit nádrž na benzínce. Natankoval jsem, a když jsem šel platit, všimnul jsem si u pultu takové pěkné barevné sošky panenky Marie. Nic pro mě, samozřejmě,“ rozhazuju rukama, „ale babča má zítra narozeniny, tak by ji to určitě potěšilo. Řekl jsem proto týpkovi na pokladně, že si jednu pro babi vezmu. On si mě změřil pohledem a hodil na mě pobavený výraz, ale kšeft je kšeft, tak nic neřikal a účtoval. Asi ještě nikdy neviděl slušně vychovaného vnuka. No co, zaplatil jsem, vzal panenku a spokojeně odešel. Až doma,

když jsem chtěl dárek zabalit, jsem konečně zjistil, proč se tak blbě tvářil. Ta panenka totiž nebyla jen tak obyčejná figurka, ale srandovní vibrátor. No, není to trapas k popukání! To by měla babča božský vzrůšo!“

Oba se při té představě vibrující panenky Marie v rukách roztřesené sedmdesátileté stařenky dáváme do smíchu. Začíná to dobře. S grácií jsem ze sebe udělal pitomce a zbořil prvotní ledovou zeď. Co na tom, že jsem si to celé vymyslel ráno při trůnění na záchodě. V téhle fázi se na pravdu nehraje, hlavní je zanechat dojem. Tak to praví příručky.

Pokračujeme v klábosení a navzájem se testujeme. Zkoumáme vzájemnou chemii, ladíme vzájemné vibrace. Vyprávím jí, jaké je to, obchodovat s rozvojovými africkými zeměmi, jak často cestuji, jaké mám sny a životní plány, jak bych rád spasil svět. Za pomoci pár smyšlenek ji až překvapivě snadno přesvědčuji o tom, že se mnou rozhodně neztrácí čas, že já jsem pro ni ten pravý. Pomalu větu po větě buduji svou odzbrojující přitažlivost. Přece jen nebalím holku poprvé.

Bohužel to samé nelze říci o Šarlotě. Čím déle hovoříme, tím rychleji vychází na světlo její největší slabina. Ta roztomilá kukadla, hebká šíje, svůdné ušní lalůčky a dlouhé měděné vlasy odstínu vycházejícího slunce z nějakého důvodu musely skončit na odpadišti virtuálního světa.

NUDNÁ. Ta holka je k smrti nudná. Ne ale jako kulkou do hlavy nebo vidlemi do žeber, pomalu stahováním z kůže před zraky všech členů rodiny. Začíná pozvolna od maličku, kolem nehtu, poté první kloubek, druhý kloubek, prsteníček, prostředníček, ukazováček, palec, potom dlaň, zápěstí, předloktí, loket, paže a pak rameno. A to jsme teprve na začátku. Kuchá mě zažíva naprosto všedními příběhy, naprosto běžnými zážitky, naprosto ovocnými banalitami typu banán je žlutý, jenom když uzraje. Sledování nekonečného seriálu z vaší Ulice je proti tomu jízda Disneylandem. A s přibývajícím časem se to jenom zhoršuje. Bezbrhý pocit prázdnoty mechanicky kývá mou hlavou, usmívá se a říká: „To je zajímavé. Prosím, pokračuj.“

Ač útrpně, musím jí dát ještě šanci. Třeba je jen nervózní a to lepší si schovává na později. Navíc jsem přece chlap, co něco vydrží. Nemůžu se vzdát jen tak. Pro ryzí city je nutné přinést i ty nejvyšší oběti.

„Nikol 18. Nějaký muž s mozkiem v hlavě, a ne v žaludu? Zn. s vyřešenou minulostí.“

Druhé rande, podvečerní procházka parkem s tajnou vyhlídkou na oslnivý západ slunce, připomínalo čtvrcení francouzskými valachy. Až na pár prvních náhodných dotyků a necudných vzájemných pohledů jsem si přál, aby kat popadl dvoubřitou sekeru a s milostí boží to ukončil.

Tušíte dobře, ani dnes Šarlota nebyla o nic víc zábavná. Nicméně jsme přežili a nyní stojíme na ulici před mým bytem. Dvě hodiny úmorného vžívání se do jejich pocitů, světa a problémů přinášeji toužebný úsměv a trčící bradavky. Už jen najít důvěryhodnou, lákovou a přijatelnou záminku, jak ji dostat nahoru a vychutnat si odměnu. Chce to něco, na čem by neulpěly stíny mých skutečných úmyslů. Chce to něco zajímavého, milého a pozitivního. „Co takhle se podívat na čelenku, kterou mi daroval náčelník Núbů, kterému jsme pomohli vyléčit syna z malárie? Mohl bych třeba uvařit nějakou súdánskou specialitu a ochutnala bys úžasný ibiškový čaj. Pak bych tě doprovodil na emhádečko.“

Šarlota chvíli hraje nerozhodnou, jak se na počestnou dívku sluší, a nakonec souhlasí. „Ale s ničím nepočítej!“

„Samozřejmě,“ okamžitě kontruji a otevírám dveře.

Je to doma. Gazela v ohništi, jak říkají Nubové. Pohádka se blíží ke šťastnému konci. Chvilími jsem pochyboval, ale když jde člověk za svým a štěstíčko mu napomůže, může i takový beznadějný snílek jako já dosáhnout svého. Hlavně neodhalit pravou tvář. Velbloud a jeho jezdec – každý má svůj vlastní plán.

Sotva zavřu dveře bytu, jemně Šarlotu pohládím po ruce a přivinu ji ke zdi. Vzrušeně oddechuje a obejmě mě kolem krku. Odhrnu jí z tváře pramínek měděných vlasů odstínu vycházejícího slunce, šibalsky se usměju a nakloním se blíž, ona zavře oči a já ji do krku píchnu injekcí se syntetickým narkotikem.

„Bára 26. Pokud věříš v nefalšovanou lásku, ozvi se!“

Jsou tři hodiny v noci a za okny hotelového pokoje přistává silueta Boeingu 737. Letištní hala přede mnou jasně svítí a maličká lidičková vchází dovnitř i ven. Na osvětlené ploše pod zataženou oblohou zejí opuštěná zaparkovaná auta a jeden autobus. Projíždějící žlutý taxík, nad ním bílý nápis TERMINÁL 2 a za nimi řady malinkých světylek lemujících odletové ranveje.

„Tady, vaše peníze,“ vytrhne mě ze zahledění lámaná angličtina se silným africkým přízvukem. Otočím se a o hlavu větší černoch oblečený do padělaného armaního mi do rukou vrazí sportovní tašku narvanou dolary.

„Děkuji,“ odpovím taktéž anglicky, aniž bych o peníze zavadil pohledem. Je zbytečné je přepočítávat, Umar platí vždycky přesně. Umar, ten malý černoch rozvalený v červeném křesle, který si právě teď na tabletu prohlíží stránky své oblíbené on-line seznamky. Listuje jí jako v kolekci luxusních šperků od Tiffanyho, plné božských klenotů s omezenou životností. Pozorně zkoumá každický jejich detail, pečlivě zvažuje a vybírá. „Tahle,“ ukazuje nakonec tlustým černým prstem na dvacetiletou blondýnku s vyšpulenými rty. „Zlatý písek. Moc hezký,“ jemně hladí dotykový displej, v očích jiskru obchodníka s osudem. „Tahle přistě.“

Já přikývnu, potřesu si s ním rukou a naposledy pohlédnu na Šarlotu, která už je opět při vědomí. Vystrašená se klepe uprostřed místnosti. Nahá, s roubíkem v ústech, rukama svázanýma za zády. I takhle je moc pěkná, ne-li o ždíbet hezčí. Prosebné uplakané oči a nechápavé vrásky na čele. Milionové rozcuchané měděné vlasy odstínu vycházejícího slunce. Když mě spatří odcházet, snaží se vytrhnout svému černému strážci a něco mumlá přes zavázaná ústa. Zřejmě prosí o pomoc. Ale já už roli splnil. Za pár hodin odlétá na líbánky do slunného Súdánu, pozná svého nového manžela a její život konečně přestane být k uzoufání nudný. Prosím, není zač.

Provlíknou se mezi dvojicí ozbrojených černých mužů v černém ven na hotelovou chodbu. Červený koberec a bodová světla ve stropě, bílé čisté zdi. Tašku přehodím přes rameno a kráčím si to středem, dolů ke svému autu.

Já vím, e-shop s láskou ještě zdaleka nefunguje. Ale dělám, co se dá. ■

EVERY ARTICLE YOU'VE READ (and every one you pretended to)

*Access the ultimate stack of Playboys, from the
first issue to the latest, only on iPlayboy.*

Take a free 30-day trial at: playboy.com/free30

iPLAYBOY

www.iPlayboy.com

[KNOW-HOW]

Poševní

MED

hudba budoucnosti?

TEXT PETR BOŠNAKOV
FOTO PROFIMEDIA.CZ

Vzhledem k tomu, že nejsem rapper, mi při sledování filmu 8 Mile volně mapujícího osudy slavného Eminema nejvíc utkvěla v paměti nehudební scéna. Rapperova matka, jinak Kim Basinger, si v ní stěžuje svému synovi, že její sexuální druh odmítá **CUNNILINGUS NEBOLI INTIMNÍ TECHNIKU SPOČÍVAJÍCÍ V DRÁŽDĚNÍ VAGINY RTY A JAZYKEM.**

Scenárista filmu zřejmě vycházel z obecně známého faktu, že tato sexuální praktika patří mezi ženami k těm nejpříjemnějším, tudíž nejvyhledávanějším. Řada mužů ji ovšem z nepochopitelných důvodů odmítá. Přitom dělají chybu, neboť cunnilingus zabíjí i přes případný rozpačitý postoj ze strany lízajícího několik pomyslných much jednou ranou.

Například se při ní člověk nenadře tolik jako při klasickém sexu, zvláště pak když partnerka vypomáhá šikovnými, nejintimnějších partií znalými prsty. A jak již bylo řečeno, holky to mají rády.

A co je nejdůležitější, vědci z univerzity v San Diegu přišli s převratným objevem, jenž sex, při kterém jazyk pracuje s různou intenzitou na vagině, staví do nové dimenze. Až do doby objevu totiž převládal mezi zasvěcenými a informovanou veřejností názor, že tekutina, kterou produkují žlázy v oblasti stydkých pysků, se skládá ze 70 procent z vody a zbytek tvoří hlen. Vědci ale na základě výzkumu konstatovali, že s výjimkou glukózy mají tekutiny v ženské pochvě stejné složení jako med, nechybí v nich tudíž fruktóza a sacharóza.

Vědeckou teorii potvrdil i „obrácený pokus“, kdy byla z medu odstraněna glukóza, a výsledkem byla tekutina totožná s tou, kterou produkuje pochva. Průkopník této teorie profesor Dualibi dále uvedl, že přírodní med má podobné složení jako krevní plazma, která se dostává kapilárami až do pochvy. Proto nejvyšší poševní med poskytují vaginy žen, které žijí pravidelným a plnohodnotným sexuálním životem. Platí totiž přímá úměra mezi prokrvením pánve a počtem medových složek, které se do poševní tekutiny dostanou při orgasmu. Výsledky výzkumu ovšem bohužel neuvádějí přesnou definici plnohodnotného a pravidelného sexuálního života. Z vlastní zkušenosti vím, že názory žen na plnohodnotnost a pravidelnost se velmi liší. Snad jen tolik, že ne vždy se pravidelnost a četnost rovná plnohodnotnosti...

Jak vědci dále konstatovali, rozdíl mezi poševním a klasickým medem je pouze v chuti. Prvně jmenovaný je vzhledem k neexistenci glukózy nesladký. Ovšem stejně jako včelí produkt obsahuje i poševní med mnoho vitamínů B1, B2, B6, K a C. Dále přišli vědci s tím, že produkce poševního medu závisí na hormonálním stavu ženy a nekončí s obdobím plodnosti. Naopak, konec produkce ženského estrogenu je u „výroby“ poševního medu ku prospěchu věci.

LÍZÁNÍM KE ZDRAVÍ

Z uvedených vědeckých poznatků je patrné, že vylízat se dnes lze nejen ze slabší aktuální formy penisu. Má-li poševní med stejné složení jako včelí, můžeme včasnou aplikaci cunnilingu předejít řadě chorob, případně s nimi účinně bojovat. Poševní med má antiseptické účinky. Antioxidanty v něm obsažené patří k účinným bojovníkům proti rakovině tlustého střeva a snižují hladinu cholesterolu. Dále zlepšuje imunitu a podílí se na prevenci civilizačních chorob. Pokud do sebe vstřebáte dostatečné množství poševního medu, učinili jste podstatný krok v souboji s angínou, zánětem průdušek, stresem, depresí a migrénami. Navíc regenerujete játra. A nesmíme zapomenout na skutečnost, že poševní med je plně dostupný i diabetikům.

Vzhledem k tomu, že med poševní zatím nelze stáčet do nádob, odpadá bohužel využití jeho antibakteriálních účinků při hojení ran, popálenin, vředů, redukci žizev a otoků. Zatím to musíme nechat na včelách.

ZNEHODNOCENÍ NEHZOÍ

Na rozdíl od včelího medu nelze med poševní nevhodným způsobem, v lepším případě přidáním cukru, v horším pak zakázanými antibiotiky jakkoli upravovat. Poševní med nelze přehřívat a filtrovat. Cenné vaginální tekutiny rovněž nehozí znehodnocení nevhodným transportem. Uživatel má prakticky stoprocentní jistotu, že se k němu v případě oboustranného zájmu za všech okolností dostane biokvalita.

Objev vědců v San Diegu pak dává nový náhled na orální sex mezi ženami. Zejména muži by měli s větším pochopením než dosud vnímat případné bisexuální hrátky partnerek. Musíme si přiznat, že i když je sperma životadárnou tekutinou a má mít dobrý vliv na pokožku, účinků poševního medu nedosahuje. A proč odpírat partnerce to, čeho si sami rádi užíváme? Zejména jedná-li se o aktivitu oboustranně zdraví prospěšnou.

BRAŇME VČELY

Na závěr je nutno říci, že využitím nabídky produkce poševního medu odlehčíme včelám. V důsledku nejrůznějších chorob (poševnímu medu nehozí ani obávaný kleštěk včelí) včelstev ubývá, jen v České republice jich v této chvíli podle odborníků chybí 150 tisíc. V USA pak klesla za posledních deset let produkce medu o 28 procent.

Proto nesměj včelaři ve své chvályhodné a bohužel alespoň v českých podmínkách mizerně placené práci polevit. Poševním medem si například neosládné čaj, nepomůže vám ani při přípravě medovníku. Ale co je mnohem důležitější, na fungování včel závisí další vývoj lidstva. Základní pracovní činnost tohoto občas bodavého hmyzu spočívá v opylování rostlin, a pokud takto nebudou včely činit, hrozí lidstvu hladomor. Navíc se opylování rostlin projevuje na produkci kyslíku, bez kterého si naše fungování lze jen stěží představit.

[PICTORIAL]

Ležérně přirozená

FOTO WALDY MARTENS

KELLIE SMITH

Ještě jako malé děvčátko si Kellie vysnila, že jednou bude v Playboyi, což se jí časem splnilo. Dnes pětadvacetiletá Kanadanka na sobě pracuje ve fitku a na hodinách jógy a volný čas tráví randěním.

To prý začíná u filmů doma a pak následuje večere.

Pokud její doprovod je svalnatý, potetovaný a navíc se neustále usmívá, což je pro drobnou černovlásku nejvíc sexy, může se z přátelství vyklubat i něco jiného.

„K romantice na můj způsob patří nejen černé prádélko, ale i country. To se pak dostávám do varu, a když zafunguje i chemie, k vyššímu levelu to jde hodně rychle. **Dobry sex**

dělá dobré vztahy,

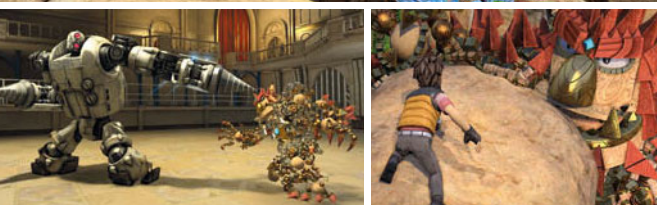
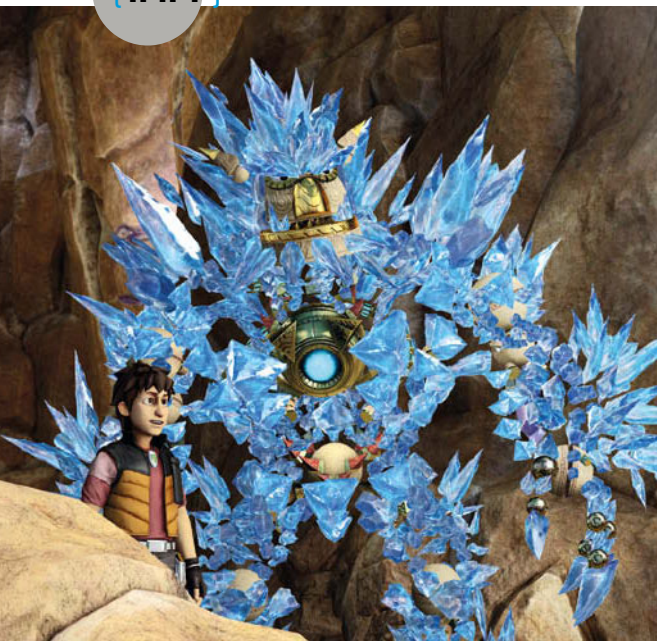
culí se Kellie.

HRA MĚSÍCE

HRDINA Z KOSTEK

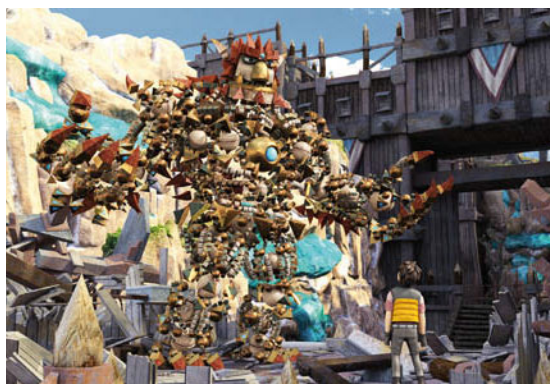
Lidstvo ohrožuje armáda orků a svět může zachránit jen dobráček **KNACK**. Vmžiku se složí z malých artefaktů a naroste do gigantických rozměrů, aby se vzápětí všeho nákladu zbavil a protáhl své drobné tělíčko ventilační šachtou. Stejnomené arkádové dobrodružství pro celou rodinu vypadá na první pohled jako povedený animák, který se však hroutí pod přílišnou linearitou a nevyváženou obtížností. Knack mění podobu, využívá posbíraného materiálu k různým schopnostem

a taktizuje v soubojích s nepřáteli, ale často upadá do stereotypu znásobeného generickým prostředím.

Zábavu zvyšuje lokální multiplayer, kdy se do akce zapojí parťák s druhým ovladačem a vypomůže s nepřátelskou přesilou. Po aktivaci speciálních gadgetů se hratelnost značně vylepšuje a mizí počáteční frustrace, ale přesto se nelze ubránit pocitu, že Knack mohl být podstatně lepší – snad příště.

Platformy: PlayStation 4

Cena: 1499 Kč

TEXT PETR PROŠEK ■ FOTO ARCHIV

Festival destrukce

Arkádová střelba **RESOGUN** za jednoduchosti skrývá třeskutou hratelnost a ukazuje vztyčený prostředníček všem opulentním next-genovým titulům. Vezměte jednu raketku, přidejte stovky agresivních nepřátel a nechte se unášet na vlnách destrukce. Prstencová hrací plocha a mnohonásobná přesila vyžadují velkou dávku taktiky a rychlé reflexy, zvláště když je třeba zachránit všechny přeživší a nasbírat co největší nášup bodů do online žebříčku. Na výběr jsou tři druhy raket s odlišnými vlastnostmi a pět planet s unikátními strážci. V akci pak můžete bojovat na vlastní pěst nebo spojit síly s druhým hráčem online.

Resogun předvádí efektní podívanou, kdy každíčký výbuch doprovází rozpad stovek miniaturních kostiček a bojiště hraje všemi barvami. Tato adrenalinová akce se zkrátka jen tak neokouká, a navíc je zdarma ke stažení pro všechny majitele PlayStation Plus. Bravo!

Platformy: PlayStation 4 **Cena:** zdarma (PS Plus) 🐣🐣🐣🐣🐣

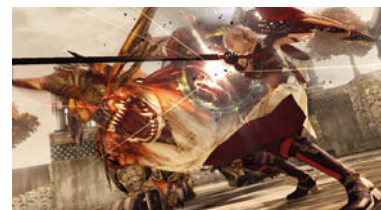
Na konci světa

Rodinku japonských her na hrdiny rozšiřuje nejnovější přírůstek legendární série Final Fantasy, který vrací do akce starou známou krasavici Lightning. Svět se řítí do záhuby a do konečné transformace zbývá jen několik málo dní.

LIGHTNING RETURNS: FINAL FANTASY XIII servíruje rozsáhlý fantasy svět, který přímo vybízí k vášnivému prozkoumání. Největším nepřítelem je však samotný čas – neúprosně ubývá a tlačí hráčům na paty. Každý krok je třeba pečlivě plánovat, vhodně vybírat vedlejší úkoly a dobře odhadovat, kdy se posunout v hlavní dějové linii. Originálně pojaté dobrodružství tak nemusí vyhovovat každému.

Lightning Returns by ovšem byla škoda ignorovat, neboť zcela přepracovaný, akčně pojatý soubojový systém s obrovským množstvím úprav nabízí fanouškům Final Fantasy nevídanou svobodu a taktické orgie. Možná svět nezachráníte na první zátah, ale o to víc si hru vychutnáte ve druhém tažení.

Platformy: PlayStation 3, Xbox 360 **Cena:** 1399 Kč 🐣🐣🐣🐣🐣

SOUTĚŽ

O HERNÍ MYŠ LOGITECH G700s

Posuňte počítačové hraní na vyšší level! Se společností Logitech jsme připravili soutěž o DVĚ SPECIÁLNÍ HERNÍ MYŠI LOGITECH G700s se třinácti programovatelnými tlačítky a speciálním povrchem proti pocení. Stačí, když správně odpovíte na následující soutěžní otázku a budete mezi dvěma nejšťastnějšími. Odpověď hledejte na www.logitech.cz.

SOUTĚŽNÍ OTÁZKA

JAKÝ MODEL PODLOŽKY JE VHODNÝ PRO SPECIÁLNÍ HERNÍ MYŠ LOGITECH G700s?

A) G602 B) G440 C) G430

Odpovědi pod heslem **LOGITECH G700s** se svou adresou zasílejte do 4. 4. na adresu redakce: **PLAYPRESS**
Ohradní 1440/2a, 140 00 Praha 4, e-mail: playboy@playpress.cz

Přeškolte se... ... a nebo si půjčte Cirrus SR 22 G3

ZÁŽITKOVÝ LET

Příbram — Benátky — Příbram

cena za celé
letadlo pro
3 osoby

29 900,-

ZÁŽITKOVÝ LET

Příbram — Portorož — Příbram

cena za celé
letadlo pro
3 osoby

19 900,-

Přeškolení na Cirrus SR 22 a Cirrus SR 22 Turbo (5 letových hodin výcviku)

Výcvik zahrnuje kompletní seznámení s letounem, od seznámení s příručkou letounu, až po nácvik nouzových situací za letu.

Pronájem letounů (pro 3–6 osob)

Letadlo Vám přistavíme do **60ti minut na Vámi zvolené letiště** v České republice (včetně Letiště Václava Havla) a cílovou destinaci zvolíte Vy. Bez rezervace a bez starostí kamkoliv po Evropě.

Pilotní výcvik

PPL(A) – soukromý pilot – 45 hodin letového výcviku, instruktor v ceně letové hodiny

Noční lety – 5 hodin letového výcviku

Zážitkové lety a pronájem profesionálních posádek

TŘETÍ ŘÍŠE

Po Nacistické literatuře v Americe vychází i Třetí říše – jak prosté, řekl by jistě Sherlock Holmes... Posmrtná sláva chilského

prozaika **ROBERTA BOLAÑA** (1953–2003)

tak pokračuje nadále i v českém literárním prostoru.

A je to vlastně až jaksi starosvětské

– míněno ona posmrtná sláva –, neboť dnešní

autoři už nechťejí čekat na nějakou nesmrtelnost, chtějí být slavní hned jako

rockové hvězdy a herci. Bolaňovský boom začal až anglickým překladem

jeho rozsáhlého románu *Divocí detektivové* v roce 2007, který byl pak

stvrzen posmrtně vydaným a ještě opulentnějším románem *2666* – v obou

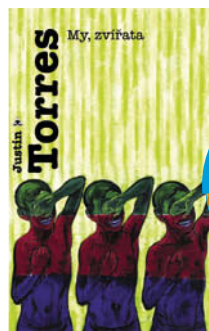
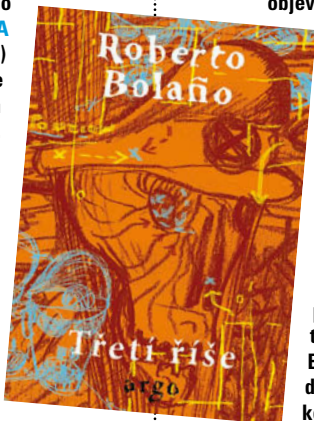
prozaik namíchal koktejl z jazykové nespoutanosti a napínavého příběhu.

Po úspěchu těchto knih se v češtině objevil už i fiktivní slovník

Nacistická literatura v Americe a nyní tedy rovněž román z roku 1989 s názvem *Třetí říše* (vydalo Argo), odehrávající se na katalánském pobřeží, kde žil i samotný autor, a nabízející příběh z prostředí turistů, které Roberto Bolaño, žijící se jednu dobu jako správce kempu, dobře znal.

Samotný název románu

pak odkazuje k jedné z deskových her, které v něm hrají podstatnou roli. Kde končí hravost a začíná hra doopravdy...

My, zvířata

Starší literáti už na to jsou zvyklí, ale především nastupující generace českých spisovatelů se cítí strašně „nedomazlená“

– málo slávy i peněz. A i když dostanou nějakou cenu či stipendium, je to většinou almužna, po níž nemohou dát nenáviděné práci vale a věnovat se jen psaní. To v Americe se o své talenty starají velmi dobře, jak ukazuje nejnověji i případ **JUSTINA TORRESE** (1980). Jeho kniha *My, zvířata* (vydalo Argo)

vypráví autobiografický příběh o třech pubertálních bratřích vyrůstajících v komplikované irsko-portorikánské rodině. Dostí drsný příběh pak vrcholí psychickým zhroucením nejmladšího

hocha a jeho hospitalizací. Příčinou je složité hledání – a nalézání – sexuální orientace. Justin Torres studoval tvůrčí psaní a následující léta strávil na různých literárních stipendiích

po dalších amerických univerzitách, přičemž za svou prvotinu sklidil řadu obdivných recenzí. Takže je chválen a nemá – na rozdíl od českých adeptů spisovatelství – existenční problémy.

To mu lze závidět – ale na druhou stranu se ukrádá otázka:

O čem zas bude dál psát? O tom, že se z něj stalo zkrátke zvířátko na štědrém stipendiu? To teprve uvidíme.

Dějiny světa

Sahají současní autoři po cizích příbězích z 20. století proto, že sami nemají o současnosti co vyprávět? Jsou znechuceni dnešní životní banalitou? Nebo se chtějí poklonit a uctít předchůdce? Anebo nakonec jenom hrají na jistotu? Protože když člověk napíše o někom známém, tak má hned zajištěnou publicitu, a ještě bude obdivována jeho schopnost vcítění a obeznamenost. Kdyby **JAN NĚMEC** (1981) napsal román o nějakém fotografovi, tak by

to asi znělo poněkud jinak, než když se řekne, že napsal román o Františku Drtikolovi, o tom, který nafotil tolik ženských aktů, jimž vévodí chumáč chlupů v klíně. To už zní daleko lépe – a prozaik si taky nemusí až tak moc vymýšlet, příběh má nalinkován, ale zároveň se

vždycky může „vymluvit“ na to, že jde o román, že to není žádná biografie. A tak v *Dějiny světa* (vydal Host) sledujeme cestu mladého Drtikola z Příbrami, dále mnichovské a pražské umělecké prostředí, válečnou dobu, fotografův příklon k buddhismu a později i ke komunismu. Román ale obsahuje i několik autentických dopisů a v závěru taky životopis, který František Drtikol sepsal po druhé světové válce. Promyšleně sestavený produkt.

Viselec – Aj Wej-wej a jeho uvěznění

Je to zvláštní schizofrenie. Když v roce 2000 dostal čínský exulant Kao Sing-fien Nobelovu cenu za literaturu, Čína protestovala a odmítala tento verdikt brát na vědomí. Předě dvěma lety dostal Nobelovu cenu pro změnu Mo Jen, dalo by se říci prorežimní čínský autor, a rozpaky to zas vyvolalo u literárních odborníků po celém světě. Je opravdu tak dobrý, nebo jde o úlitbu Pekingu? A pak je to ještě jedna schizofrenie. Všichni s Čínou spolupracují, dovážejí, vyvážejí,

půjdou si od ní, jezdí na pekingskou olympiádu, ale novináři z těchto zemí zároveň neustále přináší články o bezpráví, které se v Číně děje různým umělcům. Ovšem dá se to pochopit: z toho prvního jsou peníze, z toho druhého silné příběhy.

Britský novinář **BARNABY MARTIN** v knize *Viselec* (vydalo 65. pole) vypráví o tom, jak se vypravil do Číny za Aj Wej-wejem (1957) poté, co byl tento umělec dva měsíce protiprávně vězněn. Ale nebaví se pouze o umění, o vězení či o současné Číně, nýbrž i o historii výtvarnickovy rodiny – jeho otec býval spolupracovníkem Mao Ce-tunga, ovšem později se názorově rozešli, a tak byl tímto komunistickým vládcem odeslán do vyhnanství a čistil záchody.

Aristokratka ve varu

Proč dnes vzniká tak málo humoristických románů – míněto těch povedených? Odpověď je možná velice jednoduchá.

Dobrý humoristický román totiž potřebuje do základů rodinné prostředí, ovšem my žijeme v době osamělých vyděděnců či úspěšných a voňavých lidí, kteří životní prázdnotu hrdě zakrývají světové znějícím slovem „singles“.

EVŽEN BOČEK (1966) se však s touto situací humoristickému románu nepřející snaží

bojovat – a podle žebříčku bestsellerů se mu to daří velmi dobře. *Aristokratka ve varu* (vydalo Druhé město) je totiž již druhým dílem o rodině Františka Antonína hraběte Kostky z Kostky – o rok dříve vyšla *Poslední aristokratka*. Ano, autor, civilním povoláním kastelán,

nejenže píše humoristický román o kruhu rodinném, ale navíc to jsou potomci šlechty, restituenti nejchudšího zámku v Čechách, kde byla největší událostí za posledních tři sta let svatba Heleny Vondráčkové. Kvůli této nemovitosti se hrabě Kostka s rodinou vrací z New Yorku a Evžen Boček jim navrch dopřál kastelána nelidu a vulgárně hovořící hospodyně. Prostě autor by za humornou situací dal Helenu Vondráčkovou a k tomu půl Kostky.

Klinika
slaví
20
let!

Ústí n. L.
Praha

Esteticusti s.r.o.

Klinika plastické, estetické a laserové medicíny.

veškeré estetické operace | operace genitálií | odstranění vrásek
bez operace | transplantace vlasů a obočí • **LASER CENTRUM**
KLINIKY - depilace, žilky, bradavice, pigmenty, jizvy, chrápání,
rýma, frakční CO₂ laser k omlazení pleti • **BEAUTY CENTRUM**
KLINIKY - kosmetický salon, lymfodrenáže, zestihující zábaly,
STARVAC celotělová žehlička pleti, kavitace, radiofrekvence
NOVINKA, ScarLet - bezoperační lifting obličeje, lékařské bělení
zubů NOVINKA, Smart Lifting - vypnutí obličeje bez operace,
nitový lifting, NOVINKA - plazmat terapie - omlazení vlastní krví

www.esteticusti.eu

www.vraspirova.cz

T.: +420 475 212 047

M.: +420 775 122 031

Velká Hradební 3385/9, Ústí n. L.

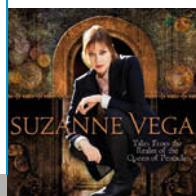
Sledujte naše **AKCE a SLEVY**

Beck

Svou novou desku **MORNING PHASE** přirovnal americký muzikant ke špičce své tvorby, desce Sea Change z roku 2002.

Becka Hansena většinou musíte brát vážně, což platí i tentokrát. Folkový fenomén, který na albu spolupracoval s některými umělci právě ze Sea Change, dokázal skvěle spojit velkolepost s intimitou a k tomu navíc přidat uklidňující místo deprese. Stárnutí Beckovi prospívá, a jak!

Suzanne Vega

Americká písničkářka Suzanne Vega je vyhlášená tím, že točí desky jenom tehdy, když má světu co

nového říct. Na novou studiovou nahrávku, která vyšla pod názvem **TALES FROM THE REALM**

OF THE QUEEN OF PENTACLES, tak fanoušci museli čekat dlouhých sedm let. Klasický zvuk, díky kterému má nejen u nás tolik fanoušků, může Čechy potěšit dvojnásob, zvlášť když s ní na albu spolupracovala i **Smíchovská komorní filharmonie**.

Nina Persson

Vůbec první desku pod svým civilním jménem vydává Nina Persson. Nese název

Animal Heart a Švédka tu opět ukazuje, že indie pop je teritoriem, ve kterém se pohybuje jako ryba ve vodě. Signifikantní projev dává vzpomenout jak na The Cardigans, tak na A Camp, a i když by zde mohlo být o něco víc silných momentů, Animal Heart ukazuje, že Nina Persson je víc než jen osobitá interpretka.

ALBUM MĚSÍCE

VELKOLEPÝ NÁVRAT NENEH CHERRY

Blank Project

Kieran Hebden coby producent, k tomu londýnské duo **RocketNumberNine**,

které jí pomáhalo s texty, a jako třetína na dortu sladká **Robyn** – to jsou hosti na novince **Neneh Cherry Blank Project**. Poslech vyžaduje trpělivost, protože na první dobrou záranky neobjevíte.

Pokud ale vyčkáte, „akustická elektronika“ vás odmění a skvělé texty pak budou jen bonusem.

SKANDINÁVSKÁ DIVA **NENEH CHERRY** NEVYDALA DLOUHÝCH 18 LET SÓLOVOU NAHRÁVKU. V TOMTO ROCE TÍCHO KONEČNĚ PROLOMILA S DESKOU **BLANK PROJECT** A JE TO DOST MOŽNÁ JEDEN Z NEJFAMÓZNĚJŠÍCH NÁVRATŮ, KTERÝ LETOS USLYŠÍME.

Zapomeňte na Woman, Manchild nebo 7 Seconds, na **Blank Project** totiž o pop kořeněný soulem a hip-hopem, který Švédku proslavil po celém světě, určitě nejde. Minimálně ne v první řadě. Prim tu totiž dostala na první poslech trochu neskladná, svou stopáží až náročně uposlouchatelná elektronická hudba. Stylu napovídá i producent alba, kterým se stal **Kieran Hebden** z eklektických **Four Tet**, nebo hostující electropopová zpěvačka **Robyn**.

Skoro to vypadá, jako by se Neneh s dominancí elektroniky a bicích vracela ke svým kořenům. Nebyla to právě ona, kdo pomáhal Massive Attack v začátcích vymezovat bristolskou trip-hopovou scénu? Nebyli All Saints a Destiny's Child těmi, kdo Švédku nahlas zařazovali mezi své největší vzory?

Nejsou lehká témata, která by Neneh na desce řešila.

Ať je to smrt matky, nebo strach o dceru, texty písní v podstatě dávají jen další rozměr už tak mnohovrstevnaté hudbě. A o to jde. Neneh Cherry není obyčejná, zaměnitelná žena, kterou si spletete s desítkami dalších hitparádových záranků. Tahle dáma hledá vyšší princip, což je patrné doslova z každého tónu.

Cherry v těchto dnech sfoukává padesát svíček na svém narozeninovém dortu a to nelze chápat jinak než jako obrovskou výhodu. Propůjčit moderní hudbě, která hýbe hitparádami, takový nadhled, a ještě ho doplnit o značnou míru osobitosti, totiž není jen tak. A Neneh Cherry se s tímhle úkolem vypořádala víc než bravurně.

Velší Manics představí hudební novinky

Své jedenácté studiové album **Rewind The Film** z loňského roku i letošní novinku **Futurology** přijíždějí do Česka představit hrdinové z Walesu **Manic Street Preachers**.

Na kapelu celkem komorní prostor si Manic Street Preachers nejspíš vybrali záměrně. Novinka z loňského září **Rewind The Film** se nese na převážně akustických aranžích, jak je ale u **Jamese Deana Bradfielda**, **Nickyho Wira** a **Seana Moora**

dobrým zvykem, ani zde nechybějí silné refrény. Vzpomínky na minulost jsou pak hlavním motivem lyrické křivky. Návrat zpátky tu ale rozhodně nepůsobí lítostivě nebo kýčovitě, z desky **Rewind The Film** spíš číší spokojenost a vyrovnanost. Druhou nahrávkou, o které v Praze půjde, je **Futurology**, kterou se kapela chystá vydat v květnu.

„Proti skoro až intimní **Rewind The Film**

je naše chystaná novinka mnohem svižnější a živější,“ řekl **Jam Bradfield** britskému magazínu **NME**.

„Na **Futurology** zní daleko víc jako kapela a hlavním tématem jsou pak neduhy, kterými trpí Evropa, již se my Briti necítíme součástí.“

A dodal, že pilotní singl zpívá napůl anglicky a napůl německy.

Jak jde Jamesovi jazyk našich sousedů, se přesvědčíte už **14. května** v pražské **Lucerně**.

THE BOOK THAT SAYS IT ALL

HUGH HEFNER'S PLAYBOY

YOU CAN READ THE INSIDE STORY OF A DREAM THAT CAME TRUE AND A TRUTH THAT ALTERED THE COURSE OF AMERICAN LIFE. *HUGH HEFNER'S PLAYBOY* IS A SIX-VOLUME, 3,506-PAGE MAGNUM OPUS EXQUISITELY BOUND AND COLLECTED IN A BRILLIANT PLEXIGLAS CASE.

PRICE \$1,300 SPECIAL LIMITED EDITION OF 1,500, SIGNED BY HUGH HEFNER

Follow Hugh Hefner's legacy from his schooldays on the Northwest Side of Chicago to the salad days of Holmby Hills. Featuring hundreds of never-before-seen photos, personal artworks and drawings, this is the most comprehensive Playboy book ever assembled. Edited and with an intro by Hugh M. Hefner. Also included is a facsimile of the first issue. Available only in a limited signed edition of 1,500, this is the ultimate Playboy book. Published by Taschen. French, German and Spanish translations included. ISBN: 978-3-8228-2613-3. Contact playboystore.com to order your hardcover, in a box. 3,506 pages. 8.8" x 12.3".

FILM MĚSÍCE
KONZULTANT

KDYŽ SE SEJDOU **BRAD PITT**, **JAVIER BARDEM**, **MICHAEL FASSBENDER**, **PENÉLOPE CRUZ** A **CAMERON DIAZ** S REŽISÉREM **RIDLEYEM SCOTTEM**, DÁ SE OČEKÁVAT PECKA. A I KDYŽ TO NĚKDY ÚPLNĚ NEVYJDE, STEJNĚ JE NAČ SE DÍVAT.

Rozpočet byl pětadvacet milionů dolarů, v kinech film vydělal trojnásobek, přesto kritici tentokrát zrovna dvakrát nechválí.

Ano, **SCOTTŮV** film je místy zbytečně mnohomluvný, zahlcený symbolikou a mnoha odkazy s ambicí překročit svým filozofickým a intelektuálním přesahem rámeček pouhé gangsterky. Pořád je to ale dobrá práce, založená na kvalitním filmovém řemesle, výborně natočených scénách a drsné atmosféře i velmi dobrých hereckých výkonech. A byť se režisér se scenáristou evidentně nevezou na stejné vlně, ani **CORMAC MCCARTHY** nezapře, že právě on stojí za předlohou oscarového hitu *Tahle země není pro starý*.

A oč jde? **MICHAEL FASSBENDER** jako špičkový advokát po uši zamilovaný do své

snoubenky si s vidinou pohádkového zisku zadá s drogovou mafií. S majitelem nočního klubu v podání charismatického **JAVIERA BARDEMA** uzavrou dohodu, která se postupně mění ve smýčku, jež se stahuje nejen kolem nich, ale zasahuje stále širší okruh lidí včetně sukníkáře a zprostředkovatele obchodu v podání **BRADA PITTA** či advokátovy zbožňované snoubenky. Takže komu se podaří uniknout a kdo propadne hrdlem?

Od téhle temné brutální gangsterky sice člověk čekal trochu větší švih a mnohem přímější tah na branku, tvůrcům se tahle podívaná místy rozpadá a divák se začíná nudit, nicméně i tak jde o film, který stojí přinejmenším za jedno zhlédnutí.

Lásky čas

Vtipná, okouzující a mnohovrstevnatá romance od tvůrce *Lásky nebeské* a *Piráťů na vlnách*, která nabízí pohled na různorodou podobu lásky, a to s nadhledem, citem a šarmem. Režisér **RICHARD CURTIS** a **BILL NIGHY** v hlavní roli dostanou i ty, kteří jsou zpravidla k romantice, milostným příběhům i rodinným tématům hluchí. Zápětka je jednoduchá – matka, otec, syn. Synova první milostná dobrodružství, hledání cesty životem a jedna ne tak běžná schopnost – umění cestovat časem. Což může být prostředek k napravování zla, ale i časovaná bomba, pokud by se s darem zacházelo necitlivě. Právě ten předává stárnoucí otec v podání Nighyho svému synovi, aby s ním naložil co nejrozmumnějším způsobem. Pro nás diváky je pak tato schopnost hlavním hybatelem děje, v němž se odvíjí pestrá, poetická a velmi lidská mozaika citových vztahů, ať už jde o otce a syna, muže a ženu, neopravdivou lásku... Snímek mile a vtipně poukazuje na to, co je v životě to nejdůležitější, tedy život sám. Intenzita, s níž jej prožíváme, a hloubka pout, která během té cesty vytváříme, a to bez zbytečného patosu, zato s lehkostí a hravostí. Moc příjemný zážitek.

Komorník

Mluví se o něm jako o černošském Forrestu Gumpovi. Ano – hraje ho **FOREST WHITAKER**, to ale není ten důvod. Stejně jako Gump je i Cecil Gaines tam, kudy kráčela historie. Muž v pozadí tmavé pleti, přítomný činům a rozhodnutím celkem sedmi amerických

prezidentů. Ačkoli se narodil na plantážích Georgie, dokázal se dostat až do Bílého domu.

Jeho snaha o prosazování rovnoprávnosti Afroameričanů je vykypena důslednou a tvrdou prací v zákulisí jeviště, kde se tvoří dějiny, což je i jedním z důvodů sváru s radikálně smýšlejícím synem.

Lovelace: Pravdivá zpověď královny porna

Ten, kdo právě listuje tímto časopisem, dost možná o filmu *Hluboké hrdlo* už někdy slyšel. A životopisný snímek **ROBA EPSTEINA** a **JEFFREYHO FRIEDMANA** vypráví s notnou dávkou tvůrčí licence o osudech jeho hlavní

star aneb první pornohvězdy, která vzrušila svět. Naivní dívka „s mimořádným talentem na orální sex“ je

manželem smýkaná pornobyznysem, aby se nakonec našla v boji za práva zneužívaných žen – to je opravdu velmi uhlazená verze reality, ale kultivovaná režie a dobré obsazení vytahují snímek nad průměr.

Enderova hra

Příznivci žánru si tuhle poctivě a zručně natočenou vesmírnou sci-fi jistě užijí. Z mnohovrstevnaté látky populární stejnojmenné knihy dokázal scenárista a režisér **GAVIN HOOD** vysekat dobře fungující příběh, který diváky zavede mezi mladé válečníky. Ti se školí k tomu, aby mohli čelit zniču-

jičí mimozemské invazi. Z neko-nečného soupeření a srovnávání v trénincích na vesmírných simulátorech i ve válečných hrách nakonec vyjde vítězně Ender. V simulované válce vede na půdě školy ostatní, jenomže to už je na obzoru skutečný konflikt. Vedle mladých hvězd táhnou tuto podívanou i ostřílení pardálové, jako

HARRISON FORD či **BEN KINGSLEY**.

Prodej nových vozů ŠKODA
Prodej ojetých vozů ŠKODA Plus
Autorizovaný servis ŠKODA
Operativní leasing
Mycí centrum SONAX

Přijďte si nás vyzkoušet...

Servis AUTO OPAT s.r.o.

PRODEJNÍ A SERVISNÍ CENTRUM,

Komerční 467, 251 01 Nupaky

tel.: (+420) 240 200 730

www.autoopat.cz

**AUTO
OPAT**

FULL SERVICE

5/2014
vychází
23. 4.

INTERVIEW |

BRADLEY COOPER

si užívá dolarové spršky

20 OTÁZEK |

DAVID TRÁVNÍČEK

Kolik stojí vrcholový sportovec

HITPARÁDA |

NOVINY, KTERÉ HÝBOU SVĚTEM

DOBRODRUŽI |

NÁVRAT DO DOBY LEDOVÉ

Český prvovýstup
na vrchol Antarktidy

Z PRVNÍ RUKY |

DĚJINY ČESKÉ KOŘALKY

Režná, zelená, slivka, tuzemák...

PLAYBOY STORY |

JORDAN BELFORT

Skutečný vlk z Wall Street

PICTORIAL |

Jenny & Carrie

black & white

FOTO MICHAEL BERNARD

KONTAKTY: COTY (CALVIN KLEIN), v sítích specializovaných parfumerií | DELLUX CZ (JOHN VARVATOS), v sítích parfumerií Sephora | GOLF GEUM (DECOLT), Vratislavova 21, Praha 2-Vyšehrad, www.geumgolf.com | HENNESSY, v síti specializovaných prodejen a e-shopech | INFINIT, Hotel St. Havel, Před Nádražím 1/6, Praha 4-Krč, www.wellnessnazamku.cz

Golf & Spa

HLUBOKÁ RESORT

18 jamkové mistrovské hřiště PAR 72

9 jamkové veřejné hřiště PAR 30

Oboustranný a krytý driving range

Příjemné klubové zázemí s velkou terasou

Partnerská hřiště v blízkém okolí

Víkendové golfové kurzy pro začátečníky i pokročilé

Golfová akademie pro skupiny i jednotlivce

Pořádání golfových turnajů

Wellness & spa

Velká ubytovací kapacita v bezprostřední blízkosti hřiště

Koupaliště, cyklostezky, tenisové kurty

GOLFOVÉ KURZY PRO ZAČÁTEČNÍKY

Golfový kurz „BASIC“

Kurz pro seznámení se základy golfu

499,-

- 60 minut s trenérem (teoretická a praktická výuka)
- Range fee/vstup na driving range (v den konání kurzu)
- Neomezené množství golfových míčků při vyučovací hodině
- Zapůjčení holí (hůl č.7, putter) v den konání kurzu
- Green fee na veřejné 9 jamkové hřiště v den konání kurzu
- Green fee na veřejné 9 jamkové hřiště s využitím do týdne od konání kurzu
- Účastník má nárok na 50% slevu ze všech členství kromě členství START

Tréninková hodina probíhá vždy v pátek a neděli do 9:00 do 11:00
Kapacita: 8 – 12 účastníků

Jednodenní golfový kurz „MAX“

Kurz pro získání golfové způsobilosti

1 990,- (8 hodin)

- Teoretická a praktická výuka
- Golfová terminologie a pravidla
- Green fee na veřejné 9 jamkové hřiště po dobu kurzu
- Zapůjčení holí po dobu kurzu
- Zapůjčení tréninkových míčků po dobu kurzu
- Miniturnaj po skončení kurzu
- Možnost zkoušky golfové způsobilosti
- Zdarma vstup do wellness zóny v RRC v den konání kurzu
- Absolventi získají oprávnění ke hře na 18 jamkovém hřišti GKHN
- Sleva 50% na všechna členství kromě členství START

Kurz probíhá každou sobotu a neděli od 9:30 do 12:00 a od 13:00 do 18:30.
Kapacita: 6 – 12 účastníků

Rezervace na tel.č.: +420 776 826 376 nebo na emailu recepce@golfhluboka.cz

www.golfhluboka.cz

ROZJEĎTE SVŮJ KONCERT
PRO 4 KOLA V TEMPU

FEROCE

[DIVOCE]

SUBARU

Confidence in Motion

Kombinovaná spotřeba paliva pouze 8,5 l/100 km, emise CO₂ 197 g/km.

Cena za divočinu
od 939 000 Kč

5let
prodloužená
záruka

SUBARU
FINANCE

SUBARU FORESTER 2.0 XT TURBO

Zažijte sílu 240 koní na 4 kolech na konci vašich prstů

Kdykoli v novém Foresteru 2.0 XT Turbo vezmete za pádla řazení pod volantem, ucítíte sílu 240 koní nového čtyřválcového boxeru turbo 2.0 l v harmonii s výjimečnou trakcí symetrického pohonu všech kol Symmetrical AWD. Bezestupňová převodovka Lineartronic ještě umocní váš dynamický požitek z jízdy, který v žádném jiném SUV nezažijete. Koncert pro 4 kola ještě nikdy nezněl tak divoce.

Objednejte si testovací jízdu ještě dnes.

subaru.cz | koncertpro4kola.cz

AUTO
XX
2013

